

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 11 (371) • Joi 19 martie 1970 • 16 pagini — 1 leu

PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL P. C. R.

În ziua de 17 martie a.c. s-au deschis lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Plenara are la ordinea de zi următoarele :

1. Programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în Republica Socialistă România în anii 1970—1980.

2. Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985.

3. Proiectul legii privind asigurarea și controlul calității produselor.

4. Proiectul legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat.

5. Informare cu privire la efectivul, compoziția și structura organizatorică a partidului.

6. Informare referitoare la compoziția și mișcarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid și de stat.

7. Informare cu privire la activitatea internațională a Partidului Comunist Român în anul 1969 și planul de relații în anul 1970.

La lucrările plenarei participă ca invitați membri ai Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, președinți ai comisiilor permanente ale Marii Adu-

nări Naționale, șefi și adjuncți ai secțiilor Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membrii Colegiului Central de partid, miniștri și conducători ai unor instituții centrale de stat, ai Frontului Unității Socialiste, ai Consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, secretari ai Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și Consiliului Național al Femeilor, secretari cu problemele agricole ai comitetelor județene de partid, specialiști din domeniul creșterii animalelor și îmbunătățirilor funciare, redactori-șefi ai presei centrale.

Problemele aflate la ordinea de zi au fost examinate, în prealabil, în cursul zilei de 16 martie, în comisiile Comitetului Central.

La dezbaterile în plenara Comitetului Central asupra primelor două puncte la ordinea de zi au luat cuvîntul tovarășii : Virgil Trofin, Iosif Banc, Nicolae Mihai, Gheorghe Necula, Vasile Marin, Iosif Uglar, Miu Dobrescu, Mihai Telescu, Constantin Sandu, Victor Bolojan, Petre Ionescu, Nicolae Vereș, Dumitru Dinișor, Domokoș Szasz, Petre Baniță, Gheorghe Ghinea, Vasile Temișan, Ion Sirbu, Tiberiu Mureșan, Ion Teșu, Teodor Haș, Nicolae Giosan, Alexandru Galoș, Angelo Miculescu, Gheorghe Moldovan, Ion Avram.

Lucrările plenarei continuă.

IN PAGINILE

2 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza : „SLOBOZITORIUL NEAMULUI ȚĂRĂNESC, LIBERATORUL POPORULUI“

3 În actualitate: START ÎN EFECTUAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ

4 PREȚUIRE MUNCII, PRICEPERII ȘI HĂRNICIEI (unități agricole fruntașe și evidențiate în întrecerea socialistă pe anul 1969).

În contextul măsurilor adoptate de partid și de stat pentru îmbunătățirea conducerii agriculturii, organizarea direcțiilor agricole județene și a celorlalte unități agricole teritoriale ocupă un loc dintre cele mai importante. Într-unul din numerele trecute ale revistei „Agricultura“ a fost amplu și documentat prezentată structura organizatorică a direcției agricole, sarcinile și atribuțiunile compartimentelor din cadrul acesteia, îmbunătățirile aduse celorlalte unități teritoriale și relațiile lor cu direcția agricolă, încadrate într-un ansamblu unitar menit să ducă la o conducere și deservire mai concretă și competentă a unităților de producție.

Îmbunătățirea organizării direcțiilor agricole, a inspectoratelor, laboratoarelor și celorlalte unități teritoriale, reprezintă numai începutul acțiunilor ce trebuie desfășurate în domeniul conducerii și organizării producției, pentru realizarea sarcinilor mari și complexe ce revin agriculturii în acest an și în anii viitori. Îndeplinirea unor asemenea obiective depinde în măsură hotărîtoare de metodele de muncă adoptate, de atragerea și de ridicarea rolului specialiștilor din cooperative și din celelalte unități, la conducerea și organizarea producției, la aplicarea tehnologiilor noi stabilite pentru diferitele ramuri ale agriculturii.

În acest cadru de măsuri organizatorice, conducerea pe bază de plan a întregii activități de producție și economice reprezintă una din trăsăturile și, respectiv, una din cerințele esențiale ale muncii ce trebuie desfășurată de direcțiile agricole. Cuprinderea în această acțiune de bază a tuturor specialiștilor din coopera-

DIRECȚIA AGRICOLĂ ÎN FAȚA UNOR SARCINI COMPLEXE

Ion STANCIU

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

tivele agricole, de la circumscripțiile sanitar-veterinare, din unitățile subordonate și din aparatul propriu și stabilirea de răspunderi concrete, dă posibilitatea realizării în condiții tot mai bune a sarcinilor mari și complexe ce revin agriculturii din fiecare județ. Asemenea orientare în activitatea direcției agricole trebuie să înceapă prin însuși modul de antrenare a cadrelor din aparatul direcției agricole la conducerea concretă a ramurilor de producție și a sectoarelor din agricultura județului.

Structura organizatorică stabilită direcției agricole județene, cu sectoare pentru principalele ramuri de producție și grupe de activitate și încadrarea sectoarelor respective cu specialiști pe probleme, se îmbină și se corelează cu conducerea pe bază de plan a întregii activități de producție și economice, prin stabilirea de a-

tribuții și responsabilități concrete fiecărui specialist. Stilul de muncă de pînă acum, caracterizat prin răspunderea tuturor specialiștilor din cadrul direcției agricole pentru sarcinile de plan și acordarea unei îndrumări generale, trebuie înlăturat. Este necesar ca fiecărui specialist să i se atribuie anumii indicatori din planul agriculturii județului, în funcție de sectorul în care este încadrat, de profilul și specializarea sa, de realizarea cărora să răspundă față de conducerea direcției, de la elaborarea planului, pînă la obținerea producției, valorificarea acesteia și rezultate economice. Spre exemplu, în cadrul sectorului hortivicol, unui specialist i se pot atribui grupe de indicatori ce se referă la legumicultură, în ansamblu, sau o parte din indicatorii ce privesc această ramură ; în sectorul zootehnic, un specialist să răspundă de in-

dicatorii de plan ce se referă la organizarea producției în complexele de creștere și îngrășare a porcinelor etc.

O asemenea măsură creează specialiștilor condiții de a cunoaște în întregime complexitatea problemele sectorului și, respectiv, a grupului de indicatori repartizați, de a le rezolva în ansamblu pe județ și în succesiunea ce decurge din însăși desfășurarea procesului de producție, informînd conducerea direcției agricole asupra realizărilor obținute și solicitînd sprijin în rezolvarea anumitor situații ce depășesc competența și posibilitățile lor. În cadrul analizelor decadale, lunare și trimestriale cu privire la mersul îndeplinirii planului și la stabilirea măsurilor de luat în viitor, la centrele de lucru, cu inginerii șefi și contabilii șefi din cooperative, fiecare specialist participă, alături de conducerea județului, în acele zone care dețin ponderea principală în ramura de producție sau grupul indicatorilor de plan de care el răspunde.

Dezvoltarea mereu mai intensivă a agriculturii, îndeplinirea sarcinilor mari de plan ale acestui an și îndeosebi crearea condițiilor pentru ridicarea producției agricole în cincinalul viitor la nivelul condițiilor create pînă în prezent și celor prevăzute pe perioada 1971—1975, potrivit Directivelor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, depind în măsură hotărîtoare de aportul specialiștilor din cooperativele agricole și al celor de la circumscripțiile veterinare. De aceea, sarcina direcției agricole este de a-și orienta activitatea pe care o destă-

(Continuare în pag. a 3-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 11

Joi, 19 martie 1970

SUMAR

- CUM AM OBTINUT TITLUL DE FRUNTAȘA PE ȚARĂ ÎN ÎNTRECE-REA SOCIALISTĂ (pag. 4)
- ÎN ATENȚIA VITICULTORILOR (pag. 5)
- Din experiența I.A.S. Amzacea: CULTIVATORII DE SOIA — DESPRE SOIA (pag. 6)
- Recomandările Centralei de achiziții și preindustriale pentru industria ușoară — D.C.A. și ale Institutului de cercetări pielărie, cauciuc și mase plastice privind: CONSERVAREA PIEILOR KARAKUL NEGRIU, ȚURCANUL BRUMĂRII ȘI METIȘI (pag. 7)
- Pentru a spori producția agricolă: NU NEGLIJAȚI MĂSURILE DE COMBATERE A EROZIUNII SOLULUI! (pag. 8)
- Un obiectiv actual în campania de împăduriri: EXTINDEREA RĂȘINOASELOR ȘI A PLOPILOR SELECȚIONAȚI (pag. 9)
- NOUL SISTEM DE SALARIZARE — STIMULENT PUTERIC ÎN RIDICAREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII ÎN I.M.A. (pag. 11)
- Finala Olimpiadei tinerilor mecanizatori: VERITABILĂ COMPETIȚIE PROFESIONALĂ (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. Ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. Ing. Dumitru MARCHIDAN; Dr. Ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Constantin TANASE; Conf. Ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sereanu VREJBA.

Redacția: București, Piața Școlii nr. 1, Sectorul 1, Oficiu poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Școltei”.

Sunt personalități în istoria omenirii al căror destin se împletește cu acela al poporului care le-au zămislit. Alexandru Ioan Cuza — de la a cărui naștere se împlinesc, la 20 martie 1970 de ani — este o asemenea personalitate. Timpul, acest „judecător inexorabil și drept”, a demonstrat că el și-a câștigat un loc românesc în inima poporului român, nu numai ca Domn al Unirii, ci, mai ales, ca părinte al țărănilor, ca eliberator al acestora din robia feudală.

Împreună cu ceilalți reprezentanți de frunte ai generației sale — generația revoluției de la 1848 — mistuit de dragoste nefermă și lăsat de popor. Al. I. Cuza a luptat cu dăruire și elan pentru triumful ideilor generoase care s-au afirmat cu atita putere în timpul revoluției. Conștiința de misiune istorică ce le revenea, tinerii conducători s-au situat în fruntea luptei poporului, pentru eliberarea socială, pentru descătușarea maselor din lanțurile feudale, pentru ridicarea țărănimii la demnitatea vieții umane libere, pentru îndeplinirea unității și independenței naționale. Luând drumul exilului, după înfrângerea revoluției, n-au renunțat un singur moment la idealul căruia și consacraseră întreaga lor existență.

În noile condiții de la jumătatea secolului al XIX-lea, când firmamentul politic al Europei era zguduit de conflictul puterilor în jurul „Problemei Orientale”, lupta poporului român pentru o viață liberă și demnă a cunoscut o amploare nemai-întâlnită până atunci.

Condușă cu fermitate și inteligență, această luptă s-a impus Europei. Marile puteri, care aveau interese multiple — economice și politice — în această parte a continentului, au trebuit să-și seacă de dorințele poporului, atât de categoric exprimate.

În Adunarea ad-hoc a Moldovei, prin glasul lui Moș Ion Roată, țărăni și roștave hotărât dorișă de a trăi liberi și demni, într-o Românie unită și puternică: „...Vroim să scăpăm — spunem ei — vroim să ne răscumpărăm din robia în care suntem, să nu mai fim ai tă-

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI ALEXANDRU IOAN CUZA

„SLOBOZITORUL NEAMULUI ȚĂRĂNESC, LIBERATORUL POPORULUI”

rui și să avem și noi o țară”.

În concepția celor care militau pentru eliberarea și împroprietărirea țăranilor — Al. I. Cuza era în primele rânduri ale acestora — actul prezenta importanță nu numai prin implicațiile sale umane, ci, mai ales, prin consecințele decisive asupra dezvoltării societății românești. Ridicarea țărănimii reprezenta promovarea valorilor autentice ale patrimoniului nostru național: țărăni — această mare majoritate a poporului — erau depozitarii tezaurului care-i distingeau pe români ca națiune, în concertul universal.

Alegerea lui Alexandru I. Cuza ca domn al Moldovei și al Țării Românești, la 5 și 24 ianuarie 1859, care a pus bazele Unirii, reprezenta triumful libertății asupra cătușelor feudale, victoria noului asupra vechiului, punctul de plecare în realizarea aspirațiilor de libertate socială, unitate completă și independență națională. Alexandru I. Cuza personifica toate aceste așezări populare.

Cu prilejul alegerii în Moldova, M. Kogălniceanu dădea expresie acestei realități în următorii termeni:

„Prin înălțarea sa pe tronul lui Ștefan cel Mare s-a înălțat însăși naționalitatea română... Alegându-te pe tine Domn am voit să arătăm lumii ceea ce toată țara dorește: la legi nouă om nou. Fii dar omul epocii, fă ca legea să înlocuiască arbitrarul, fă ca legea să fie tare; iar tu, măria ta, ca domn, fii bun, fii blând; fii bun mai ales cu acei pentru care mai toți domnii trecuși au fost nepăsători sau răi...”

Alegerea lui Al. I. Cuza a stîrnit mari speranțe în suflul poporului. Domnitorul nu a înșelat aceste speranțe.

Pe tronul Principatelor Unite, noului domn îi revenea sarcina istorică de a iniția și dirija acțiunea pentru înzestrarea societății românești cu instituții corespunzătoare epocii, care să asigure dezvoltarea țării pe drumul progresului, înscrierea acesteia în orbii civilizației contemporane, prin valorificarea resurselor materiale și spirituale ale poporului.

Dind dovadă de înzestrare remarcabile, Al. I. Cuza, ajutat de colaboratori de prestigiu, printr-o operă legislativă largă, a pus bazele României moderne. Toate actele domniei sale au fost mari și necesare, bogate în consecințe. În perspectiva istoriei noastre naționale, Cuza rămîne însă, mai ales domnul eliberării și împroprietării țăranilor. Această reformă — care s-a putut aplica doar printr-o ascuțită luptă împotriva boierimii conservatoare — l-a impus statornic pe domn în conștiința poporului.

„Fapta pe care Măria Voastră o isprăvit — consensau, în acest sens, locuitorii unor numeroase sate din cuprinsul județului Fălciu, într-o telegramă adresată lui Alexandru I. Cuza — slobozind neamul românesc din boieresc, munca silită ce era mai grea decît robia, este atît de mare, cît nu o poate scrie nimenea. Dumnezeu părinților noștri păstreze zilele Măriei Tale ferice, nebinteuite, îl rugăm să ia din zădărnicele noastre și ale copiilor noștri și să adauge pe ale Măriei Voastre. Rugăm-te — scriau țăranii în încheiere — dă-ne voie ca de acum înainte să te numim părintele cel binevoitor, și slobozitorul neamului țărănesc”.

„România de astăzi va fi tare, Măria Ta, tare căci noi sătenii tom aveam să apărăm

o patrie dreaptă”, spuneau, la rîndul lor, țărăni înviorate din județul Prahova.

Acum, ca și în conștiința posterității, domnitorul era numit „cel bun și drept”, „părintele săracilor, orfanilor și văduvelor”, „slobozitorul neamului țărănesc”, „liberatorul poporului”, salvatorul și eliberatorul întregii Românie de sub robia țărănilor”.

În cursul sarcinii sale domniei, Alexandru Ioan Cuza a manifestat un profund patriotism. „Fie în capul țării, fie alături de D-voastră — spunea el într-o dezbateră — Adunării deputaților — eu voi fi întotdeauna cu țara, pentru țară, fără altă țintă decît voința națională și marile interese ale României. Eu vroiesc să fie bine știut că niciodată persoana mea nu va fi nici o împiedicare la orice eveniment care ar permite de a consolida edificiul politic la a cărui așezare am fost fericit a contribui. În Alexandru Ioan I, domn al României, România va găsi întotdeauna pe colonelul Cuza, care a proclamat în Adunarea ad-hoc și Camera electivă a Moldovei marile principii ale regenerației României”.

A tubit poporul și s-a bucurat de dragostea adică și durabilă a acestuia, care l-a situat — în panteonul istoriei noastre — alături de Ștefan cel Mare. În recunoștința sa nefermă, poporul a cărui memorie este veșnică, i-a ridicat un monument mai durabil decît arama. Tot atît de emoționant răsună și astăzi cuvintele rostite de Kogălniceanu, în mai 1873, cînd întreaga țară, îndurerată, își lua un ultim adio de la Domnul Unirii:

„Nu greșalele lui l-au răsturnat... ci luptele lui cele bune. Acestea sînt nepieritoare. Ele opresc chiar moartea. Alexandru Ioan I nu poate să moară; o dovedesc lacrimile unui popor întreg, lacrimi ce se varsă de oriunde se vorbește românește; veșnica lui amintire nu se va șterge din inimile noastre și ale fiilor noștri; și cît va avea țara aceasta o istorie... cea mai frumoasă pagină va fi aceea a lui Alexandru Ioan I”.

Lector univ.
Gh. PLATON
de la Universitatea „Al. I. Cuza” — Iași

B L O C - N O T E S

INSTRUCTAJE INTERJUDEȚENE CU SPECIALIȘTII VITICULTURII

După instructajele pe țară care au avut loc la casele agronomului din Drăgășani și Tirgoșorul Nou, în această lună se desfășoară o serie de instructaje interjudețene, pe lingă stațiunile experimentale hortiviticole Bechet, Drăgășani, Tirgu-Jiu, Ștefănești, Odobești, Iași, Miniș și Blaj cu specialiștii din cooperativele agricole care au profil viticol. Cu aceste prilej, cercetătorii de la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație Valea Călugărească și de la stațiunile amintite prezintă metodele de tăiere ce trebuie aplicate în condițiile acestui an.

CONSFAȚUIRE ÎN DOMENIUL CULTURILOR FORȚATE ÎN SERE

Miercuri s-au încheiat la Arad lucrările Consfătuirii de lucru organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu specialiștii din domeniul culturilor forțate în sere. Au luat parte ingineri șefi și șefi de ferme din I.A.S. și C.A.P., specialiștii din institutele de cercetări și proiectări, cadre didactice de la institutele de învățămînt superior din București, Craiova și Timișoara etc.

Referatele prezentate cu această ocazie, de către cercetători și practicieni cu îndelungată experiență, au scos în evidență rolul tehnologiilor moderne în ridicarea producției de legume în sere. Cei peste 200 de participanți au vizitat, totodată, unitățile I.A.S. Sere-Arad și I.A.S. Sere-Oradea, precum și serele C.A.P. Mădăraș, Salonta, Sîntana, Comlăuț din județele Bihor și Arad.

În cadrul lucrărilor consfătuirii a fost elaborat un plan de măsuri menit să asigure creșterea continuă a producției și rentabilității serelor.

CEL MAI MARE COMPLEX AVICOL DIN ȚARĂ

În apropiere de Galați (în pădurea Gîrbovele) au început lucrările de organizare a unui mare șantier, aici urmînd a se

ridica cel mai mare complex avicol din țară. Acesta noulă unitate va avea o capacitate anuală de 2.700.000 de păsări.

MEDALIA DE AUR PENTRU NOUA MAȘINA DE ÎMPRĂȘTIAT ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE

După cum s-a anunțat, la Tirgul internațional de primăvară de la Viena unele invenții românești au fost distinse cu medalia de aur. Printre acestea a figurat și „Mașina de împrăștiat îngrășăminte chimice granulate, în cristale, sau pulbere, prin centrifugare”.

Adresîndu-ne, în această problemă, tov. ing. Grigore POPESCU, de la I.C.M.A., am obținut următoarele detalii:

Invenția respectivă se datorește unui colectiv de specialiști, în frunte cu ing. Pavel Babici. Noua mașină este purtată în spatele tractorului. Tipul aparatului de distribuție este centrifugal, format dintr-un disc cu diametru de 655 mm cu 18 palete radiale, putînd dezvolta 700 de turații pe minut.

Capacitatea bunkerului mașinii este de 0,45 mc, viteza maximă în lucru de 13 km pe oră, lățimea de împrăștiere a îngrășămintelor pulbere 6—8 m, a celor cristalizate 10—14 m, iar a celor granulate 13—17 m. Productivitatea, pe schimb, a mașinii la superfosfatul granulat și azotat de amoniu este de 40—60 hectare, iar la îngrășămintele pulbere 30—40 hectare.

Greutatea totală a mașinii este de 188,3 kg.

CURIER

● De curînd, la Stațiunea experimentală Caracal s-a desfășurat o sesiune de referate științifice la care au participat toți inginerii din unitățile agricole situate în sudul județului Olt. Între altele, referatele s-au ocupat de folosirea erbicidelor la cultura florii-searcelui, influența diferitelor îngrășăminte cu azot la culturile neirigate, rezultate obținute în elaborarea și verificarea unor rețete de nutrețuri combinate pentru scroafe gestante (ing. Gh. Niculescu, C.A.P. Stoicănăști, județul Olt).

● La I.A.S. Codăești, județul Vaslui, a

fosf termînată repararea tractorelor, fost semănător S.P.C.-6, astfel încît mașinile sînt gata pentru începerea lucrărilor în vederea însămînțării celor 1900 ha cu porumb pentru boabe. Dar iată și alt succes obținut de către întreprinderea noastră: pînă acum cîteva zile, 2795 de oi au fătat 2932 de miei (ing. N. Macovei).

● În acest an, în sistemul de irigații Băilești-Călnaf se vor amenaja pentru irigații 32191 ha (Corol Bora).

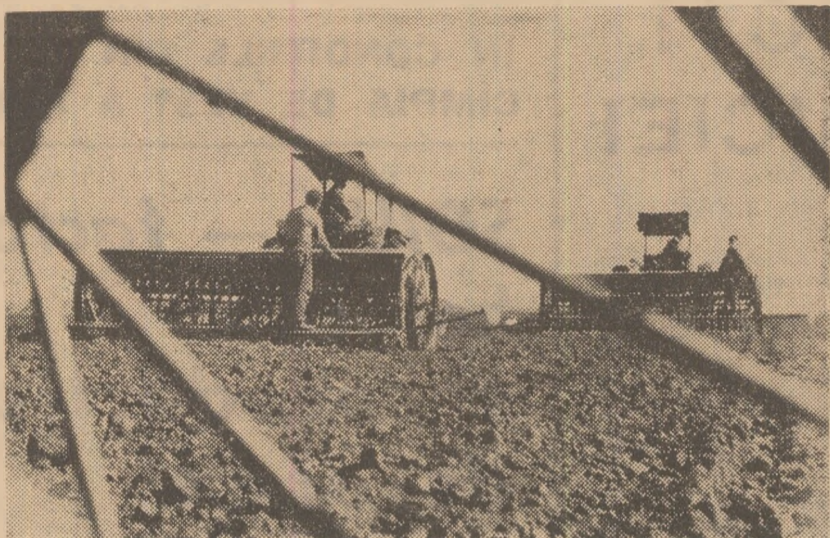
● Sub îndrumarea inginerului Dan Mărășescu, pe țărilele cooperativei agricole din Cîndești, județul Neamț, au fost împrăștiate pe suprafețele ce se vor cultiva cu cartofi și legume) 1500 tone de îngrășăminte naturale. De asemenea, pe cele 320 de hectare cultivate cu grîu au fost date 77 tone de azotat de amoniu, iar pe terenurile destinate inului pentru țuor și altor culturi, încă 62 tone de îngrășăminte chimice (Tache Vasilache).

● În cooperativele agricole din comunele Bălcăuți, Verești, Adincata, Zămoștea, Pătrăuți Mitoc, Hîntășii și Zvorîștea, județul Suceava, au fost înființate puternice ferme zootehnice (Octavian Zuss).

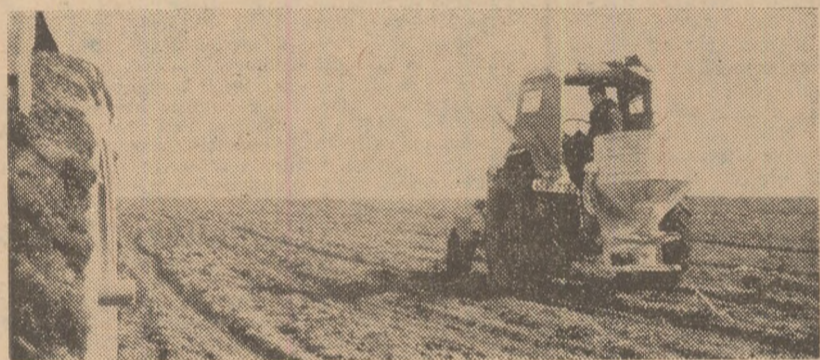
● La cooperativa agricolă din Drăgășani, județul Prahova, sub îndrumarea inginerului Zenovie Decuseară, au fost pregătite în sectorul legumicol răsădinite pe 1600 m.p., însămînțîndu-se totodată roși timpurii, vinete, ardei iute și gras, conopidă (Stan Roșculeț).

● Pînă acum cîteva zile, la cele 15 cooperative agricole deservite de subcentrul de protecția plantelor din Beiuș, județul Bihor, au fost executate stropiri de iardă contra păduchelui de San José pe o suprafață de aproape 1678 hectare cu livezi, evidențîndu-se în mod deosebit echipele conduse de Ioan Crișan, Vasile Tripon și Gheorghe Mihale (Anton Timofte).

● La C.A.P. Steagul roșu din comuna Nenculești, județul Teleorman, a luat ființă o fermă legumicolă cu o suprafață de 114 hectare, condusă de inginerul Alecu Virgil. Întreaga suprafață prevăzută va fi irigată, iar o mare parte din lucrări vor fi mecanizate. Cooperatorii au adresat tuturor fermelor similare din județ o chemare la întrecere (Margareta Șerbănescu).

Primăvara își face din ce în ce mai simțită prezența. Dovezi grăitoare ale sosirii sale sînt și în imaginile alăturate. La C.A.P. Pecineaga a început semănatul culturilor din prima urgență (foto 1). Cooperatorii din Chitiș, județul Covasna, producători de sămînță de sfeclă, au trecut la scoaterea butașilor din silozuri. (foto 2). Înainte de a se trece la semănat, la I.A.S. Hărman, județul Brașov, se execută cu multă atenție lucrările de fertilizare (foto 3).

(Urmare din pag. 1)

soară astfel încît să pună în valoare și să folosească în întregime inițiativa, pregătirea și experiența celor peste 9 000 de specialiști agricoli care lucrează în cooperativele agricole și ale medicilor veterinari de la circumscripțiile sanitare-veterinare, al căror număr este de aproximativ 2 000. Realizarea unui asemenea obiectiv presupune stabilirea de atribuții și răspunderi concrete pentru aceste cadre, punerea la îndemîna lor a elementelor noi ce intervin în știința și tehnica agricolă și organizarea analizelor periodice privind îndeplinirea sarcinilor și stabilirea măsurilor de adoptat în perioada următoare.

Atribuțiile și sarcinile specialiștilor agricoli au fost clar definite odată cu aplicarea recentelor măsuri de îmbunătățire a conducerii și organizării agriculturii. Marea majoritate a inginerilor îndeplinesc funcția de inginer șef al unității sau de șef de fermă, și, ca urmare, îndeplinesc atît competențele cît, mai ales, răspunderea pentru organizarea producției și realizarea sarcinilor de plan ce reies din însăși definirea funcției respective.

Inginerul șef, ca reprezentant al statului și membru al consiliului de conducere, poartă răspunderea pentru organizarea producției și aplicarea tehnologiilor moderne, în vederea obținerii unor producții sporite, cu cheltuieli minime, și sprijină consiliul de conducere în adoptarea măsurilor care să ducă la continua dezvoltare și consolidare economico-organizatorică a cooperativei. Specialistul șef al fermei—salarizat de stat și ales în același timp în această funcție de membrii cooperatori repartizați în ferma respectivă—are datoria de a organiza producția și munca, de a aplica tehnologiile recomandate, de a urmări, împreună cu economistul fermei, realizarea producției, veniturilor și cheltuielilor și de a menține permanent o corelație optimă între acești indicatori, condiție esențială pentru aplicarea gestiunii economice interne în activitatea fermei. În corelare cu măsurile de îmbunătățire a organizării producției și a muncii în cooperativele agricole, cu creșterea răspunderii specialiștilor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a elaborat regulamentul în care sînt cuprinse atribuțiile acestor cadre și desfășoară, totodată, acțiuni însemnate pen-

tru a le crea condiții corespunzătoare pentru îndeplinirea marilor sarcini ce le revin.

Din acest punct de vedere, organizarea instruirilor periodice, în unități agricole reprezentative în ceea ce privește organizarea producției și a muncii, efectuată pe grupe cu specialiștii din aceleași profile, elaborarea și transmiterea cu regularitate și în mod organizat la toți specialiștii a elementelor noi ce intervin în diferitele ramuri de producție, îmbunătățirea conținutului revistelor de specialitate, efectuarea de vizite documentare în comple-

DIRECȚIA AGRICOLĂ

xe, combinate și alte unități moderne din agricultură, reprezintă forme eficiente pentru generalizarea tehnicii înaintate în rîndul specialiștilor, care au intrat începînd cu acest an în programul curent de activitate a Ministerului Agriculturii și Silviculturii și a direcțiilor agricole. Continuarea, diversificarea și extinderea acestor acțiuni constituie mijloace eficiente în stilul de muncă al organelor agricole.

În toate ramurile producției materiale, dar mai ales în agricultură, controlul permanent al îndeplinirii sarcinilor și preîntîmpinarea oricăror decalări sau întîzieri au o mare însemnătate pentru realizarea sarcinilor de plan. În agricultură, o zi pierdută și cu atît mai mult, o perioadă de timp mai mare, creează greutăți serioase în activitatea oricărei unități, iar înlăturarea efectelor generate de o asemenea situație impune cheltuieli mari materiale și financiare și, de cele mai multe ori, recuperarea nu mai e posibilă, total sau parțial. Preîntîmpinarea unor asemenea stări de lucruri face necesară organizarea urmăririi periodice a îndeplinirii planului, nu pe baza unor formulare statistice care să se transmită de la unitățile de producție la cele ierarhice, ci prin analize amănunțite la toate nivelele care să permită adoptarea și aplicarea de măsuri concrete și imediate cu eficiență corespunzătoare.

ÎN ACTUALITATE

Start în efectuarea lucrărilor agricole de primăvară

Deși în ultimele zile vremea a continuat să se mențină răcoasă și ploioasă, totuși, în unele județe din sudul țării, ca Teleorman și Ialomița, primele semînțe au și intrat sub brazdă. Este vorba de începerea semănatului culturilor din epoca I, cum sînt mazărea, borceagul etc.

Pînă la desfășurarea din plin a însămînțărilor de primăvară este necesar să se ia măsuri pentru completarea întregului stoc de semînțe. Este de datoria specialiștilor din unități, a direcțiilor agricole și a inspectoratelor I. A. S. de a asigura semînțe din cele mai productive soiuri la toate culturile și, îndeosebi, la porumb, legume, plante tehnice și furajere. Nu trebuie scăpat din vedere că, de la o zi la alta, perioada rezervată însămînțărilor se scurtează ca durată. Iată de ce planificarea judicioasă a forței de muncă și a mijloacelor mecanice, folosirea din plin a „ferestrelor” de vreme favorabilă pentru însămînțări și fertilizări prezintă importanță maximă.

Din cauza precipitațiilor mari, pe unele suprafețe bălțește apa. Pericolul este cu atît mai mare în cazul semănaturilor. De aceea, prin măsuri energice, prin analiza concretă a situației, conducerile unităților agricole trebuie să întreprindă neîntîrziat cele mai eficiente acțiuni pentru evacuarea apelor, a excesului de umiditate în general, să se evite astfel pericolul inundațiilor.

Pentru legumicultori, activitatea în aceste zile este complexă. Pe lîngă efectuarea lucrărilor curente, a însămînțărilor în răsadnițe, a repicărilor și construirii, în continuare, a solarilor, legumicultorii trebuie să-și îndrepte atenția spre culturile de primă apariție, să execute rădăcirea și îngrijirea lor pentru obținerea unor producții cît mai mari de legume timpurii. În județele din sudul și vestul țării, se vor intensifica acțiunile de plantare în cîmp, sub folii de polietilenă, a răsădurilor de varză timpurie, gulioare și conopidă și de însămînțare a celorlalte legume: mazăre, rădăcinoase, ceapă din arpagic și sămînță, usturoi, verdețuri.

În livezi, vor trebui intensificate arăturile și fertilizările, precum și executarea gropilor în vederea plantărilor de primăvară. Nu vor fi neglijate nici tăierile de formare a coroanei, de fructificare, corecție și reîntinerire.

În viticultură, este necesară efectuarea corectă a tăierilor la plantațiile efectuate în anii din urmă, la această acțiune folosindu-se și generalizîndu-se experiența și metodele practicate de cei mai buni viticultori.

Pentru sectorul zootehnic o importanță deosebită, în aceste zile, prezintă intensificarea lucrărilor de fertilizare cu îngrășăminte chimice și organice a paștilor naturale și a culturilor vechi de plante de nutreț. Nu trebuie uitat că, în special în zonele de deal și de munte, paștile vor constitui una din principalele surse de nutreț și că producția de iarbă va depinde de complexul de măsuri (curățiri, nivelări, supraînsămînțări, fertilizări etc.) pe care îl aplicăm în această perioadă în vederea ameliorării lor.

Desfășurarea acestei activități în modul menționat trebuie să înceapă în fiecare fermă și să fie continuată pe întreaga cooperativă, iar ca periodicitate să aibă loc decadal, lunar și, bineînțeles, trimestrial și anual. Decadal se analizează mersul livrărilor la fondul de stat și, ca urmare, realizarea producției și a acțiunilor și măsurilor ce au fost desfășurate în acest scop, iar lunar — pe lîngă indicatorii respectivi — se verifică veniturile și cheltuielile, în vederea menținerii în permanență a unui echilibru corespunzător între producție, venituri și cheltuieli.

Desfășurarea acestei activități în modul menționat trebuie să înceapă în fiecare fermă și să fie continuată pe întreaga cooperativă, iar ca periodicitate să aibă loc decadal, lunar și, bineînțeles, trimestrial și anual. Decadal se analizează mersul livrărilor la fondul de stat și, ca urmare, realizarea producției și a acțiunilor și măsurilor ce au fost desfășurate în acest scop, iar lunar — pe lîngă indicatorii respectivi — se verifică veniturile și cheltuielile, în vederea menținerii în permanență a unui echilibru corespunzător între producție, venituri și cheltuieli.

Conducerea pe bază de plan a întregii activități de producție și economice, presupune nu numai o analiză a rezultatelor obținute, ci și o prevedere a îndeplinirii indicatorilor de plan pe perioada următoare. În funcție de starea de vegetație a culturilor, de efectivele de animale în producție, de sporul de greutate ce poate fi obținut etc., cu ocazia analizelor trebuie să se stabilească pentru perioada următoare, pînă la sfîrșitul anului, preliminări asupra producției ce poate fi obținută, a cheltuielilor necesare și a veniturilor. Ținînd seamă de aceste elemente se stabilesc măsurile necesare de aplicat pentru a se asigura o corelație corespunzătoare între producție, venituri și cheltuieli, care, pe de o parte, să permită îndeplinirea obligațiilor față de stat, față de organele cu care cooperativa a încheiat contracte și pe de altă parte, să asigure retribuirea muncii prestate de membrii cooperatori la nivelul prevăzut prin plan.

În ferme și cooperative, specialiștii agricoli și cadrele economice au un rol hotărîtor în desfășurarea analizelor și în stabilirea de măsuri corespunzătoare care să dea posibilitatea înlăturării unor eventuale rămîneri în urmă sau necorelări, realizării planului la toți indicatorii. Analizele periodice privind îndeplinirea planului ce se efectuează în ferme și cooperative trebuie să fie continuate pe centre de lucru, la care să participe cadre de conducere și specialiști de la direcția agricolă, președinții, inginerii șefi și contabilii șefi din cooperativele agricole. După încheierea lucrărilor pe centre se analizează rezultatele pe întregul județ și se adoptă programul de măsuri pe perioada următoare, program a cărui aplicare să asigure îndeplinirea sarcinilor de plan ce revin agriculturii în ansamblu și îndeosebi cooperativele agricole de producție.

În desfășurarea muncii direcției agricole cu specialiștii din cooperativele agricole trebuie să fie antrenate și cadrele din unitățile direct subordonate.

Aportul unităților direct subordonate direcției agricole este destul de însemnat și se manifestă în majoritatea domeniilor de activitate ce constituie atribuții și sarcini pentru organele de conducere a agriculturii județului. Astfel, înființarea oficiilor pentru proiectarea investițiilor din agricultură cu sector distinct pentru construcții agrozootehnice și a laboratoarelor de agrochimie reprezintă un real sprijin în activitatea direcțiilor agricole. Programul de creștere a animalelor pentru perioada 1971-1975 prevede construirea în cooperativele agricole a unor complexe cu o capacitate de peste 2 milioane de porci livrabili anual, combinate avicole, îngrășătorii de bovine și ovine și altele. Este evident că, în asemenea condiții, faza în care s-au executat lucrări de construcții prin echipele din cooperative, pe baza unor proiecte de grajduri sau alte obiective în sistem gospodăresc, este depășită și, ca urmare, cooperativele agricole trebuie să aibă asigurate din timp documentații și asistența tehnică.

Îmbunătățirea întregii activități a organelor de conducere a agriculturii și orientarea eforturilor lor, corelată cu dezvoltarea agriculturii însăși, va permite ca sarcinile mari de plan ce revin acestei ramuri în 1970 și în anii viitori să poată fi îndeplinite și depășite.

PREȚUIRE MUNCII, PRICEPERII ȘI HĂRNICIEI

Analizând rezultatele obținute în anul 1969 în trecerea socialistă, Comitetul Executiv al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România a stabilit întreprinderile fruntașe pe țară. Totodată, la propunerile Comitetelor Uniunilor sindicatelor și ale ministerelor de resort a fost aprobată lista întreprinderilor fruntașe și evidențiate pe ramuri de producție.

Din domeniul agriculturii, titlul suprem a fost câștigat de **I. A. S. Insula Mare a Brăilei**, careia i s-au înmănat zilele trecute, într-un cadru festiv, Steagul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe țară în trecerea socialistă. La festivitate au participat țovarășii **Nicolae MIHALI**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului județean Brăila al P.C.R., **Ion TEȘU**, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, șeful Departamentului I.A.S., **Nicolae GAVRILESCU** secretar al consiliului central al U.G.S.R. și **Anton STOIANOVICI**, președintele Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Pe ramuri de producție, fruntașe și evidențiate în trecerea socialistă pe anul 1969 au fost desemnate următoarele întreprinderi agricole, care zilele acestea au primit sau urmează să primească distincțiile ce li se cuvin:

I. ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT CU PROFIL CEREALIER ȘI PLANTE TEHNICE

I.A.S. Pecica — Arad: fruntașă; **I.A.S. Vitănești — Teleorman:** evidențiată; **I. A. S. Sinandrei — Timiș:** evidențiată.

II. ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT CU PROFIL ZOOTEHNIC

I. A. S. Iași: fruntașă; **I. A. S. Avicola — Mihăilești — Ilfov:** evidențiată; **I. A. S. Avicola — Craiova — Dolj:** evidențiată.

III. ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT CU PROFIL HORTIVITICOL

I. A. S. Murfatlar — Constanța: fruntașă; **I. A. S. Teremia Mare-Timiș:** evidențiată; **I. A. S. Cimpulung-Muscel — Argeș:** evidențiată.

IV. ÎNTEPRINDERI DE MECANIZARE A AGRICULTURII ȘI UZINE DE REPARAȚII

I. M. A. Castelu — Constanța: fruntașă; **I. M. A. Segarcea Dolj:** evidențiată; **I. M. A. Lunca — Teleorman:** evidențiată; **Uzina de reparații — Timișoara — Timiș:** evidențiată.

V. DEPARTAMENTUL SILVICULTURII

Inspectoratul silvic — Gorj: fruntaș; **Inspectoratul silvic — Arad:** evidențiat.

VI. DEPARTAMENTUL DE ÎMBUNĂȚIRI FUNCȚIARE ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

Întreprinderea de foraje — București: fruntașă.

VII. ÎNTEPRINDERI DE VALORIFICARE A CEREALELOR

I. V. C. — Teleorman: fruntașă; **I. V. C. — Bihor:** evidențiată.

În articolul de mai jos, prezentăm experiența dobândită în producție de I.A.S. Insula Mare a Brăilei, unitate distinsă cu Steagul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe țară în trecerea socialistă pe anul 1969.

Întreprinderea agricolă de stat Insula Mare a Brăilei a luat ființă cu scopul de a pune în valoare noile terenuri redatate în circuitul agricol prin vaste lucrări hidroameliorative executate în zona fostelor bălți ale Brăilei. Datorită extinderii lucrărilor de defrișare, destufizare și desecare, întreprinderea și-a sporit continuu suprafețele introduse în cultură, reușind să cultive în anul 1969 circa 50 000 hectare de teren. Anul trecut, de pe cele 35 028 de ha cultivate cu porumb s-a realizat o producție medie de 5 144 kg la hectar, lucru ce ne-a permis să livrăm peste plan 48 236 tone din acest produs. Urmare a activității desfășurate a fost obținerea Steagului roșu și a Diplomei de întreprindere fruntașă în trecerea socialistă pe țară.

Unitatea noastră coordonează activitatea unui număr de 40 de ferme, din care 38 vegetale. Pentru o conturare mai precisă a profilului întreprinderii trebuie arătat că plantele prășitoare ocupă 90% din suprafața cultivată, în cadrul căreia primul loc îl deține porumbul, cu o pondere de circa 70%. Sintem deci o întreprindere specializată în cultura acestei plante, fapt care a necesitat, de altfel, aprofundarea agrotehnicii culturii respective. Inginerii și tehnicienii s-au preocupat permanent de aplicarea unei tehnologii cât mai adecvate acestei culturi, ținând seama de condițiile pedoclimatice locale, în așa fel încât hibridul aleși și cultivați să li se asigure condițiile cele mai bune de dezvoltare. Structura hibridurilor stabilită anul trecut ni s-a părut cea mai nimerită. Astfel, din cursul lunii septembrie a anului trecut, cu toate condițiile dificile, peste 45% din suprafața cultivată. Optimizarea alegerii hibridurilor conferă marele avantaj că, și în condițiile de luncă, re-

coltarea se poate realiza într-un timp scurt, paralel folosindu-se mai rațional parcul de tractoare, combine, autocamioane, șlepură precum și forța de muncă. Ar mai trebui menționat că, în cadrul structurii amintite, însămintatul s-a făcut concomitent la toți hibridii.

Specializarea a permis ca observațiile șefilor de fermă să fie canalizate spre stabilirea cât mai corectă a densității optime la hectar. Operația s-a făcut diferențiat pe ferme și în ca-

mătate din suprafața amintită a fost erbicidată cu ajutorul avioanelor, iar restul cu echipamentul de la S.P.C.-6, montat la grapa cu discuri. Și pentru că simțim la erbicidare, amintesc că în acest an vom folosi un dispozitiv realizat de noi care are o productivitate de peste trei ori mai mare decât mașinile clasice folosite până în prezent. Un singur agregat, cu o lățime utilă de lucru de 12 m, realizează zilnic circa 40 de hectare, fapt ce ne va permite să

sit o metodă adecvată. Iată în ce constă ea. La fiecare combină s-a folosit un triunghi de tracțiune; în spatele tractorului s-a cuplat combina, iar paralel cu ea o remorcă ce se poate bascula la capetele solurilor fără să fie desprinsă de tractor. În acest fel, am economisit un număr de 410 tractoare și remorci, care au putut fi folosite la alte lucrări.

Pentru transportul producției de porumb știuleți de pe cîmp, s-au folosit 900 pină la 1 000 de autocamioane zilnic. Descărcarea și încărcarea porumbului în șlepură s-a făcut cu ajutorul următorului dispozitiv hidraulic construit tot la noi în întreprindere: roțile din față ale autocamionului sînt ridicate de o platformă acționată de un cilindru de forță, înclinînd la peste 40° mașina. Bascuarea s-a făcut într-un bunkăr de unde, cu ajutorul benzilor transportoare, recolta era încărcată în șlep. Descărcarea șlepurilor în vagoane C.F. și în silozuri s-a efectuat complet mecanizat. În aceste condiții, pe lângă reducerea considerabilă a forței de muncă am reușit să livrăm, în perioadele de vîrf, peste 7 000 tone de știuleți zilnic.

Măsurile organizatorice, efortul depus de lucrătorii din întreprinderea noastră au condus la obținerea de însemnate economii la cheltuieli, concomitent cu realizarea a peste 54 800 000 lei beneficii.

Considerăm însă că n-am epuizat toate rezervele de creștere a producției de porumb și de sporire a rentabilității acestei culturi. Deși sarcinile acestui an sînt superioare celor anterioare, ne angajăm să le depășim. Vom realiza peste plan 10 000 tone de cereale, din care 9 500 tone de porumb. Activitatea anului 1970 se va încheia cu un beneficiu suplimentar de peste 4,5 milioane de lei.

Ing. Ion VLAD
directorul
I.A.S. Insula Mare
a Brăilei

CUM AM OBȚINUT TITLUL DE FRUNTAȘĂ PE ȚARĂ ÎN ÎNTEPRINDEREA SOCIALISTĂ

drul acestora pe sole în funcție de fertilitatea naturală, rezerva de apă din sol în perioada însămintării, adîncimea apei freactice, îngrășămintele administrate și hibridul folosit. Corelația dintre factorii amintiți a permis obținerea unei densități medii la recoltare de 44 000 de plante la hectar, cu variații între 35 000 și 60 000 de plante recoltabile.

O altă măsură care a preocupat pe specialiștii noștri, a fost întretinerea corespunzătoare a culturii. Am erbicidat total cu Atrazin o suprafață de 8 852 de hectare cultivate cu porumb. Pe aproximativ 1 000 de hectare s-a folosit cu succes erbicidul românesc 2-4 D pe care anul acesta îl vom utiliza pe o suprafață de 14 000 de hectare. Ju-

economisim un tractor și să executăm erbicidarea într-un timp record.

Complexitatea problemelor pe care le ridică specializarea în cultura porumbului nu se oprește însă aici. Recoltatul și transportul producției sînt lucrări care cer, la rîndul lor, o bună organizare a muncii și mare operativitate. Dacă ne gîndim că cele peste 180 000 de tone de porumb trebuie recoltate, încărcate în mașini, apoi descărcate la bazele de recepție, iar de aici, din nou vehiculate spre stațiile de cale ferată sau porturi, este ușor de dedus ce volum de forță de muncă și mijloace de transport sînt necesare. Specialiștii din I.A.S. în dorința de a reduce la minimum consumul de muncă fizică și mecanică, au căutat și au gă-

ÎN CONDIȚIILE DIN CÎMPIA DE VEST A ȚĂRII

SOIUL — factor hotărîtor al producției de orez

Cultura orezului, această cereală deosebit de valoroasă în alimentația omului găsește condiții pedoclimatice favorabile în țara noastră. O importantă zonă de cultură este Cîmpia de Vest unde orezul, ca plantă irigată, asigură recolte ridicate chiar și pe terenuri inundabile, lăcovișite ori sărăturoase.

Condițiile de climă, care au un rol deosebit în obținerea unei producții ridicate, deși favorabile culturii orezului, prezintă anumite particularități caracteristice zonei, care se deosebesc de cele din sudul țării.

Specificul climatic al acestei zone îl constituie apariția a două perioade de depresiuni termice: prima la începutul perioadei de vegetație a orezului — sfîrșitul lunii aprilie, începutul lunii mai, și a doua — în a doua jumătate a lunii august.

După datele stațiilor meteorologice Chișineu Criș, Timișoara și Sînnicolaul Mare în 7 din cei 12 ani ai perioadei 1958—1969, în prima decadă a lunii mai s-au înregistrat temperaturi de -1°C și 3°C , ceea ce a făcut ca o mare parte din semințele încolțite sau în curs de încolțire să fie distruse. Cealaltă depresiune termică — din prima jumătate a lunii august — găsește o mare parte din soiurile de orez în faza de înflorit. Minimele sînt cuprinse între 5° și 9°C , ceea ce face ca multe flori să devină sterile, paniculul rămînd cu un număr mic de boabe.

O mare influență asupra producțiilor de orez o are și constanta termică. În această zonă, în ultimii 12 ani constanta termică medie, calculată între 1 mai și 20 septembrie — dată la care cad, de obicei, primele brume — a fost de 2673° la stația meteorologică Chișineu Criș și de 2758° la Sînnicolaul Mare.

Aceste elemente — minime de temperaturi din prima parte a lunilor mai și august, precum și constanta termică ne obligă să adaptăm tehnica culturii orezului și soiurile cultivate la condițiile specifice zonei.

În legătură cu problema soiurilor, încercările făcute la Centrul de stat Dohangia permit unele concluzii interesante. S-au experimentat astfel, în ultimii cinci ani, peste 20 de soiuri (Anul 1965 a fost foarte neprielnic culturii orezului; 1966 și 1967 — prielnici; 1968 — mijlociu spre slab, iar 1969 — mijlociu).

Rezultatele experimentărilor făcute au scos în evidență o serie de soiuri care, în condițiile Cîmpiei de Vest, au dat cele mai bune producții la hectar (media pe 5 ani): Krasnodar 424 (4 758 kg), Bellardone (4 567 kg); Krasnodar 3352 (4 587 kg), Krasnoarmeiski 313 (4 788 kg), Donskoi 2 (4 790 kg), Kuban 3 (4 950 kg) Kuban 9 (5 150 kg).

Trebuie remarcat că soiurile timpurii Krasnoarmeiski 313, Kuban 3, Kuban 9 și Donskoi 2 dau în anii normali producții egale cu ale soiului Krasnodar 424. În anii cu condiții mai slabe, ele depășesc producția acestui soi. Perioada lor de vegetație este însă, mai scurtă decât la soiul Krasnodar 424, cu 5—10 zile.

Considerăm nimerit să le prezentăm pentru a da posibilitate cultivatorilor să influențeze nivelul producției prin alegerea unui soi cât mai valoros.

Krasnoarmeiski 313 este un soi cu perioada de vegetație de 115—120 zile, cu rezistență mijlocie la boli, mijlocie spre slabă la cădere și bună la scuturare. Rezistența mare la scuturare face ca treieratul să se facă greu, rezultînd și un procent de 10—12 boabe sparte. Înălțimea mijlocie a plantei este 80—100 cm. Spicul are o lungime și o densitate a boabelor mare, prezentînd rudimente de ariște.

Bobul este mare și de culoare roșietică, zebrat. Capacitatea de înfrățire — mijlocie. Amintim că la I.A.S. Zăbrani, județul Arad, el a asigurat, în anul 1967, o producție de 4 400 kg/ha, iar în anul 1969 de 4 000 kg/ha.

Kuban 3 și Kuban 9 sînt asemănătoare ca perioadă de vegetație, care este în jur de 120 zile; fac deci parte din categoria soiurilor precoce. Talia mijlocie (85—90 cm.) este mai înaltă la Kuban 9, cu 3—5 cm. Amîndouă soiurile sînt nearistate, la Kuban 3 se observă rudimente de ariște. Rezistența la boli este bună, în schimb au o rezistență mijlocie la cădere. Ambele soiuri au o rezistență bună la scuturare, lucru ce face ca treieratul să se facă greu.

Forma bobului este ovală; bobul are un puf la vîrf, în special la Kuban 3. Culoarea bobului la Kuban 9 este mai deschisă, iar la Kuban 3 este roșietică și cu un punct violaceu la vîrf. Mărimea spicului și densitatea boabelor în spic este mijlocie, iar capacitatea de înfrățire, slabă.

Donskoi 2. Este un soi cu perioada de vegetație în jur de 125 zile. Înălțimea tulpinii este mijlocie, 90—95 cm, cu aparatul foliar bine dezvoltat. Are o rezistență mijlocie la boli și cădere și foarte bună la scuturare.

Spicul este mijlociu spre mare, cu densitatea boabelor mică. Bobul este mijlociu spre mare, de formă oval alungită și de culoare galben deschisă. Soiul Donskoi 2 are ariștele mici, de culoare galben deschis. Capacitatea de înfrățire, mijlocie spre slabă.

În anii 1968 și 1969 au fost experimentate și soiurile **Bertești 3**, **Bertești 11** și **Chirnoși 7**, care au dat rezultate multumitoare. Dintre acestea, soiul Bertești 11 are o perioadă de vegetație cu 11 zile mai scurtă decât soiul Krasnodar 424, iar soiurile Bertești 3 și Chirnoși 7, apropiată de a acestuia.

Introducerea în această zonă a țării a unor soiuri cu perioadă de vegetație mai scurtă și cu capacitate bună de producție, se justifică și prin faptul că recoltarea tardivă este îngreuiată de precipitațiile ce cad în această perioadă, ceea ce a dus în mulți ani la deprecierea recoltei.

Dr. ing. Ioan BORA
Centrul de stat pentru
încercarea soiurilor
Dohangia-Arad

ÎN ATENȚIA VITICULTORILOR

„Producția stă în virful foarfecii”

În toate că producția de struguri a crescut an de an, ea nu reflectă încă potențialul real al podgoriilor noastre. Producțiile realizate anul trecut de unele unități agricole, cum sînt 13 000 kg/ha în cooperativa Timboiești-Vrancea față de 6 000 kg/ha pe județ, 11 000 kg/ha în cooperativele Lipia și Buzău, județul Buzău — față de 4 500 kg/ha pe județ și 5 052 kg/ha în cooperativa Prundeni, județul Vilcea, față de 2 000 kg/ha pe județ, sînt semnificative. Ele indică faptul că, nivelul scăzut al producției de struguri din unele unități, situate chiar în podgorii cu veche tradiție, este o consecință a deficiențelor existente în desfășurarea lucrărilor de îngrijire.

Trebuie să arătăm că printre aceste deficiențe se numără și tăiatul viței de vie care, deși reprezintă un factor hotărîtor pentru nivelul producției și calitatea acesteia, se execută în multe unități greșit, după criteriile de rutină, în unele cazuri ca la vița de hibridi producători direcți.

Dat fiind faptul că planul de stat prevede sarcini sporite la producția de struguri față de realizările anterioare și că, în general, plantațiile de vii au ieșit bine din iarnă este necesar ca, în această primăvară, tăierea în uscat în plantațiile de vii să se execute corect, în toate unitățile, lăsîndu-se sarcini normale de ochi, diferențiate în funcție de vigoarea fiecărui butuc.

Sarcina atribuită prin tăiere constituie mijlocul principal pentru reglarea relației dintre vigoarea și capacitatea de producție a butucilor. În general, sarcinile reduse favorizează creșterea în detrimentul rodurii; o asemenea tăiere determină creșterea viguroasă a lăstarilor și stimulează pornirea în vegetație a unui număr mare de lăstari proveniți din ochi dorminzi, ca o reacție de autoregenerare față de amputarea, prin tăiere, a majorității elementelor lemnoase. Dimpotrivă, sarcinile exagerate favorizează producția în detrimentul creșterii vegetative: urmează, de aci, diminuarea lungimii medii a lăstarilor, o maturare necorespunzătoare a strugurilor și a lemnului și, ca o reacție, epuizarea butucului, neasigurarea elementelor de rod necesare pentru anul următor. Rezultă deci că, pentru menținerea unui echilibru dinamic între vigoarea și capacitatea de producție, este necesar ca severitatea tăierii să fie de așa natură încît să permită butucului să formeze coarde normale pentru recolta viitoare și să asigure o producție de calitate corespunzătoare.

Prin grija Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-a asigurat instruirea temeinică, în această direcție, a 150 de specialiști încadrați ca șefi ai fermelor viticole din cooperativele agricole, la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație Valea Călugărească. Recent, s-au încheiat și instructajele interjudețene organizate pe lângă stațiunile experimentale cu profil viticol, unde au participat toți specialiștii din cooperativele viticole.

Zicala după care „producția stă în virful foarfecii” obligă pe specialiștii să instruiască acum, temeinic, pe baza cunoștințelor dobîndite, pe toți membrii cooperatori care vor efectua tăiatul la vița de vie. Aceste instruirii vor fi organizate cu multă grijă mai ales în județele Ilfov, Ialomița, Teleorman, Dolj și Vaslui, unde plantațiile de vii din soiuri nobile au căpătat extindere în ultima perioadă.

Cu toate că în acest an plantațiile de vii au ieșit în general bine din iarnă, specialiștii au datoria să verifice și să cunoască viabilitatea ochilor, pe soiuri și parcele.

O atenție deosebită trebuie acordată în județele din sudul țării executării tăiatului în plantațiile pentru struguri de masă. Trebuie ținut seamă că fertilitatea ochilor pe lungimea coardelor de rod este o însușire determinată de soi. Soiurile de struguri de masă sînt, sub acest aspect, foarte diferite. Perla de Csaba, Cardinal, Chasselas doré, Muscat de Hamburg au ochii fertili dispuși mai aproape de baza coardei de rod, începînd cu ochiul al treilea sau al patrulea. La Afuz-Ali, Regina viilor, Italia, Regina Nera, ochii din care cresc lăstari fertili sînt situați mai sus pe coardă, la al șaselea sau al șaptelea nod. Ținînd seama de aceste însușiri, la prima grupă de soiuri lungimea coardei de rod trebuie să fie de 10-12 ochi, iar la grupa a II-a, de 16-18 ochi.

Numărul verigilor de rod ce se lasă pe butuc depinde de vigoarea acestora, de caracteristicile agrobiologice ale so-

urilor și de nivelul agrotehnicii aplicate.

Pe baza rezultatelor obținute în cercetarea științifică, pentru soiurile de masă se recomandă încărcături de rod cuprinse între 100 000 și 200 000 ochi la hectar.

Astfel, la soiul Perla de Csaba, în condițiile centrului viticol Greaca, este necesar să se asigure o încărcătură la hectar de 120 000 de ochi, iar în podgoria Ștefănești-Argeș de 150 000 de ochi. La soiul Regina viilor se recomandă 100, 000 ochi/ha în condițiile podgoriei Murfatlar, 180 000 ochi/ha la Ștefănești-Argeș, 150 000 ochi/ha la Băneasa-București și Tirgu-Jiu și 210 000 ochi, la Odobești. La soiul Afuz-Ali se recomandă 180 000 ochi/ha la Greaca și 150 000—180 000 ochi/ha la Murfatlar. Desigur că aceste încărcături sînt orientative, ele diferind de la un an la altul în raport de agroteh-

Începe campania de altoiri

Datorită sarcinilor calitativ superioare încredințate sectorului de producere a materialului săditor viticol, campania de altoit capătă anul acesta dimensiuni noi.

O analiză a rezultatelor înregistrate în această direcție de unitățile agricole din vestul țării, al căror sector pepinieristic ocupă un loc important în economia viticolă națională, sînt elocvente în ceea ce privește măsurile și acțiunile asupra cărora va trebui să se insiste în perioada imediat următoare.

Trebuie precizat de la bun început că, an de an, din această zonă se valorifică importante cantități de vițe altoite. Numai în ultimii trei ani pepinierele viticole aparținînd stațiunilor experimentale Miniș, întreprinderii agricole de staț Miniș și cooperativei din județul Arad au furnizat material săditor viticol din soiuri valoroase, admise la înmulțire, care s-a folosit pentru înființarea a peste 3 700 ha plantații de vii, în diferite podgorii din țară. La aceste realizări se adaugă materialul săditor viticol livrat pentru completări de goluri în plantațiile de vii existente, precum și vițele altoite destinate exportului.

Multe unități viticole s-au remarcat prin obținerea unor randamente ridicate de vițe altoite. Astfel, în 1969, cooperativa agricolă Tirnova (Arad) a realizat un randament mediu de 40% vițe stas, iar cooperativele agricole Sicula și Boesig din același județ au obținut 44—45% vițe de calitate I.

Trebuie remarcat însă că nu toate unitățile au obținut rezultate satisfăcătoare. De pildă, defectivitatea de natură organizatorică și nerespectarea tehnologiei de lucru au determinat ca la cooperativele Cher (Arad), Năpradea (Sălaj) Vaida (Bihor), Dudești Vechi II (Timiș) să se obțină producții sub nivelul posibilităților. La altele, ca cele din Mocrea (Arad), Tomnatic (Timiș), Roșiori (Bihor) s-au semnalat și cazuri de neasigurare a autenticității vițelor.

Asemenea situații sînt incompatibile cu o activitate pepinieristică modernă, științifică. Ele vor trebui cu desăvîrșire evitate în acest an prin respectarea cu strictețe a tuturor recomandărilor. Îndrumarea și controlul lucrărilor legate de producerea materialului săditor viticol revine inspectorilor aprobatori de stat.

În aceste zile, în fiecare unitate pepinieristică trebuie să se intensifice acțiunea de completare a necesarului de butași portaltoi și de coarde altoi, pînă la acoperirea sarcinilor de plan.

Datorită condițiilor bune de iernare, este posibil ca în această primăvară să se continue recoltarea unor cantități mari de coarde altoi din plantații de vii recunoscute, care nu au fost îngropate peste iarnă, dar numai din plantațiile mamă unde s-a menținut marcajul făcut din toamnă. Coardele se aleg din materialul căzut la tăierile definitive din primăvară, vizînd în special porțiunea meritalelor 3—14. Este indicat să se execute tăierea definitivă în primul rînd la butucii impuri și la cei necorespunzători, ale căror coarde se elimină din plantație, și apoi să se aplice tăierea pentru recoltarea de coarde altoi. Recoltarea coardelor altoi din aceste plantații se va face cu prioritate cu mult înainte de pornirea în vegetație a butucilor.

Deși nu au existat condiții de îngheț excesiv, controlul coardelor altoi înainte de recoltare este absolut obligatoriu. Se controlează, în primul rînd, ochii prin secționări transversale. Culoarea verde-vie a mugurilor indică starea lor

de sănătate și de condițiile climatice ale anului respectiv.

În plantațiile în care s-au ivit pierderi de ochi pe timpul iernii, pentru a se asigura realizarea producției planificate, încărcătura de ochi la hectar trebuie compensată în funcție de procentul ochilor morți. La soiurile Perla de Csaba, Chasselas doré, Muscat de Hamburg, Muscat d'Adda, compensarea se recomandă să se facă prin creșterea numărului verigilor de rod, iar la soiuri ca Afuz-Ali, Italia etc., prin creșterea lungimii coardelor pe rod.

Pentru a se evita greșelile și a se stabili încărcături normale, precum și pentru a se rezolva unele situații speciale este necesar ca specialiștii din unitățile de producție să țină o legătură strînsă cu stațiunile experimentale viticole din zonă și să le solicite sprijinul.

Ing. Fl. GEORGESCU
director
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

de sănătate. Orice altă culoare semnifică pierderea mugurilor, iar coardele respective nu se folosesc la altoire. Coardele altoi se scot cu grijă din vie, evitîndu-se amestecul între soiuri. Apoi se fasonează, se clasează, se etichetează și se stratifică provizoriu pînă la altoire, operații care trebuie executate în aceeași zi pentru a se evita degradarea calității. La fasonare nu se trag din grămadă, prin forțare, ci se iau ușor, de de-asupra, pentru a nu se desprinde ochii. Se resping de la altoire coardele pentru care nu se mai poate garanta puritatea soiului, cele care au grosimea, pe diametrul mare, la virful coardei, sub 7 mm., coardele care prezintă cioturi, circei, cele mănate, atacate de oidium precum și coardele deshidratate.

O deosebită importanță are respectarea planului de altoire pe soiuri. Există tendința de a se altoi peste prevederi mai ales soiuri ca Fetească albă și Riesling italian, care asigură randament mai ridicat în școala de vițe. Desigur că în condițiile noilor prețuri la materialul săditor viticol, diferențiate în funcție de soi, această situație se va îmbunătăți. Este necesar însă ca inspectorii aprobatori de stat să vegheze ca unitățile pepinieristice să înmulțească numai coarde altoi autentice și selecționate. Grijă pentru asigurarea autenticității va trebui urmărită apoi pe tot parcursul procesului tehnologic, deoarece prin altoire impuritățile se multiplică, ceea ce duce la impurificarea noilor plantații într-un grad și mai mare.

În desfășurarea planului de altoire trebuie să se țină seamă că soiurile pentru struguri de masă necesită o perioadă de creștere mai lungă, în școala vițe, decît cele pentru struguri de vin. Soiurile de masă importate, recent introduse trebuie deci să fie altoite pe la mijlocul perioadei (de acum pînă la 1 aprilie) pentru a fi plantate între 20—30 IV cînd condițiile favorabile climatice permit o bună prindere. La fel de important este ca altoitul să se înceapă cu soiurile tardive de masă și să se continue cu cele timpurii. Pentru a se sincroniza toate lucrările — pregătirea butașilor portaltoi, a coardelor altoi umectarea acestora, stratificarea vițelor altoite în lăzile de forțat etc. — este obligatorie asigurarea unui număr suficient de altoitori.

Ing. Gh. CALISTRU
ing. Ștefan POPESCU
Stațiunea experimentală
hortivitică Miniș — Arad

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Musca usturoiului

În primăvara anului 1960, în culturile de usturoi plantat din toamnă la Ișalnița (județul Dolj) s-a semnalat un atac slab al larvei unui dăunător nou — musca usturoiului (*Suilla lurida* Meig.). Dăunătorul a fost semnalat în ultimii ani (1967—1969) și în alte județe, constatîndu-se totodată o intensificare a atacului.

Adultul este o muscă de culoare ruginie — gălbuie, cu aripile membranoase și transparente, mai lungi decît abdomenul. Lungimea corpului poate ajunge pînă la 8 mm. După o scurtă perioadă de hrănire de la apariție, începe depunerea ouălor pe plantele de usturoi.

Larvele au lungimea cuprinsă între 6—12 mm și sînt de culoare alb-gălbuie. Ele se pot observa începînd cu decada a II-a și a III-a a lunii martie, în funcție de temperatură și umiditate. Pătrund în tulpina plantei cînd aceasta are 2—3 frunze și începe să roadă o dungă neregulată pe frunza din mijloc. Treptat, larva sapă o galerie în interiorul tulpinii, ajungînd pînă aproape de bulb, hrănindu-se adesea, în interiorul bulbului pînă ajunge la maturitate.

La început se vestește numai frunza de la mijloc. După ce atacul progresează, această frunză se îngălbenesc, se îndoie în formă de spirală și se usucă. După acest simptom se pot recunoaște plantele atacate de cele sănătoase. Pe măsură ce atacul progresează, planta nu se mai dezvoltă, se îngălbenesc și piere.

După observațiile noastre, pagubele produse de acest dăunător pot ajunge pînă la 60 la sută și chiar mai mult.

Pentru prevenirea atacului la culturile de usturoi plantate din toamnă, care în condițiile acestuia ocupă suprafețe destul de mari, se vor aplica două tratamente cu unul din produsele următoare: Lirion 50 — în concentrație 0,08 la sută, Carbetox 0,3 la sută, sau Detox 25 emulsionabil în concentrație de 0,7 la sută, Detox 5 și Lindatox 3 — în cantitate de 30 kg/ha.

În cazul culturilor de usturoi care se consumă în stare verde (stufat) tratamentele se vor face cu insecticide organofosforice, care se vor întreprinde obligatoriu cu 10—12 zile înainte de recoltare.

Pentru apărarea culturilor de usturoi, tratamentele se vor aplica înainte ca larvele să fi pătruns în plantă. Pe baza cercetărilor noastre, recomandăm ca primul tratament să se aplice la 6—8 zile de la apariția primilor adulți (muște), iar al doilea tratament, la 8—10 zile de la primul.

Ing. V. LEMENI
Stațiunea
experimentală
legumicolă
Ișalnița-Craiova

La I.A.S. Bistrița, o acțiune în plină desfășurare: scoaterea vițelor de la stratificare.

'Apreciind importanța și perspectivele culturii soiei în țara noastră, revista „Agricultura” și-a propus să insereze în coloanele sale o suită de materiale prin care specialiștii cu experiență, cercetătorii să-și spună părerea în legătură cu posibilitățile de sporire continuă a producției la această cultură. În acest număr, dăm cuvântul ing. Gheorghe BILĂ, ing. Leonte RĂILEANU și ing. Gheorghe DAN de la I.A.S. Amzacea, județul Constanța.

O cultură de soia, anul 1969, la ferma nr. 3 din cadrul I.A.S. Amzacea.

Introducerea în 1967 a soiei, în rindul culturilor producătoare de boabe la I.A.S. Amzacea, a suscitat un interes deosebit, atât între specialiștii de la culturile de câmp, cât și la cei din sectorul zootehnic. Pentru noi, această plantă este o bună premergătoare pentru griu, în locul mazărei, scoasă din cultură de mai mulți ani, din cauza producțiilor mici la unitatea de suprafață, a greutateilor ocazionale de mecanizarea lucrărilor de recoltat și treierat și a prețului mic de vânzare. Comparată cu mazărea, soia îmbogățește solul în azot ca și aceasta și, în plus, lasă terenul mai curat; soia dă o producție mai mare la unitatea de suprafață, chiar în condiții de neirigare, se pretează la mecanizarea lucrărilor de întreținere și recoltare, are un preț de vânzare de 3 ori mai mare și conținutul cel mai bogat în substanțe proteice (40%). În același timp, deșeurile rămase de la condiționarea boabelor constituie un adaus valoros la furajele concentrate.

Din cultivarea soiei, pe suprafețe mici (200 ha), în cadrul întreprinderii, în anii 1967 și 1968 s-a putut urmări mai îndeaproape comportarea plantei în anumite faze de vegetație, în condițiile din zona noastră, precum și influența lucrărilor de întreținere, a îngrășămintelor chimice asupra culturii, în general, și asupra fiecărui soi în parte. În 1967, 70% din suprafață a fost ocupată de soiul Merit și 30% de soiul Chyppewa. În anul 1968, procentele s-au inversat, în sensul că soiul Chyppewa a ocupat 75% din suprafață.

Producțiile realizate în acești ani au fost mediocre pe total întreprindere, obținându-se de la fermă la fermă și de la parcelă la parcelă între 500 și 1 800 kg la ha. Aceasta ne-a arătat că sînt posibilități de mărire a producției medii la soia.

În anul 1969 s-a cultivat numai soiul Chyppewa care, în anii anteriori s-a dovedit că nu-și leapădă frunzele în apropierea perioadei de coacere — ca soiul Merit — are talia ceva mai mare, inserția păstăilor mai sus și din primul an dă o producție mai mare la unitatea de suprafață.

Pentru condițiile specifice de la I.A.S. Amzacea, toți specialiștii noștri susțin că prășitoarele sînt mai bune premergătoare pentru soia. La noi,

soia a fost introdusă în cultură pentru a crea o premergătoare rentabilă la cultura griului. Am constatat însă că dacă se distrug resturile vegetale, îndată după recoltarea prășitoarelor, prin discuire puternice, atunci se asigură condiții bune, atât pentru executarea unor ogoare de toamnă de bună calitate, cât și a unor lucrări de nivelare și de întreținere în timpul vegetației.

Din rezultatele comparative ale anilor anteriori și în special ale anului 1969 s-a constatat că soia, cultivată după prășitoare, a dat producții superioare aceleia semănată după pă-

brun deschis de stepă, în unele porțiuni cu tendință de podzolire și chiar cîteva fișii de rendzine. Solurile predominante din zona noastră sînt profunde, cu orizontul A pînă la 48 cm adîncime, bine drenate, cu un subsol bogat în fier, bine aerate, cu o textură mijlocie, cu o mare capacitate de reținere a apei și bogate în substanțe organice.

Relieful este plan, cu mici undulații care converg spre văi domoale, cu pante care permit mecanizarea tuturor lucrărilor. Dintre factorii climatici, singurul care e în deficit este apa, motiv pentru care, în anii secetoși, cul-

AMIBENUL are nevoie de umiditate în primele 15 zile de la semănat, cu să-și poată face efectul. În zona noastră, tocmai în această perioadă nu cad ploii deloc.

În pregătirea seminței, o importanță deosebită, pe lângă condiționat, prezintă inocularea cu bacterii fixatoare de azot. Această lucrare s-a executat în toți anii, cu respectarea strictă a tuturor prescripțiilor. Astfel, în anul 1969, pentru sămînța necesară la 1 ha de soia, s-a folosit cantitatea de 2 000 flacoane de Nytragin, ceea ce revine cîte 3,3 flacoane la hectar. Din probele de nodozități, culese în timpul vegetației, s-a constatat că solurile din zona noastră sînt prielnice dezvoltării bacteriilor fixatoare de azot. Pentru inocularea seminței și în anul 1970 se va organiza un singur centru, sub supravegherea tehnologului șef, de la care se vor trimite cantitățile de sămînță necesare pentru o singură zi de lucru la toate punctele de semănat din ferme, unde supravegherea feririi de lumină a seminței va fi asigurată, direct, de șeful de fermă.

Trecînd peste lucrările de bază, despre care s-a mai vorbit, precizăm că cea mai mare atenție se va da lucrărilor de nivelare și pregătirii terenului înainte de semănat. Acolo unde pregătirea terenului, înainte de semănat, nu se face corect, iar buruienile nu sînt distruse, acestea o iau înaintea plantelor de soia. O lucrare cărcăia îi vom acorda o mare importanță este întreținerea cu sava rotativă în prima fază de dezvoltare și menținerea terenului curat de buruieni prin 3—4 prașile mecanice și 2 lucrări manuale de plivit, timp de 60 de zile de la semănat.

Ca și în anul 1969, în acest an semănatul se va executa cu semănătoarea S.P.C.-6 la 70 cm între rînduri, cu 45—50 boabe la m.p. și o distanță între boabe, pe rînd, de 2—4 cm. În anul 1969 s-a constatat că la rîndurile de plante de soia, unde distanța între plante pe rînd n-a depășit 3 cm, inserția păstăilor s-a făcut mai sus, față de plantele mai distanțate pe rînd. Acest lucru are o importanță deosebită pentru recoltatul mecanic.

În zona noastră, adîncimea de semănat nu se poate preciza deoarece starea fizică a solului diferă de la un an la altul, iar sămînța de soia trebuie îngropată la adîncimea unde se află umiditatea care asigură umflarea bobului, apariția colțului și dezvoltarea plantei în prima perioadă.

În ce privește perioada de însămînțat, am constatat că atunci cînd semințele au, pe lângă umiditate, și o temperatură minimă de 14—15°C în sol, răsăritul nu durează mai mult de 8 zile.

În cazul în care în a doua jumătate a lunii iulie și prima jumătate a lunii august vor cădea ploii, acestea vor favoriza dezvoltarea unei noi serii de buruieni. Distrugerea lor nu se poate realiza în acea perioadă prin prașile mecanice. De aceea, vom apela la un plivit manual al buruienilor. Oricît de costisitoare ar fi această lucrare, ne vom strădui să o efectuăm, dacă va fi nevoie, întrucît ne va scuti de o serie de cheltuieli cu recoltarea, înlesnindu-ne recoltatul mecanic cu combine, direct din lan și ne va asigura calitatea boabelor.

DIN EXPERIENȚA I. A. S. AMZACEA

CULTIVATORI DE SOIA DESPRE SOIA

ioase. Astfel, pe suprafața de 314 ha cultivată după prășitoare s-a obținut o producție medie de 1 777 kg la hectar, iar pe suprafața de 286 ha, cultivată după păioase, s-au realizat numai 1 440 kg la hectar.

S-a constatat, de asemenea, că primăvara solurile din ogoarele de toamnă cultivate cu prășitoare în anii anteriori sînt mai afinate, mai aerate, se încălzesc mai repede ca cele după păioase. Acest lucru grăbește răsărirea și dezvoltarea în prima perioadă de după semănat, nu numai a soiei, ci în general, a tuturor prășitoarelor.

În ce privește condițiile de sol din zona noastră, am constatat că ele sînt favorabile soiei. La noi predomină cernoziomul castaniu și ciocolat pe 85% din suprafață, iar pe restul — intercalări de fișii din cernoziomul propriu-zis, din brun roșcat de pădure.

tura soiei asigură producții mici. Sotocim însă că irigațiile, aflate în curs de amenajare, vor înlătura, în viitor acest neajuns.

Condițiile de umiditate din primăvara acestui an care se ridică la 218 mm (căzute din luna decembrie 1969) pînă la sfîrșitul lunii februarie 1970) pot asigura dezvoltarea soiei în prima parte de vegetație în condiții bune. În cadrul întreprinderii noastre au fost luate măsuri, încă din toamna anului 1969, pentru ca pregătirea terenului în parcelele în care urmează să se însămînțeze soia să fie ireproșabilă.

Deoarece soiul Chyppewa s-a dovedit, deocamdată, mai potrivit regiunii noastre, întreaga suprafață va fi cultivată în anul 1970 cu acest soi.

În anii trecuți, folosirea erbicidelor, la semănat, s-a efectuat pe 50% din suprafață, dar fără rezultat, deoarece

cu valoare combinativă mare, extrase din 5 rase de proveniență chineză, japoneză, sovietică și autohtonă. În acest an, paralel cu consangvinizarea, liniile extrase vor fi supuse încrucișării pentru determinarea valorii combinative specifice. Liniile cu valoare combinativă ridicată vor fi folosite la crearea de hibrizi și polihibrizi de viermi de mătase indigeni, care treptat vor înlocui importul de sămînță.

Din punct de vedere economic, lucrările ce se efectuează în cadrul acestei teme vor contribui la dezvoltarea sericiculturii în țara noastră prin producerea de sămînță hibridă și polihibridă, care în 1975 va aduce un spor de recoltă de 500 de tone gogoși în valoare de 25 milioane lei anual.

Cercetătorii noștri au experimentat modul de comportare a unui sortiment de 5 soiuri de dud de proveniență japoneză. Cel mai valoros soi s-a dovedit Kokuso 21, care într-o plantație în vîrstă de 4 ani, de tip intensiv, sub formă de tufă cu 1 000 de plante pe hectar, dă o producție de 12 tone frunză, din care se pot obține 1 000 kg gogoși de mătase crude, în valoare de aproape 50 000 lei la hectar. Acest soi este cu atât mai valoros pentru țara noastră cu cît se pretează foarte bine la înmulțirea prin marcotaj radial obținîndu-se astfel material săditor de dud în cantități sporite: 25 000—27 000 tufe la hectar, față de 15 000 tufe la hectar cît se obține prin altoire.

— V-am ruga să precizați, pe scurt, care sînt sarcinile de cercetare ce revin stațiunii în anul 1970.

— Aceste sarcini sînt cuprinse în două programe complexe: sporirea producției apicole în stupini de tip intensiv și sporirea producției de gogoși de mătase în complexe sericicole. Dintre temele de cercetare menționez: ameliorarea albinei autohtone și crearea de hibrizi cu însușiri superioare, ameliorarea vermilor de mătase, crearea de rase hibrizi și polihibrizi cu însușiri productive superioare, îmbunătățirea tehnologiei de întreținere a albinelor și organizarea muncii în stupini de tip industrial, precum și a întreținerii și creșterii vermilor de mătase în complexe sericicole, îmbunătățirea bazei melifere și valorificarea rațională a acesteia precum și îmbunătățirea culturii dudului, îmbunătățirea tehnologiei de recoltare, extracție și condiționare a produselor apicole, producerea de material biologic (sămînță de viermi de mătase) material săditor de dud și măști de albine, perfecționarea metodelor de prevenire și combatere a bolilor la albine.

Vom organiza, de asemenea, o stupină cu 3 variante a cîte 500 familii de albine fiecare, iar în sericicultură o crescătorie de viermi de mătase în volum de un kilogram de sămînță, urmînd ca din plantațiile de dud tufă să obținem o producție de 12 tone frunză la hectar. În acest an ne-am propus să obținem în cadrul stațiunii peste 29 tone de miere, 490 kg de ceară, 500 de măști timpurii, 8 200 măști de vară, 500 măști de septembrie, 800 măști de iarnă și 500 roiuri pe patru rame, 55 tone faguri artificiali, 230 kg de sămînță de viermi de mătase producție terminată și 240 kg producție neterminată, precum și peste 2 000 kg gogoși de mătase de diferite calități.

NOUTĂȚI ÎN LUMEA ALBINELOR ȘI A VIERMILOR DE MĂTASE

Interlocutor: dr. M. CRAICIU, directorul Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură

— V-am ruga, să ne înfățișați cîteva din rezultatele obținute anul trecut.

— Printre alte teme importante s-a urmărit, în primul rînd ameliorarea albinei autohtone și sporirea producției populațiilor de albine prin selecție și încrucișare. Datele obținute au evidențiat valoarea productivă a combinației matcă de stepă cu trîntor de Maramureș (de munte) care la culesul de salcîm a depășit producția martorului (matcă de stepă cu trîntor de stepă) cu 20,5 la sută la producția de miere. De asemenea, combinația matcă de Hunedoara cu trîntor de stepă a depășit producția martorului cu 11,5 la sută. Prima din aceste combinații a fost introdusă în producție, în scopul verificării. Dacă și în aceste condiții producția bună va fi confirmată, în pepinierele stațiunii, vom produce măști pe care le vom livra unităților agricole în scopul sporirii producției de miere. Tot în scopul ameliorării albinei a fost urmărită descendența a 3 linii selecționate în stațiune, elitele respective fiind utilizate în pepiniera pentru producerea de măști. Stațiunea a realizat astfel anul trecut 13 186 de măști, din care 12 511 livrate unităților agricole, iar 145 la export.

— În ce privește identificarea de noi surse melifere valoroase?

— Au fost elaborate metodele indicate pentru valorificarea rațională a acestor surse, lucrările experimentale fiind axate îndeosebi pe producerea de miere de mană din zona coniferelor. Rezultatele acestor cercetări contribuie la organizarea în bune condiții a stupăritului pastoral în zona coniferelor și sporirea producției de miere de mană cu circa 30 la sută.

S-a proiectat și executat stația pilot necesară extragerii centralizate și condiționării mierii. Capacitatea stației este de 25 de tone în 80 de ore de lucru. Stația poate deservi un număr de 3 000—5 000 de familii de albine, economisindu-se astfel 30 la sută din investiții și forța de muncă.

— V-am ruga să vă referiți și la principalele realizări obținute în sericicultură.

— Utilizîndu-se metoda consangvinizării, s-au obținut 9 linii de viermi de mătase

RECOMANDĂRILE CENTRALEI DE ACHIZIȚII ȘI PREINDUSTRIALIZARE A MATERIILOR PRIME PENTRU INDUSTRIA UȘOARĂ — D. C. A. ȘI ALE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI PIELĂRIE, CAUCIUC ȘI MASE PLASTICE PRIVIND :

Conservarea pieilor karacul negru, țurcane brumării și metiși

Acțiunea de modernizare tehnică a tuturor ramurilor de activitate industrială impune revizuirea procesului tehnologic actual de conservare a pieilor Karakul negre, Țurcane brumării și metiși, în lumina teoriilor actuale, cât și dotarea unităților cu utilajul industrial modern, strict necesar efectuării acestui proces.

Centrele noastre de conservare, deși încă insuficient utilizate, dispun totuși de spații corespunzătoare organizării unui flux tehnologic în pas cu realizările tehnicii moderne.

Metode de lucru

Din punct de vedere chimic, pielea jupuită suferă în cursul procesului de depozitare o serie de modificări. Substanțele proteice, bogate în apă (până la 70%), după încetarea vieții animalului, sint supuse descompunerii de către fermente și microorganisme.

Primul stadiu de autoliză este descompunerea denumită în microbiologie, fermentația lactică.

Prezența în piele a proteinelor solubile (albumine, globuline etc), în cazul unei umidități excesive, creează condiții favorabile pentru dezvoltarea microbilor.

Bacteriile de putrefacție care atacă pielea, se împart în bacterii aerobe (pentru a căror dezvoltare au nevoie de oxigen) și bacterii anaerobe (ce se înmulțesc și în lipsa oxigenului).

Procesul de descompunere începe în stratul subcutan. Dacă acest proces nu este oprit, asistăm la distrugerea straturilor profunde ale epidermei și a rădăcinii părului, ceea ce atrage exfolierea stratului epidermic și căderea părului.

La dezvoltarea bacteriilor de putrefacție, deci și la intrarea în putrefacție a pieilor, contribuie temperatura și umiditatea mediului inconjurător, precum și jupuirea neglijentă.

Conservarea trebuie făcută imediat după ce pielea a fost jupuită, nu mai târziu de 3-4 ore de la jupuire, aceasta în scopul creșterii rezistenței la acțiunea microorganismelor de descompunere. Se recomandă, ca, înainte de tăierea animalului, pielea să fie curată, iar la jupuire să se respecte curățenia și manipularea îngrijită, astfel încât blana să nu se murdărească de sînge.

Metodele de conservare, practicate pe scară mondială, sint variate, avînd la bază specificul mediului geografic, gradul de înzestrare a centrelor de sacrificare (specialiști, utilaje-mașini etc), precum și valorificarea ulterioară a blănurilor. În principal este vorba de conservarea prin congelare (inghețare), prin uscare, prin sărare și prin uscare, precum și saramurare — metode redate mai jos.

Congelarea (inghețarea)

Procesul de congelare rapidă afinează țesutul dermic, dar uneori poate rupe fibrele dermei. Prin congelarea pieilor, procesul dezvoltării bacteriilor este oprit temporar, adică numai atîta timp cît pieile sint ținute la temperaturi joase.

Congelarea se poate executa în două feluri: Congelarea naturală și congelarea forțată. Congelarea naturală se execută afară, în bătaia vîntului (metodă practicată în regiunile reci), iar congelarea forțată se execută în instalații frigorifice speciale.

Inconveniența metodei constă în manipularea și transportarea foarte dificilă a acestor piei deoarece ele se frîng și crapă foarte ușor.

Uscarea

Procesul de conservare a pieilor prin uscare, fără sare, constă în eliminarea apei prin acțiunea temperaturii ridicate, fără utilizarea substanțelor de conservare.

Pielea uscată în aer liber are o umiditate de circa 10-12%, adică un mediu nepotrivit pentru dezvoltarea microorganismelor. Astfel procesul de putrefacție nu mai are loc, iar dacă a început înainte de conservare, acest proces încetează după uscare.

Pentru a preveni putrezirea pielii în timpul conservării prin uscare, ea trebuie curățată în prealabil de murdărie și de sînge, iar uscarea trebuie făcută la o temperatură nu prea înaltă și în termen cît se poate de scurt.

În timpul verii, uscarea pieilor trebuie făcută la umbră sub șopron, cu circulație de aer, iar în timpul iernii, în uscătorii speciale.

Cînd sint uscate la soare, pieile se încălzesc peste măsură iar fibrele de collagen se transformă în clei. Se poate produce astfel cornificarea, din care cauză pielea va deveni închisă la culoare și fragilă.

Pieile conservate prin uscare pot fi păstrate timp îndelungat, cu condiția unei depozitări corespunzătoare.

Dacă în depozite, umiditatea crește peste limita admisă, atunci pieile absorb umezeala, bacteriile încep să se înmulțească iar procesul de putrefacție găsește un mediu prielnic.

Conservarea prin uscare se practică pe scară largă în Republica Sud Africană, la toată producția de piei Karakul.

Sărarea și uscarea

Este cea mai indicată metodă de conservare a blănurilor Karakul negru, țurcane brumării și metiși.

Ținîndu-se seama de caracterul deosebit al acestor piei, pentru protejarea buclajului, a luciului natural, a elasticității firului de păr, se recomandă ca timpul de sărare, adică de contact direct dermă-sare, să nu fie mai mare de 4-6 zile.

Tot pe această linie, de protejare a caracterelor naturale ale pieilor, este bine ca, imediat după jupuire, ele să fie manipulate cu grijă pentru a nu se murdări; operația de spălare nu este indicată în fazele premergătoare conservării.

Metoda de conservare a pieilor prin sărare se bazează pe însușirea bacteriostatică a sării și pe însușirea de a deshidrata pielea, creînd astfel un mediu nefavorabil pentru dezvoltarea microorganismelor. În afară de aceasta, sarea exercită asupra țesuturilor pielii și o acțiune antiseptică, împiedicînd dezvoltarea bacteriilor de putrefacție.

Întînsă pe partea interioară a pielii într-un strat cît mai uniform și pînă la extremități (cap, picioare, coadă), sarea se dizolvă datorită umidității din stratul subcutan și dermă, formînd o soluție concentrată.

Greutatea specifică a soluției de sare care s-a format este mai mare decît cea a apei din piele, ceea ce face ca soluția de sare să difuzeze în grosimea pielii. Datorită diferenței de presiune osmotică apa din țesăturile ei urcă la suprafața pielii, către stratul de sare, unde formează o saramură nouă. Acest proces se continuă, pînă cînd toată apa din piele se transformă în soluție de sare la limita de saturație.

În privința procesului de uscare, există mai multe metode și anume: atîmarea pe șipci, cap-coadă; uscarea pe planșete orizontale, cu sau fără prindere în cuie; uscarea pe planșe de metal inoxidabil sau plase din material plastic.

Uscarea se poate efectua în timpul sezonului cald în șoproane deschise pe trei laturi, în magazii sau poduri, cu condiția unei bune ventilații naturale a aerului.

Expunerea la soare se poate face numai dimineața pînă la temperatura maximă de 25 grade Celsius.

În anotimpul rece se folosesc uscătoare tip cameră cu temperatura aerului de 30-35 grade Celsius, cu o ventilație naturală sau forțată.

Saramurarea

Prin saramurare se obține pătrunderea cea mai uniformă și rapidă a sării în piele, ceea ce face ca aceasta să se păstreze mai bine. De asemenea, se realizează și înlăturarea din piele a unei părți considerabile de substanțe proteice solubile, care servesc ca mediu favorabil pentru bacterii. Sărarea prin saramurare, în comparație cu sărarea prin presărare, dă o piele mai curată, mai deasă, mai elastică.

La o temperatură joasă de plus 14 grade Celsius și sub această temperatură, în 100 cm³ de apă se dizolvă 40,3 g. sare. Soluția de saramură trebuie să fie păstrată în vase de lemn sau porțelan.

Practic se cunosc două metode de conservare prin saramurare: scufundarea pieilor în soluția de saramură și aplicarea manuală a soluției de saramură numai pe partea dermică.

În afara metodelor de conservare a pieilor Karakul, Țurcane brumării și metiși, în țara noastră se practică și argăsirea în zemuri fermentate de țărițe sau în zer.

Deși metoda de argăsire cu zemuri fermentate se confundă cu însăși istoria tăbăcirii pieilor, în general, și a blănurilor, în special, datorită calității excepționale pe care le conferă pieilor cu blană, rămîne și azi în atenția specialiștilor, cu atît mai mult cu cît procesul

întim de reacție chimico-fizic nu a fost încă pe deplin elucidat.

În linii mari, procesul de fermentare este explicat după cum urmează:

Complexul colagenic al dermei, format din pachete de fibre împletite între ele, se desface, prin argăsire, în fibre fine, în comparație cu cele obținute prin alte metode de pielărie. Astfel se explică moliciunea, elasticitatea și extensibilitatea mai mare a acestor blănuri.

Boabele de cereale măcinate (cele de grîu mai ales), din care se obține făina și țărița necesare procesului de fermentare se compun din embrion, endospermă și înveliș exterior, fiecare participînd la desfășurarea reacțiilor biochimice, în procesul de argăsire.

Importanța cea mai mare o au amidonul și substanțele albuminoide din embrion și endospermă și fermente localizate în straturile periferice și embrion.

Amidonul prezintă 90% din substanțele extractive lipsite de azot, restul de 10% fiind reprezentat de alți hidrați de carbon; în compoziția granulei de amidon intră amilopectina, în învelișul exterior, și amilaza, în interior.

Amilopectina se transformă, prin acțiunea fermenților amilolitici, în maltoză, care, în combinație cu iodul devine roșcată, iar cu apa fierbinte formează un clei. Amilaza, în combinație cu iodul dă o colorație albastruie, este solubilă în apă fierbinte și mai puțin în apa rece.

Fermenții mai importanți din boabele de cereale sînt: diastaza, ereptaza, pepsinaza și tromboza. Aceștia, în cea mai mare parte, rămîn în țărițe.

Amidonul, sub influența fermenților diastatici se transformă în maltoză. Aceasta, sub influența altor enzime, trece în glucoză care, datorită acționării bacteriilor, se transformă în acizi organici și alte produse gazoase.

Amestecul de țărițe și apă, după o fermentare de două zile, conține 24,4 g/l acizi (exprimat în acid lactic). Formarea acizilor organici este condiționată de tipul bacteriilor lactice streptobacterium plantarium și bacteriile lactice din grupa „F”, ambele anaerobe.

În zemurile de argăsire s-au mai dezvoltat drojzii aerobe, acestea indicînd vechimea zemurilor și scăderea acidității băii de argăsire. Ele apar numai la suprafața zemurilor.

Cultura de Bacilus subtilis provoacă descompunerea substanțelor albuminoide și se dezvoltă numai în primele ore.

Față de numărul mare de tipuri de bacterii, stabilitatea proceselor care au loc în zemurile de argăsire poate fi explicată numai pe baza unor condiții restrictive naturale.

La temperatura inițială a zemurilor, circa 40 grade Celsius, condițiile sint favorabile dezvoltării microflorei lactice. Dezvoltarea drojdiilor pentru care este necesară o temperatură mai joasă și prezența zaharurilor este limitată.

Odată cu răcirea zemurilor, dezvoltarea drojdiilor este frînată de apariția acidității. Aciditatea ridicată împiedică dezvoltarea bacteriilor de putrefacție, a Bacilului subtilis și a Bacilului acidului butilic. Astfel, la factorii restrictivi enumerați, temperatura, însușirea zaharurilor și aciditatea ridicată se mai adaugă agitarea zemurilor, prin care se împiedică dezvoltarea bacteriilor anaerobe și pregătirea lor cu aceleași utilaje. Aceasta asigură selecția naturală și prioritatea dezvoltării culturilor de bacterii ale acidului lactic.

Utilizarea procedelor microbiologice în prelucrarea blănurilor impune respectarea severă a tehnologiei și controlul permanent al evoluției procesului de fermentare.

Fermentația normală asigură formarea acidului lactic iar reversul ei, acumularea ridicată în zemuri a acidului butilic, este în dauna acidului lactic. Se poate considera că fermentația butirică însoțește procesele de putrefacție, din care cauză acumularea de acid butilic și degajarea hidrogenului semnalizează anomalii în procesul de fermentare.

În cadrul institutului de cercetări pielărie, cauciuc și mase plastice s-au efectuat studii asupra conservării pieilor Karakul negre, Țurcane brumării și metiși. Astfel, pentru pieile colectate în stare crudă s-a aplicat metoda de conservare prin sărare-uscare.

Pentru pieile colectate, conservate deja în diferite metode, s-a aplicat procesul de tratare cu zemuri fermentate de țărițe de grîu. La conservarea pieilor s-a ținut seama de finețea și puritatea sării, precum și de condițiile climatice cînd se aplică această sărare.

Uscarea s-a putut executa pe cale naturală și forțată, în ambele variante pielicele fiind întinse pe rame.

Pieile prelucrate după această nouă metodă de conservare au putut fi prelucrate ca piei finite, iar un lot de 30 000 buc. a fost prezentat la Tîrgul internațional de la Leipzig din anul 1968.

Ing. E. BIZAMCER
V. NEGREA

În ultimii ani, unitățile Centralei de achiziții și preindustrializare a materiilor prime pentru industria ușoară — D. C. A. au fost dotate cu spații și utilaje moderne, fapt care a contribuit efectiv la îmbunătățirea metodelor de conservare și preindustrializare a materiilor prime colectate, precum și a condițiilor de muncă.

PENTRU A SPORI PRODUCȚIA AGRICOLĂ

Nu neglijați măsurile de combatere a eroziunii solului!

Condițiile de sol, climă și relief, specifice multor zone din țara noastră, au determinat existența unor întinse suprafețe arabile, pășuni și fânețe, situate pe pante, supuse unui proces continuu de distrugere a solului prin eroziune.

Aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a complexului de măsuri anti-erozionale, paralel cu lucrările de amenajare și combatere ce se execută pe bazine hidrografice, a devenit posibilă datorită consolidării multor cooperative agricole, îmbunătățirii dotării agriculturii și prezenței în număr tot mai mare a specialiștilor în unitățile productive. Faptul este atestat de rezultatele dobândite de numeroase cooperative agricole și întreprinderi agricole de stat din județele Bacău, Buzău, Vaslui, Galați, Argeș, Iași, Sălaj, Prahova, Brașov, Cluj, Mureș, Constanța și altele, care și-au îmbogățit mult experiența în acest domeniu. Este demnă de remarcat preocuparea organelor agricole din județul Bacău, unde în anul 1969 s-au efectuat lucrări de combatere a eroziunii solului, pe terenurile arabile, pe o suprafață de 9 400 ha.

Aflându-ne la începutul campaniei agricole de primăvară, socotim necesar să atragem atenția tuturor unităților și specialiștilor asupra necesității respectării cu strictețe a măsurilor antierozionale.

Două lucrări importante: modelarea și nivelarea terenurilor

Lucrarea solului numai pe direcția curbilor de nivel devine o practică obișnuită în tot mai multe unități agricole, fiind mult ușurată prin dotarea agriculturii cu tractoare pe șenile. Există însă și cazuri — destul de numeroase — când datorită controlului insuficient din partea specialiștilor, unii mecanizatori execută lucrări din deal în vale pe terenuri cu pante uniforme sau mai mici de 20 la sută. Se simte nevoia ca astfel de practici dăunătoare pentru producția agricolă să fie cât mai grabnic abandonate.

Executarea lucrărilor după curbele de nivel este îngreunată uneori și de existența ogașelor, a denivelărilor de teren, haturilor și pilcurilor de arbori. Este necesar ca unitățile agricole,

în primul rând I.M.A., să acorde o atenție mai mare lucrărilor de modelare și nivelare a terenului, înainte de pregătirea acestuia și însămînțarea lui. Dotarea tractoarelor pe șenile cu echipament de buldozer permite efectuarea acestor lucrări pe suprafețe din ce în ce mai mari, așa cum se procedea în multe cooperative agricole din județele Galați și Bacău. În acest fel scade pericolul eroziunii, iar producția crește. Pentru o mai mare eficacitate se recomandă ca la modelarea și nivelarea terenurilor să se lucreze grupat, pe unități agricole, concentrându-se tractoarele pe șenile și echipamentul de buldozer în cadrul I.M.A. și intensificându-se asistența tehnică acordată de specialiști.

Benzi și culturi în fișii pe suprafețe sporite

În unitățile agricole unde se prevede cultivarea prășitoarelor pe suprafețe mari se obțin rezultate bune în reducerea pierderilor de sol și ridicarea producției agricole prin folosirea culturilor în fișii și a benzilor înierbate. În toate cazurile, la folosirea acestor sisteme de cultură trebuie să se țină seama de planul de producție, relieful terenului, lungimea versantului (deal-vale), ele aplicându-se în mod eșalonat. Se pare că sistemul de culturi cu benzi înierbate trebuie extins mai ales în zonele cu precipitații mai mari de 500 mm anual. Pe suprafețele unde se practică culturi cu benzi înierbate este absolut necesar ca înainte de însămînțarea lor, pe traseul respectiv să se niveleze terenul.

În atenția unităților agricole din zonele cu precipitații puține, deținătoare de mari suprafețe erodate, trebuie să stea, în măsură mai mare, extinderea culturii sparcetei pe terenurile arabile; în felul acesta se consolidează baza furajeră, îmbunătățindu-se totodată protecția solului. În acest scop vor fi luate măsuri, din primăvară, pentru extinderea loturilor semincere. Ar fi potrivit ca experiența unor cooperative agricole din județele Bacău și Mureș, sau a unor I.A.S. din județul Cluj, care au obținut producții mari și de calitate pe astfel de loturi să fie cunoscută și extinsă pe scară mai largă.

Paralel cu măsurile arătate, nu trebuie scăpată din vedere ridicarea ime-

diată a fertilității solurilor erodate. Cercetările efectuate la stațiunile experimentale, precum și rezultatele din producție au arătat că pe astfel de terenuri este rațional să se folosească atât îngrășăminte minerale, în complex cu gunoi de grajd, sau îngrășăminte verzi. Suprafețele în pantă ce urmează a fi plantate cu viță de vie și pomi necesită, în toate cazurile, amenajări antierozionale, pe bază de documentații tehnice elaborate de OFFGAIF, efectuate cu asistența tehnică a acestora.

Experiența a dovedit că de multe ori aceste amenajări nu mai pot fi realizate după plantare, în cazul când nu se efectuează toate lucrările prevăzute în proiecte și documentații. Se impune deci ca suprafețele care se teresează să fie nivelate inițial, iar înainte de plantare să se facă finisarea platformelor, consolidarea taluzelor, executarea lucrărilor de dirijare a apelor (canale, dușee) și alte lucrări necesare.

Rezultate bune dă, pe suprafețele cu pante foarte mari, ravene active și alunecări, plantarea unor specii silvice (salcim, sălcioară, glădiță etc.). Materialul săditor silvic pentru aceste plantații se livrează, în condiții foarte avantajoase, din pepinierele de la Birlad, Baldovinești, județul Brăila, Dorohoi, Surtuj, județul Sălaj și Bacău aparținând Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Pentru lucrările prevăzute în anul curent este necesar ca în planul de producție al cooperativei agricole să se prevadă baza materială, precum și consumul de muncă. Lucrările vor fi realizate în perioadele optime de timp, în care scopul sint necesare grafice de execuție întocmite pe baza documen-

tațiilor tehnice. Totodată, se cer mai bine folosite utilajele aflate în dotarea I.M.A. la executarea lucrărilor de nivelare, amenajări de drumuri și terase pe toate folosințele. În acest scop propunem concentrarea acestor utilaje pe lucrări, pentru a se putea asigura astfel îndrumarea tehnică și îndeplinirea la timp a obiectivelor prevăzute în plan. Numai prin realizarea lucrărilor în complex și menținerea acestora în stare de funcționare se pot obține rezultatele scontate în combaterea eroziunii.

Am vorbit mai înainte despre necesitatea executării lucrărilor de combatere a eroziunii solului, în complex, pe bazine hidrografice. Începând din anul 1968 s-a trecut la efectuarea unor astfel de lucrări, printre care se numără și cele de corectare a torenților, cu investiții de stat și prin contribuția unităților agricole, în zonele naturale de la Carasu — județul Constanța, Droboțor — județul Bacău, Valea Seacă — județul Vaslui, Chineja — județul Galați și altele.

În perioada 1971—1975 s-a prevăzut ca acțiunile privind combaterea eroziunii solului și regularizarea scurgerii apelor pe versanți să fie extinse, îndeosebi în bazinele hidrografice Birlad, Berheci-Zeletin, Chineja, Slănic-Buzău, Jijia, zona naturală Vrancea, Amara-dia, Motru, Comlod, Crasna, Fizeș etc. În felul acesta va putea fi aplicat, în final, un întreg complex de măsuri antierozionale menite să contribuie la conservarea solului, la sporirea producției la hectar.

Ing. Gh. MIHAI
din Departamentul
îmbunătățirilor funciare
și gospodăririi apelor.

N.R. În numerele viitoare vom publica, în cadrul acestei pagini, un ciclu de articole menite să popularizeze experiența unor I.A.S., I.M.A., cooperative agricole și stațiuni experimentale, în prevenirea și combaterea eroziunii solului. Coloanele revistei sint deschise tuturor celor care vor să împărtășească metodele și rezultatele obținute în această acțiune de mare importanță economică, să facă unele propuneri în scopul extinderii lucrărilor cu caracter antierozional.

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Începând din prima zi a intervalului 10—16 martie, vremea s-a răcit în toată țara și a continuat să se mențină umedă. Precipitațiile slabe sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare, semnalate doar local la începutul intervalului (în Transilvania, Oltenia și vestul Munteniei) au fost generale la 13, 15 și 16 martie. La 10 martie, în zona subcarpatică a Munteniei s-a produs ploaie.

Temperaturile minime cele mai coborâte din aer, înregistrate la 14 martie, au oscilat între -6° (la Odorhei) și 0° (în sudul și sud-vestul țării). În stratul de sol 2—10 cm temperaturile medii variau (la 16 martie) între 3° și 5° , exceptând Moldova unde au fost mai coborâte (-2° — -1°).

Din ninsorile slabe căzute s-a format temporar (câte o zi) strat de zăpadă în bazinul inferior al Olteului, Podișul Getic, Transilvania și Moldova. Precipitațiile căzute în acest interval au însumat, în general, cantități variind între 10 și 30 mm. Excepție au făcut Oltenia și vestul Munteniei, unde precipitațiile au fost între 31—40 mm, precum și Cîmpia Crișurilor, Cîmpia Someșului și Podișul Sucevei unde s-au totalizat sub 10 mm.

Ca urmare a condițiilor meteorologice din intervalul analizat, rezervele de umiditate accesibile din stratul de sol de la 0 la 150 cm au crescut, valorile fiind apropiate sau depășind ușor capacitatea de apă a solului în cea mai mare parte a teritoriului agricol. În partea centrală și nordică a Munteniei, jumătatea de nord a Olteniei, Cîmpia Transilvaniei, terenurile joase și slab drenate din vestul țării, luncile majore ale râurilor și depresiunile din zona subcarpatică se mențin excесе de umiditate și bălțiri.

Reținerii vegetației la flora spontană și cultivată a fost frînată și în acest interval, ca urmare a temperaturilor scăzute ce s-au menținut pe întreg teritoriul țării. **Timpul probabil pentru intervalul 20—26 martie:** Vreme în curs de încălzire ușoară și treptată. Cerul va fi variabil, cu înnoări mai pronunțate spre sfîrșitul intervalului, cînd vor cădea ploți locale. În prima parte a perioadei, precipitații izolate se vor semnala în nordul țării. Vîntul va sufla potrivit, predominînd din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -2° și 8° , iar maximele între 5° și 15° .

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

UN OBIECTIV ACTUAL ÎN CAMPANIA DE ÎMPĂDURIRI

Extinderea rășinoaselor și a plopiilor selecționați

În dezvoltarea patrimoniului forestier, un rol din cele mai importante îl joacă extinderea în cultură a unor specii repede crescătoare, cu valoare economică ridicată, capabile să asigure, într-un timp scurt, un volum sporit de masă lemnoasă, de calitate cât mai bună. Potrivit sarcinilor trasate de Directivele Congresului al X-lea al P.C.R., se va pune un accent deosebit pe mărirea ponderii rășinoaselor și altor specii forestiere de mare productivitate, spre a se putea satisface astfel, într-o măsură cât mai mare, nevoile economiei noastre naționale. O contribuție de netăgăduit în realizarea acestui deziderat poate s-o aducă generalizarea experienței bune obținute pînă acum atît în cercetare, cît și în producția silvică. Ținînd seama că lucrările de împăduriri sînt la început redăm în pagina de față cîteva din principalele măsuri și rezultate obținute în această direcție de unele ocoale din cadrul inspectoratelor silvice Arad și Iași, în dorința ca experiența lor să poată fi preluată și aplicată și de alte unități cu condiții similare.

CE DEMONSTREAZĂ EXPERIENȚA SILVICULTORILOR ARĂDANI

Pădurile gospodărite de Inspectoratul silvic Arad, prin 12 ocoale, sînt situate în bazinul inferior al râului Mureș, în bazinul mijlociu și inferior al Crișului Alb. Fondul forestier ocupă o suprafață de 210 400 ha, din care rășinoasele reprezintă 3%, fagul 23,4%, quercinele 38,4%, diverse specii de foioase 35,2%.

Creșterea ponderii rășinoaselor a constituit o preocupare susținută pentru silvicultorii noștri. Astfel față de circa 760 hectare, ocupate cu rășinoase, cîte existau cu vreo 20 de ani în urmă, astăzi aceste specii se întind pe mai mult de 6 047 hectare. Desigur, procentul rășinoaselor este încă destul de modest față de celelalte specii; noi căutăm însă să-l mărim, în anul acesta și în viitorul cincinal, folosind experiența dobîndită pînă acum, experiență care ni se pare utilă și pentru alte unități silvice cu condiții asemănătoare. Astfel molidul dă rezultate bune și poate fi extins în condițiile staționale unde se realizează o productivitate mijlocie și superioară. După aprecierea noastră, tipurile de pădure, naturale, în care se recomandă introducerea molidului în cultură, în viitor — avînd ca țel producția de lemn mijlociu și gros — sînt următoarele: făgetele montane pe soluri schelete, amestecurile de rășinoase cu fag, pe soluri schelete, făgete de deal cu Carex pilosa, făgete amestecate din regiunea de dealuri, făgete de dealuri cu floră de mull, de productivitate mijlocie, și făgete de deal pe soluri schelete cu floră de mull.

Pentru producerea lemnului de celuloză, sarcină importantă a silvicultorilor, este indicată introducerea molidului și în stațiunile corespunzătoare pentru gorunete, cu floră de mull de productivitate mijlocie, șleaurile de deal cu gorun și fag și șleaurile de deal cu gorun.

În acțiunea de introducere a molidului în zona gorunului în stațiunile arătate, numărul de puieți diferă în funcție de tipul de pădure, și de regenerarea naturală existentă. Astfel, se preconizează: 4 000—5 000 puieți la hectar, pe suprafețe fără regenerare naturală, și 1 500—2 500 puieți la hectar în regenerări naturale cu semințis instalat pe 30—50% din suprafață. S-a prevăzut, de asemenea, aplicarea experimentală a schemelor cu 2 000—2 500 puieți la hectar, pe suprafețe neregenerate.

Extinderea în cultură a unei alte specii valoroase, bradul, a constituit obiectul unor preocupări susținute la ocoalele silvice Hălmagiu, Gurahonț, Sebiș și Beliu. În cadrul ocolului silvic Hălmagiu, s-au dovedit indicate stațiunile de productivitate superioară pentru fag, iar pentru celelalte ocoale numai subzona mijlocie a făgetelor de productivitate superioară. Introducerea bradului se va face în treimea mijlocie și inferioară a versanților, pe soluri profunde și expoziții umbrite. Se exceptează partea inferioară a versanților, a văilor cu profil în „V”.

Laricele se recomandă a fi introdus în șleaurile de deal cu gorun, pe soluri cu regim de umiditate ridicat și în făgetele de inversiune, prin plantații, în grupe mici.

Duglasul dă bune rezultate în aceleași condiții staționale amintite pentru larice, cu mențiunea că preține în plus versanți umbriți, cu regim de umiditate mai ridicat și soluri profunde.

Pinul silvestru și pinul negru sînt potriviți în stațiuni cu soluri scheletice, pe boturi de deal erodate și pe versanți cu pantă foarte repede.

Pentru culturile speciale, destinate producerii lemnului pentru celuloză, se recomandă introducerea pinului silvestru și negru, prin lucrări de substituție, și în locul cărpinetelor cu consistența 0,1—0,6, indiferent de vîrstă și clasă de producție. În cele de clasă I—IV de producție, cu consistența peste 0,6, vîrstele cele mai indicate sînt peste 80 de ani, pentru clasa I și de peste 50 de ani la clasa a IV-a.

1971-1975
270 000-280 000 ha
REÎMPĂDURIRI DIN CARE
65-70% RĂȘINOASE

Pentru refacerea fondului forestier, în cincinalul viitor se va reîmpăduri o suprafață de 270 000—280 000 ha cu specii valoroase; din această suprafață 65—70 la sută va fi plantată cu rășinoase.

(Din Directivele Congresului al X-lea al P.C.R.)

REZULTATE ÎN SUBSTITUIREA ZĂVOAIELOR SLAB PRODUCTIVE DIN LUNCILE PRUTULUI ȘI SIRETULUI

Cel ce călătorește pe marginea râurilor Prut și Siret întîlnește, deseori, în drumul său păduri — e drept, de un rar pitoresc — dar care din punct de vedere silvic prezintă o importanță scăzută. Astfel de zăvoaie, cu productivitate redusă, sînt situate mai ales în cuprinsul ocoalelor silvice Iași și Pașcani; primul dispune de o suprafață de zăvoi de 4 095 ha, iar cel de-al doilea de 352 ha. Pădurile respective sînt situate în stațiuni de luncă, între 45—50 m altitudine, pe soluri aluvionare, de producție superioară.

De la început trebuie remarcat că realizarea unei creșteri, pe an și pe hectar, de 3—4 m.c. a acestor arborete este cu totul nesatisfăcătoare, față de stațiunile bune în care se găsesc. De aceea, ne preocupăm de ridicarea productivității acestor zăvoaie, prin substituția arboretelor necorespunzătoare

cu plantații cu plop euramerican, specie repede crescătoare, cu valoare economică ridicată.

Acțiunea a fost începută cu cîțiva ani în urmă, ea desfășurîndu-se inițial pe suprafețe mici, cu o pregătire insufi-

Ing. Nicolae MORCOV
directorul
Inspectoratului silvic Arad

cientă a terenului, folosindu-se puieți din clone locale, cu o productivitate mijlocie. Din anul 1963 am început să folosim, la pregătirea terenului, tractoare grele. Numărul lor a crescut an de an, utilajele respective fiind concentrate acum în trei I.M.A. din județ. Cu aceste mijloace mecanizate s-a aplicat o tehnologie corespunzătoare în ceea ce privește pregătirea terenului (dezrădăcinări, nivelări, scarificări duble și desfundarea solului), aceasta fiind — după aprecierea noastră — garanția reușitei plantațiilor cu plop euramerican.

În scopul creării unor arborete cît mai valoroase, Stațiunea pentru cultura popului și a salciei de la Măgurele, a selecționat clonele cele mai indicate pentru condițiile din zona noastră, și anume: R. 1 Serotina, R. 18 Hirșova și I. 214 Italica. Din butașii primiți, începînd cu anul 1964 s-au produs puieți numai din clone selecționate, în număr suficient pentru executarea plantațiilor cu plop euramerican. Aceste măsuri au contribuit la creșterea an de an a valorii arboretelor create. Schemele de plantare folosite au fost la început de 2/2 m apoi 3/3 m și, începînd din anul 1963, s-a aplicat numai schema de 4/4 m, considerată a fi cea mai bună.

Pentru stabilirea celor mai indicate scheme de plantare și a celor mai valoroase clone, s-au instalat la ocolul silvic Iași (U. P. III Bivolari), în primăvara anului 1966, opt parcele de cercetare, fiecare avînd cîte 0,50 ha, folosindu-se clonele R. 18 Hirșova și I. 214 Italica; plantarea s-a făcut potrivit schemelor 4/2 m, 4/4 m, 5/5 m și 6/6 m.

După culegerea și prelucrarea datelor privind modul de dezvoltare și creștere în înălțime și volum a exemplarelor, în toamna anului 1969 s-a tras concluzia că cea mai indicată clonă este R. 18 Hirșova, schema de plantare corespunzătoare fiind de 4/4 m pentru plantațiile ce se execută în lunca râului Prut. Această clonă a înregistrat, la 4 ani, creșteri medii de 11,40 cm în diametru și 11,05 m în înălțime. Clona Hirșova dă creșteri rectilinii și uniforme, față de clona Italica, aceasta din urmă prezentînd creșteri sinuoase și mai puțin uniforme. De aceea, am stabilit ca plantațiile să se execute în viitor numai cu puieți proveniți din clona amintită. Schema de 4/4 m asigură spații suficiente pentru dezvoltarea în înălțime și volum a puieților plantați, necesitînd o singură răritură în jurul vârstei de 8 ani. Elagajul, la toate plantațiile, s-a executat începînd cu anul al treilea de la plantare.

În raza celor două ocoale silvice amintite la început, s-au executat pînă acum împăduriri pe 2 456 ha. Majoritatea plantațiilor cu plop euramerican sînt cultivate intercalat cu porumb de către unele cooperative agricole de producție, cu care s-au încheiat contracte în acest sens. Această metodă de cultură s-a dovedit a fi, în condițiile noastre, cea mai indicată în primii trei ani de la plantare.

În anul 1970 și în viitorul cincinal, în județ, se vor planta cu plop euramerican selecționați încă 800 ha în scopul substituției totale a zăvoaielor slab productive. Prin măsurile întreprinse pînă în prezent și cu cele prevăzute în planurile viitoare, pădurile din luncile râurilor Prut și Siret își vor mări simțitor productivitatea, oferind astfel circuitului economic masă lemnoasă sporită și de calitate superioară, îndeosebi pentru industria de celuloză.

Ing. Nicolae ȚĂRANU
Inspectoratul silvic Iași

Fără îndoială, există și în alte județe ale țării o experiență pozitivă în dezvoltarea fondului forestier. Este momentul, acum în campania de împăduriri, ca această experiență să fie pusă în valoare. În cadrul fiecărui inspectorat silvic trebuie descoperite și aplicate în practică măsurile de sporire a productivității pădurilor, adecvate condițiilor locale. În buna desfășurare a împăduririlor din anul curent, în extinderea speciilor forestiere cu valoare economică ridicată, un rol important revine întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii. Folosind cu maximum de randament tractoarele și mașinile adecvate lucrărilor în silvicultură, mecanizatorii pot și trebuie să contribuie mai activ la pregătirea în bune condiții a terenului și a solului în vederea înființării de noi plantații. Această acțiune trebuie intensificată îndeosebi în cadrul inspectoratelor silvice Buzău, Dolj, Ilfov, Olt, Teleorman, silvicultorii așteptînd din partea I.M.A. un sprijin mai substanțial în pregătirea campaniei. Dar, despre aceste aspecte, despre mersul lucrărilor de împăduriri vom reveni în numerele viitoare ale revistei.

NDRUMĂRI TEHNICE

Însămînțări de calitate cu mașina S.P.C.—6

Pentru executarea lucrărilor de însămînțare a prășitoarelor, întreprinderile agricole de stat și cele pentru mecanizarea agriculturii au fost dotate cu un perfecționat parc de mașini de semănat S.P.C.-6 cu acționare pneumatică. Cu aceste mașini se realizează semănatul de precizie, bob cu bob sau cu 2 boabe la cuib a semințelor de porumb, floarea-soarelui, soia, fasole, sorg, bob etc. asigurându-se însămînțarea pe rânduri distanțate de la 50 la 100 cm, și o distanță între boabe, pe rând, corespunzătoare densității optime ce trebuie realizată la hectar.

În vederea asigurării bunei funcționări a mașinii de semănat sînt însă

transmise dintre pinionul de la roata de tasare și pinionul axului distribuitor, raport care determină viteza de rotație a discului.

La alegerea discului se are în vedere ca mărimea orificiilor să asigure menținerea fermă a semințelor fără a permite pătrunderea lor în tubulatura de absorbție, iar numărul orificiilor, corelat cu viteza de rotație a discului, să conducă însămînțarea boabelor pe rând la distanțe corespunzătoare densității stabilite.

Pentru a ușura alegerea corectă a discurilor și a raportului de transmisie au fost întocmite tabelele pe care le prezentăm mai jos, în care este indicată corespondența dintre densitatea de boabe la hectar, numărul de orificii al discului distribuitor și pinioanele ce trebuie montate la roata de tasare și axul distribuitorului (caracterizate prin numărul de dinți ai acestora).

Folosirea tabelelor este foarte simplă. Să presupunem că urmărăm să realizăm o însămînțare de 50 000 boabe la hectar la cultura de floarea-soarelui, distanța între rânduri fiind de 80 cm. În tabelul acestei culturi, pe coloana distanței D=80 cm, căutăm numărul de boabe cel mai apropiat de densitatea dorită, care în cazul nostru este chiar 50 000. Pe orizontala acestui rând se constată că pentru a obține această densitate vom folosi discul cu 14 orificii, pinionul roții de tasare cu 11 dinți și pinionul axului distribuitor cu 30 de dinți. În plus, tabelul arată că distanța dintre boabe pe rând va fi de 25 cm.

Precizăm faptul că, datorită patinării roții de tasare, numărul real de boabe

TABEL
CU NUMĂRUL DE BOABE DE PORUMB LA HA CE SE POT ÎNSĂMÎNȚA (teoretic) CU SEMĂNĂTOAREA SPC-6

NR. DINȚI PINION AL DISTRIBUTORULUI	NR. DINȚI PINION AL ROȚII DE TASARE	NR. ORIFICII DISCUL DISTRIBUTORULUI	NUMĂRUL DE BOABE LA HA				
			D=70cm	D=80cm	D=90cm	D=100cm	
30	9	7	60,0	22.810	20.830	18.320	16.660
30	10	7	54,0	26.450	23.150	20.570	18.520
30	11	7	50,0	28.570	25.000	22.280	20.000
30	16	7	38,6	42.570	37.300	33.070	29.760
30	9	14	30,0	47.620	41.660	37.040	33.330
30	10	14	27,0	52.910	46.250	41.150	37.040
30	11	14	25,0	57.140	50.000	44.440	40.000
30	16	14	16,8	85.000	74.400	66.140	59.520
30	9	16	26,8	54.940	48.870	42.730	39.460
30	10	16	23,8	60.000	52.620	46.680	42.070
30	11	16	21,8	65.530	57.740	50.730	45.870
30	16	16	14,8	96.520	84.460	75.070	67.360
22	9	7	44,8	31.890	27.900	24.800	22.720
22	10	7	40,0	35.710	31.250	27.770	25.000
22	11	7	36,0	39.680	34.720	30.880	27.770
22	16	7	25,0	57.140	50.000	44.440	40.000
22	9	14	22,4	63.770	55.000	48.600	44.040
22	10	14	20,0	71.430	62.500	55.530	50.000
22	11	14	18,0	79.360	69.440	61.730	55.530
22	16	14	12,5	114.300	100.000	88.900	80.000
22	9	16	18,6	72.880	63.770	56.630	51.020
22	10	16	17,3	82.576	72.250	64.220	57.600
22	11	16	15,7	90.590	79.518	70.770	63.650
22	16	16	10,8	132.300	115.700	102.900	92.500

însămînțate la hectar va fi mai mic decît cel menționat în tabel. În cazul semănătorii S.P.C.-6 coeficientul de patinare poate avea valori de 10—15 la sută, în funcție de umiditatea și gradul de prelucrare a solului. Întrucît patinarea conduce la majorarea distanței între boabe pe rând, deci la reducerea densității de însămînțare, este necesar ca la utilizarea tabelelor densitatea urmărită să fie majorată proporțional cu coeficientul de patinare, a cărui valoare se va determina practic în teren.

Reglarea corectă a semănătorilor S.P.C.-6 ne asigură însămînțarea de calitate a culturilor prășitoare, permițînd obținerea celor mai ridicate producții la hectar.

Ing. Gheorghe STREJAN
director
în Departamentul I.A.S.

TABEL
CU NUMĂRUL DE BOABE LA HECTAR CE SE POT ÎNSĂMÎNȚA (teoretic) CU SEMĂNĂTOAREA SPC-6

CULTURA	NR. DINȚI PINION AL DISTRIBUTORULUI	NR. DINȚI PINION AL ROȚII DE TASARE	NR. ORIFICII DISCUL DISTRIBUTORULUI	NUMĂRUL DE BOABE LA HA				
				D=50cm	D=60cm	D=70cm	D=80cm	
FLOAREA SOARELUI	30	9	14	30,0	—	—	47.620	41.660
	22	9	14	22,4	—	—	63.770	55.000
	30	10	14	22,0	—	—	72.910	62.500
	22	10	14	20,0	—	—	81.430	69.440
	30	11	14	25,0	—	—	57.140	50.000
	22	11	14	18,0	—	—	79.360	69.440
SORG	30	16	16	15,8	—	—	114.300	100.000
	22	16	16	12,5	—	—	132.300	115.700
	30	9	68	6,7	—	—	224.000	196.000
	22	10	68	5,6	—	—	255.000	221.000
	30	9	68	6,7	—	—	224.000	196.000
	22	10	68	5,6	—	—	255.000	221.000
SPECTIA	30	9	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	64	2,7	—	—	510.000	459.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	16	22	44	2,2	—	—	530.000	476.000
SOIA	30	9	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	64	2,7	—	—	510.000	459.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	16	22	44	2,2	—	—	530.000	476.000
FASOLE	30	9	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	60	2,9	—	—	432.000	384.000
	22	10	64	2,7	—	—	510.000	459.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	22	10	68	2,5	—	—	570.000	510.000
	16	22	44	2,2	—	—	530.000	476.000

absolut necesare reglarea și verificarea sa la bancul de probă al unității și în ciup, la capătul parcelei, înainte de începerea lucrării.

Ne vom referi, succint, la câteva din operațiile pe care le comportă pregătirea semănătorii.

În acest sens trebuie menționată, în primul rând, reglarea distanței între brăzdare, care se realizează prin deplasarea secțiilor de semănat pe cadrul mașinii, în trepte de cîte 10 cm.

Lungimea marcatorelor adică distanța la care trebuie așezate discurile acestora față de brăzdarul lateral al semănătorii, astfel ca la întoarcere distanța între rîndurile marginale să fie egală cu aceea dintre celelalte rînduri, se stabilește atunci cînd semnul marcătorului este urmărit cu roțile din față ale tractorului, după formula:

$$L = \frac{A}{2} - \frac{B}{2} + a$$

(A fiind distanța dintre centrele brăzdarilor marginale, B distanța dintre roțile din față ale tractorului și a distanța între rînduri). De exemplu, în cazul cînd A=400 cm, B=150 cm și a=80 cm, distanța la care se va fixa discul marcătorului în raport cu brăzdarul lateral va fi:

$$\frac{400}{2} - \frac{150}{2} + 80 = 205 \text{ cm.}$$

Atunci cînd semnul lăsat de marcător este urmărit după bușonul radiatorului (mijlocul tractorului), lungimea marcătorului va fi:

$$L = \frac{A}{2} + a, \text{ adică, în exemplu}$$

$$\frac{400}{2} + 80 = 280 \text{ cm.}$$

Reglarea adîncimii de semănat este o altă operație însemnată, care are ca scop asigurarea adîncimii optime pe întreaga suprafață. Aceasta se obține prin ridicarea sau coborîrea roților de sprijin ale semănătorii și prin fixarea plăcilor de prindere a secțiilor de semănat la cadrul semănătorii în poziție inferioară sau superioară: pentru semănatul semințelor mici, care se însămînțează la adîncime de 4 cm, se vor folosi patinele cu limitator.

Reglarea semănătorii pentru realizarea densității de boabe stabilită la hectar, prezintă cea mai mare importanță. Acest reglaj constă în alegerea corectă, pentru fiecare cultură în parte a discului distribuitor și a raportului de

Adaptarea semănătorii SU-29 pentru plantat arpagic

Întrucît în sistemul de mașini existentă în dotarea întreprinderilor agricole din țara noastră nu se află nici o mașină destinată plantării mecanizate a arpagicului, un grup de specialiști au preconizat ca lucrarea să fie efectuată cu semănătoarea SU-29. Ea se pregătește în mod corespunzător pentru a putea efectua plantatul, în mod semimecanizat, pe 9 rînduri.

Cînd cultura cepei se face în teren nemodelat, cele 9 brăzdare se reglează la distanțe egale, de 40 cm între ele.

În teren modelat, brăzdarile semănătorii se reglează în benzi de cîte trei, cu distanța între brăzdare de 37 cm. (figura 1). În acest caz, mașina lucrează pe trei platforme și este necesar să realizeze o lățime totală de 4,2 m. lungind în mod egal axele roților semănătorii, astfel încît acestea să calce pe mijlocul rigolelor și să nu dărîme taluzul.

Pentru folosirea semănătorii SU-29 sînt necesare cîteva operații speciale. Astfel, se scoate lada orincipală pentru semințe, cu transmisia, axul de distribuție și distribuitorii respectivi. Ea se înlocuiește cu o altă ladă de scîndură în care se montează (fig. 2), în dreptul brăzdarilor, 9 pilni confectionate din tablă (fig. 3), care servesc la distribuția arpagicului. Trebuie să se țină seama ca stutul fiecărei pilni să cadă

direct în brăzdar și cît mai vertical, în vederea eliminării tuburilor de distribuție. Pentru a se asigura curgerea ușoară și cît mai uniformă a ar-

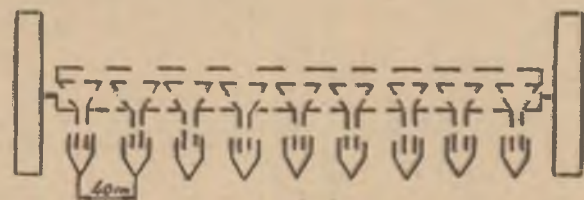

Fig 2 Schemă pentru modificarea semănătorii SU-29

pagicului, brăzdarile se rotunjesc pe toată lungimea lor. În același timp, lada se montează cît mai jos posibil, pentru a se micșora distanța de la sol la pilnia de distribuție și a se reduce, la minimum, distanța de curgere a arpagicului. Se asigură, astfel, o distribuție uniformă pe rînd.

Deoarece plantatul se face semimecanizat, în față și în spatele lăzii pentru semințe se montează banchete, pe care vor sta cei 9 muncitori care distribuie arpagicul. La o înălțime convenabilă se montează suportul pentru sprijinirea picioarelor.

Modul de lucru. Arpagicul trebuie să fie bine vînturat pentru a nu avea foi sau alte impurități care ar duce la îngreunarea distribuției lui de către muncitori. Acesta iau arpagicul cu mîna din

ladă și îl distribuie bob cu bob în pilnia montată în față lor. De aici, el curge prin pilnie în brăzdar și acestea îl introduc în sol.

Pentru a se asigura o distribuție cît mai uniformă a arpagicului pe rînd, se va alege o viteză de lucru a tractorului corelată cu îndemînarea muncitorilor. În scopul ridicării randamentului de lucru, se va urmări ca

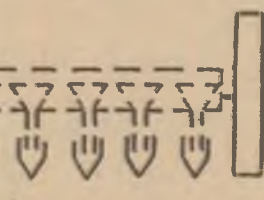

Fig 3 Pilnie pentru distribuție

sușii să nu fie schimbați pe tot timpul executării lucrării. După plantare, în funcție de afinarea solului, terenul se va tăvălugi cu tăvălugul neted pentru a se crea contactul necesar între sol și arpagic.

Utilizînd semănătoarea

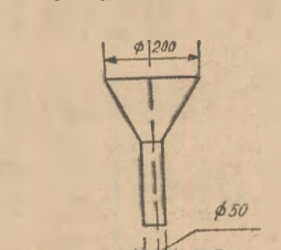

Fig 4 Schemă de lucru în teren modelat

SU-29 la plantatul arpagicului în mod semimecanizat se face o economie considerabilă de forță de muncă: sînt necesari numai 3-4 oameni la hectar, față de 100-120 de muncitori cît sînt necesari pentru a planta aceeași suprafață manual. Totodată, pe terțiile plantate cu semănătoarea SU-29 se pot executa în mod mecanizat lucrările de întreținere și combatere cu tractorul legumicol L-400.

Ing. N. TANU
Direcția agricolă
județeană Ilfov

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Cum întoarceți tractorul pe pante ?

Mai întii, citeva cazuri. În ziua de 20 octombrie 1969, tractoristul Cristea Eftimie, de la secția Zănești a I.M.A. Podoleni, județul Neamț s-a accidentat grav, prin răsturnarea tractorului, în timp ce lucra pe tarlaua denumită „deasupra silozului Podoleni“, care prezenta la capăt o pantă de 56°. Cu două săptămîni mai tîrziu, în 3 noiembrie 1969, la I.M.A. Zăgujeni, secția Zorlencu Mare, tractoristul Nicoară Gavrilă și-a pierdut viața într-un accident de aceeași natură cu cel amintit mai sus. Ioan Gh. Ardeleanu, de la I.M.A. Tășnad, Simion Ciobanu, de la I.M.A. Bonjița, Francisc Kui, de la I.M.A. Hațeg, Aurică Tronaru de la I.M.A. Sîlpu, sînt alți cîteva mecanizatori care au suferit accidente, unele mortale, prin răsturnarea tractorului.

Cazurile amintite au la bază cauze, în general, comune. Și anume, o insuficiență cunoaștere a modului de executare a lucrărilor pe terenuri în pantă, precum și nerespectarea de către conducerea unităților a prevederilor legale referitoare la efectuarea lucrărilor pe astfel de terenuri.

Ce prevăd normele de protecție muncii în această privință ? În primul rînd este indicat ca, pentru prevenirea oricărui accident, înainte de începerea lucrului în terenurile accidentate să se facă recunoașterea acestora și să se marcheze vizibil locurile periculoase, prin placarde de avertizare.

Pentru executarea lucrărilor pe terțiile situate în terenuri cu pantă mai mare de 10° și care la capete se termină cu viroage, ogașe etc., se va lăsa între marginea locului care prezintă pericol de accidentare și zona necesară întoarcerii agregatului o porțiune — denumită zonă de protecție — pe care nu se va lucra.

Zona de întoarcere va fi delimitată prin brazda de avertizare (înspre zona periculoasă) și brazda de control (înspre parcela de lucru). Lățimea zonei de întoarcere se va alege în funcție de lungimea agregatului, raza de întoarcere și îndemînarea tractoristului.

La întoarcerea agregatului trebuie evitat mersul înapoi cu spațele, la pericol, deoarece zona de protecție fiind relativ îngustă, poate fi repede parcursă și pină să se observe acest lucru tractorul intră în terenul accidentat, răsturnîndu-se.

Pentru evitarea acestor neajunsuri, pe terenurile cu pantă mai mari de 10°, întoarcerea tractoarelor nu se va face „cu buclă“, ci așa cum este indicat în art. 51 din extrasul 2 al normelor de protecție a muncii, adică din trei manevre.

Este obligația șefilor de secții, a șefilor de ferme, să organizeze temeinic instruirea tractoriștilor, să facă cu aceștia demonstrații practice, explicîndu-le, totodată, pericolul la care se expun dacă nu respectă regulile de protecție a muncii la lucrările pe terenurile cu pantă și accidentate. Aceste instruirii sînt cu atît mai necesare acum, la început de primăvară, cînd mecanizatorii din întreprinderile agricole au de executat un important volum de lucrări.

NOTA REDACȚIEI: Începînd cu acest număr, revista „Agricultura“ va publica o rubrică permanentă destinată prezentării diferitelor aspecte privind protecția și tehnica securității muncii.

Noul sistem de salarizare — stimulent puternic în ridicarea producției și a productivității muncii în I.M.A.

Anul 1969 a marcat o treaptă superioară în activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, fiind primul an în care unitățile respective au devenit rentabile pe întreaga rețea.

La aceasta a contribuit în mare măsură și noul sistem de salarizare, care a stimulat lucrătorii din întreprinderi să-și îmbunătățească activitatea și să ridice productivitatea muncii, ceea ce a avut ca rezultat depășirea volumului de lucrări planificate cu peste 61 milioane de lei.

Cu ocazia generalizării experimentării noului sistem de salarizare, în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au beneficiat de majorarea salariilor peste 86 000 muncitori, din care peste 70 000 de mecanici agricoli, mai bine de 12 000 de muncitori de atelier și mecanici de secții etc.

Deși au trecut numai 4 luni de la generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, acesta a demonstrat că principiile care stau la baza sa asigură stabilitatea judicioasă a salariilor, în funcție de cantitatea, calitatea și răspunderea socială a muncii, dând posibilitatea unei diferențieri a salariului în raport cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, cu experiența, aptitudinile și contribuția personală la îmbunătățirea activității unității.

Cu toate că numărul categoriilor de încadrare a muncitorilor calificați a rămas același — adică 6 — salariile tarifare sunt diferențiate în cadrul acestor categorii pe 3 trepte, în afara nivelului de bază.

Față de vechile nivele, noile salarii tarifare, în care s-a inclus cea mai mare parte a adaosurilor variabile (premii, sporuri etc.), au crescut în mod simțitor. De exemplu, la mecanicii agricoli creșterea mediei reprezintă peste 20 la sută, la muncitorii din atelierele de re-

parații peste 26 la sută etc., prin această pondere a salariului tarifar în costurile medii reprezentând peste 90%.

Având în vedere și majorarea salariilor mici, care a avut loc în anul 1967, creșterile reprezintă procente însemnate.

Ceea ce se cuvine subliniat în mod deosebit este faptul că noul sistem de salarizare asigură o creștere progresivă a salariului tarifar de la o categorie la alta, contribuind la stimularea muncitorilor din I.M.A. în vederea ridicării calificării, pentru promovarea în categorii și trepte superioare.

La lucrările agricole, care sînt diferențiate pe grupe de complexitate, tarifele zilnice pentru realizarea unei norme de muncă cresc în medie cu circa 20 la sută, din care cele încadrate în grupa a IV-a cu 25 la sută, cele din grupa a III-a cu 21,2 la sută etc. Pentru stimularea executării lucrărilor de recoltare a păioaselor, la timp și fără pierderi, noile reglementări prevăd posibilitatea majorării cu pînă la 35 la sută a tarifului zilnic, care este de 90 lei pentru o normă de muncă. De asemenea, în vederea utilizării judiciușe a forței de muncă și a timpului de lucru în anumite perioade cu activitate agricolă mai redusă, se pot acorda unor muncitori permanenți concedii fără plată, de pînă la 120 de zile anuale, perioadă în care aceștia vor beneficia de alocația de stat pentru copii, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, vechimea în muncă etc.

De o majorare substanțială se bucură și personalul tehnic administrativ, la care se introduce sistemul de salarizare pe clase, în mod unitar pe întreaga economie.

Sistemul de salarizare pe clase conduce la reducerea diferenței care exista înainte între salariile aceluiași funcții, însă la grupe diferite de ramuri. Prin

noul sistem de salarizare și majorare a salariilor s-a redus numărul gradelelor de organizare a întreprinderilor de la 10 la 7. (I.M.A. sînt în grupa a V-a) înălțurîndu-se prin aceasta diferențierile mici de salarii de la un grad la altul, precum și cele prea mari între salariile corespunzătoare aceleiași funcții, însă la întreprinderi de grade diferite.

Introducerea sistemului de gradații, în număr de 4—6 pentru fiecare funcție, asigură o diferențiere a salariilor tarifare în cadrul aceleiași funcții, pe baza vechimii, calificării, aptitudinilor personale, experienței în muncă și a caracterizării date de șefii ierarhici.

Prin acordarea gradațiilor, un angajat care ocupă o funcție inferioară timp mai îndelungat și care a beneficiat de numărul maxim de gradații, corespunzătoare funcției ocupate, va putea beneficia de un salariu tarifar egal sau mai mare cu cel al unei funcții superioare, în care este încadrat un salariat fără gradații.

Spre exemplu, un inginer principal încadrat la gradația a 6-a, căreia îi corespunde un salariu de 3 100 lei lunar, depășește salariul șefului de serviciu întreținere și reparații, încadrat la nivelul de bază, indiferent de gradul de mărime a întreprinderii, complexitatea sarcinilor, vechimea în muncă etc., la care se mai adaugă o indemnizație pentru funcție, între două limite.

Pentru colectivele de conducere, salariile sînt stabilite fără diferențierea pe gradații, avîndu-se în vedere gradul de mărime a întreprinderii, complexitatea sarcinilor, vechimea în muncă etc., la care se mai adaugă o indemnizație pentru funcție, între două limite.

Un puternic stimulent care contribuie la permanentizarea cadrelor (înălțurîndu-se descompletarea formațiilor de lucru și irosirea experienței de producție care implică neconținutul calificării), îl reprezintă acordarea sporului pentru vechime neîntreruptă în aceeași unitate. Acest spor, care se stabilește procentual — între 3 și 10 la sută — asupra salariului tarifar de încadrare, corespunzător tranșei de vechime în care se încadrează salariatul respectiv, se acordă lunar, el reprezentînd, în I.M.A., sume ce depășesc 2 milioane de lei. În întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii beneficiază de acest spor peste 89 000 salariați, din care mai bine de 16 la sută în procente de peste 5 la sută.

De bună seamă că acordarea integrală a salariilor tarifare de încadrare, fără condiționarea realizării unor indicatori, nu cointerează în suficientă măsură la mobilizarea tuturor forțelor și resurselor, pentru îndeplinirea exemplară a acestora. Tocmai de aceea, în vederea sporirii răspunderii fiecărui salariat, prin noile reglementări sînt stabilite criterii precise și obligatorii de acordare integrală a salariilor, cu condiția realizării în întregime a sarcinilor stabilite. Astfel, pentru funcțiile de conducere și cele de execuție de nivel superior și mediu, salariile tarifare pot fi diminuate pe baza unor cote diferențiate proporțional cu gradul de realizare a „planului de producție la principalele culturi din cooperativile agricole deservite” și a „volumului total planificat anual al lucrărilor, exprimat valoric”.

La sfîrșitul anului, pe baza rezultatelor obținute și în raport de realizările indicatorilor de mai sus, se restituie sumele reținute lunar în cursul anului.

Pentru mărirea răspunderii în muncă, în cazul neîndeplinirii unor obligații individuale de serviciu, a realizării necorespunzătoare a unor sarcini, a unor abateri disciplinare care produc greutăți în desfășurarea activității întreprinderii, depășirii exagerate a consumurilor, sau pentru alte deficiențe legate direct de activitatea în producție, salariile tarifare vor putea fi diminuate în mod corespunzător, indiferent de modul de realizare a sarcinilor stabilite pentru grupa din care fac parte salariații respectivi.

Deosebit de cele arătate mai sus, muncitorii și personalul tehnico-administrativ beneficiază de un sistem premial anual (gratificații) pentru rezultatele obținute în creșterea eficienței economice a întreprinderilor din care fac parte, depășirea producțiilor planificate în cooperativile agricole deservite la principalele culturi etc.

Realizările obținute pînă în prezent în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, ca urmare a generalizării experimentării noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, confirmă superioritatea acestuia, asigurînd în continuare îmbunătățirea activității și creșterea eficienței economice a acestor unități.

M. MANOLESCU
de la Direcția generală
a planificării investițiilor
și finanțării din M.A.S

BREVIAR JURIDIC

MUNCA DE NOAPTE

Sînt adeseori situații cînd angajații trebuie, în interesul producției, să lucreze și în orele de noapte. Dar care sînt orele de noapte?

Prin decretul nr. 5 din 1964 s-au modificat prevederile Codului muncii și s-a introdus un articol nou, 50¹, care precizează că se socoteste muncă de noapte activitatea care se prestează în intervalul de timp cuprins între orele 22—8, iar pentru tineri și femei între orele 21—8.

Datorită eforturilor și oboselii, precum și condițiilor de suprasolicitare la care este supus organismul în activitatea de noapte, s-a hotărît, prin lege, ca durata normală a muncii prestate în timpul nopții să fie de numai 7 ore. Salariul tarifar pentru cele 7 ore de noapte va fi însă ca pentru 8 ore de muncă.

Ce se întimplă însă cu acele cazuri cînd se lucrează în schimburi egale, de cîte 8 ore (muncă fără întrerupere, tură continuă)?

În situația cînd, în anumite unități economice și bugetare unde condițiile în care se desfășoară munca impun organizarea unor activități neîntrerupte, fiind necesar să se lucreze în toate zilele săptămîinii, durata muncii din schimbul de noapte poate fi egală cu aceea din timpul zilei.

De remarcă că durata muncii din timpul nopții se poate prelungi la 8 ore și la unitățile unde activitatea poate fi întreruptă, dar unde condițiile specifice ale muncii impun și în timpul nopții să se lucreze același număr de ore cu cel din timpul zilei. Este necesar să nu se facă însă abuz în această privință. Conducerea unităților trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor planificate fără a mai fi necesară prelungirea la 8 ore a duratei schimbului din timpul nopții. De altfel, instrucțiunile nr. 2507, din 9 martie 1964, ale fostului Comitet de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, care sînt în vigoare, precizează că numai acolo unde se consideră că, deși au fost folosite toate posibilitățile și rezervele existente, prelungirea cu caracter de continuitate — la 8 ore — a duratei muncii din timpul nopții este totuși absolut necesară, conducerea unităților vor cere aprobare de la organele centrale cărora le sînt subordonate, respectiv de la Comitetele executive ale Consiliilor populare județene și ale Municipiului București.

Pentru cea de-a 8-a oră pe care angajații o vor lucra în timpul nopții se acordă un spor de 15 la sută asupra salariului tarifar cuvenit pentru orele lucrate, cu condiția ca acestea să reprezinte cel puțin jumătate din programul normal de lucru, deci cel puțin 4 ore cînd programul normal de lucru este stabilit la 8 ore.

În cazul cînd, conform prevederilor art. 49 al. 2, timpul de lucru al unor angajați este stabilit la o durată mai mică de 8 ore, cum ar fi de exemplu salariații care lucrează în laboratoarele de bruceloză și antibruceloză, de la Institutul Pasteur și Institutul de patologie și igiena animală (care lucrează numai 6 ore pe zi), minimumul orelor pentru care pot primi sporul de noapte este de numai trei ore.

Trebuie arătat că plata sporului nu este condiționată de organizarea a două sau trei schimburi la locurile de muncă respective.

Am dori să lămurim o problemă care de multe ori a dat naștere la diferite nedumeriri. Și anume că, potrivit precizărilor făcute prin instrucțiunile nr. 2507 din 1964 sporul nu se referă la programul lunar de lucru, ci la programul normal de lucru zilnic, și el se acordă ori de cîte ori angajații au muncit în timpul nopții, cu condiția ca orele lucrate să reprezinte — așa cum am mai arătat — jumătate din programul normal de lucru. De altfel, textul din lege nu ar fi putut să se refere la programul de lucru lunar, deoarece în cazul cînd munca ar fi fost organizată pe trei schimburi angajații nu ar fi putut să efectueze în timpul nopții plafonul de 104 ore (adică 1/2 din 208 ore lunar), deoarece prin felul în care sînt programate cele trei schimburi fiecare angajat muncește în mod obișnuit în timpul nopții numai 1/3 din media celor 208 ore lunare de muncă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

CREIONĂRI

EMULAȚIE

mai în primele două luni ale acestui an perfecționări tehnice, și nu dintre cele de ordinul sutelor de mii, pe care unitatea le realizează prin transpunerea în practică a ideilor înnoitoare.

De altfel, de preocuparea care există aici pentru perfecționarea procesului de producție, pentru promovarea progresului tehnic, ne putem da seama de îndată ce pătrundem în sediul întreprinderii, la intrarea căruia ne întîmpină o expoziție, cu caracter permanent, unde sînt prezentate principalele inovații — destul de multe la număr — realizate de lucrătorii uzinei în ultimii ani. Mașina electronică pentru sudat prin puncte (inovatori: maestrul Mihai Guțanu și muncitorul Ionuț Boșneagă), dispozitivul pentru prinderea cuzinetelor în vederea strunjirii laterale, exterior și interior, reper 01030 și 103.01131, elaborat de strungarul Gheorghe Neagu (prin care se reduce timpul la operația respectivă la mai bine de jumătate), etc. sînt doar cîteva din exponate.

Stăm de vorbă cu tovarășii ing. Gheorghe Găvan, directorul uzinei, Ion Dajboc, președintele comitetului sindicatului și Iorga Mihalea, responsabilul cercului inovatorilor.

— La noi, se exprimă plastic inginerul Gh. GAVAN, spiritul inovator este întregul nostru, pe toate căile, ca focul sacru. Căutăm ca fiecare idee care vizează îmbunătățirea tehnologiilor, a procesului de producție să fie cit mai bine și mai repede valorificată.

Aflu că, pentru a orienta cit mai bine mișcarea inovatorilor, în uzină a fost întocmit un plan tematic care are în vedere, în principal, reducerea consumului de metal, creșterea productivității muncii la atelierele de fabricație, îmbunătățirea unor parametri constructivi ai utilajelor etc. De asemenea, venind în sprijinul acestei activități, comitetul sindicatului organizează permanent schimburi de experiență cu inovatorii din diferitele sectoare, conferințe, discuții la „masa rotundă”, vizite la alte unități industriale din cuprinsul municipiului Galați. Totodată, se are grijă ca inovațiile să fie înregistrate la timp, să se întocmească documentațiile, să se introducă cit mai repede în producție iar autorii să-și primească drepturile legale ce li se cuvin. Așa se face că multe din inovațiile aplicate au o eficiență economică dintre cele mai ridicate. Cea realizată de către tehnicienii Ștefan Secuianu și Valeriu Stan, de pildă, referitoare la transformarea bolțului vechi U-650 (reper 10303115) în bolț cotă normală pentru tractorul U-26 și U-27, care se aplică de la 1 august 1969, aduce uzinei, după antecalcul, economii anuale de 340 800 de lei. E unul din numeroasele exemple care dovedesc că emulația, rivna pentru promovarea noului, poate avea, atunci cînd este continuu întreprinsă, o acoperire cu adevărat în aur.

V. POMPILIU

La sfârșitul săptămânii trecute, vreme de două zile, Capitala a găzduit o manifestare care tinde să-și ceară dreptul la tradiție: Olimpiada tinerilor mecanizatori. Aflată la cea de-a doua ediție a sa, această veritabilă competiție profesională, organizată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a reunit anul acesta la „start” 38 de concurenți din întreprinderile agricole de stat și cele pentru mecanizarea agriculturii, selecționați din rândul a mai bine de 30.000 de tineri tractoriști care, în fazele anterioare ale întrecerii, și-au disputat înfietașii în privința cunoștințelor profesionale și a deprinderilor practice de muncă.

Alături de concurenți la consfătuirea care a precedat întrecerea și ca asistenți la pasionanta luptă pentru câștigarea mult rvinutului trofeu — „Tractorul de aur” — au luat parte alți peste 300 de tineri reprezentanți ai organizațiilor U.T.C. din cadrul întreprinderilor de mecanizare agriculturii, ai organizațiilor județene de tineret, precum și instructori care s-au ocupat de pregătirea finaliștilor.

Așa cum aminteam, concursul propriu-zis a fost precedat de o consfătuire, în cadrul căreia tovarășii Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C. și ing. Nicolae Hologan, director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, au purtat un viu și instructiv dialog cu cei prezenți în sală, dezbătându-se aspectele noi pe care le implică actuala formă de organizare a întreprinderilor și secțiilor de mecanizare a agriculturii, scoțându-se în evidență indicatorii multiple pe care mecanizatorii și organizațiile de tineret le au în acest important sector al agriculturii noastre socialiste.

S-a relevat printre altele, necesitatea întineririi și utilizării raționale de către membrii secțiilor de mecanizare a întregului parc de tractoare, mașini și utilaje agricole — atât din dotare, cât și a celor din proprietatea cooperativelor agricole — a bunei amenajări și gospodăririi la sediile secțiilor, nevoia intensificării producției și ridicării eficienței economice a acesteia, astfel ca succesul obținut în 1969, când s-a reușit să se asigure rentabilizarea sectorului I.M.A. pe ansamblul său, să fie consolidat și lărgit. Au fost

FINALA OLIMPIADEI TINERILOR MECANIZATORI

VERITABILĂ COMPETIȚIE PROFESIONALĂ

discutate, de asemenea, o seamă de aspecte privind pregătirea profesională a cadrelor de mecanizatori, condițiile de muncă și de viață ale acestora etc., probleme care nu ne îndoiim că în viitor vor sta mai mult în atenția factorilor de răspundere din unitățile agricole, de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, ca și a organizațiilor de tineret și sindicale.

De remarcat că programul „Olimpiadei” a cuprins și prezentarea, pe viu sau prin intermediul filmului și diafilmului, a mașinilor și utilajelor agricole noi, ce vor lucra în agricultură în 1970 și 1971.

Punctul forte al programului l-a constituit însă, după cum este și firesc, întrecerea profesională a concurenților. Și, ca la orice competiție, n-au lipsit emoțiile „suspensul” chiar, deopotrivă pentru concurenți și asistenți, încurajările, pronosticurile. N-a lipsit, mai ales la probele practice, transpirația, care a constituit o dovadă nu numai a eforturilor depuse, ci și a unei maxime concentrări. Căci, pe lângă exactitatea operațiilor ce se cereau efectuate, printre criteriile după care s-au stabilit rezultatele au figurat și operativitatea, îndemnarea și, de bună seamă, orientarea generală a concurenților.

L-am urmărit, în acele

momente de crâncenă încordare, pe Vasile Balmuș, care la sfârșitul competiției avea să intre în posesia trofeului și a premiului maxim. După ce-a terminat cu „pregătirea plugului P.P.4-30 pentru lucru și cu reglarea acestuia pentru adâncimea de 25 cm” — temă înscrisă pe biletul de concurs — el arăta aiudoma unui om ieșit de sub duș. L-am întrebat cum se simte.

— Ca un nou născut, mi-a răspuns. Dar, ce credeți, am ieșit bine?

Avea s-o aștepta cu vreo oră mai târziu când, anunțându-se numele celor zece concurenți admiși pentru a participa la proba orală, Balmuș figura printre primii, cu media 9,50.

Dar, pentru că veni vorba de proba practică și de note, am dori să facem o observație. Și anume că, față de ediția precedentă, participanții la concurs s-au dovedit mai slab pregătiți în această privință. E părerea nu numai a noastră, ci și a unor dintre examinatori. De altfel, faptul că reprezentanții multor județe — Cluj, Brăila, Caraș-Severin, Hunedoara, Vrancea, Timiș, Harghita etc. — n-au izbutit să întruacească la proba practică decât medii cuprinse între 4,75 și 6, este o dovadă cât se poate de concludentă. Se pare, după cum remarcau examinatorii

Florian Moteanu și Samuel Tutunaru, că îndeosebi noile mașini sînt insuficient cunoscute de tinerii noștri mecanizatori. Și aceasta se datorește, în bună măsură, așa cum sîntem informați, faptului că uzinele constructoare nu obișnuiesc să editeze pentru noile tipuri de mașini prospecte, problemă care ar trebui analizată și, mai cu seamă, soluționată.

Dar, lăsînd pentru altă dată laturile negative privind pregătirea mecanizatorilor, fie-ne îngăduit să prezentăm lista celor care — întrunind sufragiile juriului, format din cadre de specialitate de înaltă competență, și ale asistenței — s-au clasat pe primele trei locuri și cărora tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, le-a înmînat Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

Pe primul loc, și câștigător al „Tractorului de aur”, s-a situat Vasile BALMUȘ, de la I.M.A. Belcești, județul Iași (de reținut că acest tânăr câștigă pentru a treia oară premiul cel mare în cadrul unor concursuri pe țară în domeniul agriculturii); locurile doi și trei au fost ocupate, în ordine, de Nan ZOLLER de la I.M.A. Sibiu și Ilie PONCETE, de la I.M.A. Ciorogirla, județul Ilfov. Au fost acordate, de asemenea, două mențiuni, mecanizatorilor Virgil ROHAN de la I.M.A. Sighișoara, județul Mureș, și Petre TROACA de la I.M.A. Miroși, județul Argeș.

În încheierea acestor rânduri, un cuvînt de laudă pentru organizatorii acestei interesante competiții profesionale, care, de altfel, face parte dintr-un complex de acțiuni inițiate de organizația de tineret din țara noastră, în vederea ridicării măiestriei tinerilor care lucrează în diferite sectoare ale economiei naționale.

P. VOICULESCU

Vasile BALMUȘ

Nan ZOLLER

Ilie PONCETE

POȘTA REDAȚIEI

Ștefan D. IFRIM — comuna Opreliu, județul Olt :

Absolvenții școlilor tehnice de mașini mecanici agricoli pot să-și echivaleze studiile prin examene de diferență cu cele ale liceului agricol, specialitatea mecanică agricolă. Conform Ordinului nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului, examenle de diferență se susțin în două sesiuni pe an (ianuarie și aprilie) în cadrul unor licee agricole. Pentru zona dumneavoastră, candidații pot susține asemenea examene la liceul agricol din Drăgășani, județul Vilcea, și la liceul agricol din Craiova, str. Constantin Brîncuși nr. 13.

Iordache DOBRE — satul Corbeni, comuna Racovița, județul Buzău :

Din cercetările făcute de către organele în drept, reiese că, deși sînteți membru cooperativ în comuna Racovița, județul Buzău, datorită unor situații familiare v-ați mutat în orașul Rm. Sărat, la un fiu. Pentru a primi lot în folosință la cooperativa din Rm. Sărat, este necesar să vă adresați consiliului de conducere al unității respective, urmînd ca adunarea generală să hotărască primirea dumneavoastră ca membru cooperativ. În acest caz, veți beneficia de toate drepturile prevăzute prin statutul C.A.P.

Ion MARINESCU — satul Chitid, județul Hunedoara :

Am citit cu plăcere lectura fabulelor trimise. Hotărît lucru, talent aveți. Dar e nevoie și de multă muncă spre a vă însuși elementele prozodice necesare (o parte a „fabulelor pitice” prezentînd asonanțe neplăcute). În plus, ideile acestor fabule sînt prea simple. Aceeași observație și în ce privește epigramele.

Maria CIUTACU — comuna Viziru, județul Brăila :

Pe baza regulamentului de organizare și retribuție a muncii în producția vegetală și animală, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a indicat desființarea, începînd cu data aprobării regulamentului, a funcției de tehnician stagiar și tehnician I și II prevăzute în îndrumar, recomandînd ca aceștia să conducă efectiv formațiuni de lucru din cooperativele agricole, ca brigadieri. În această situație, retribuția suplimentară ce se acordă este cea prevăzută pentru brigadieri, cu condiția ca aceștia să fi lucrat în funcția respectivă tot timpul anului și să fi contribuit efectiv la depășirea producției planificate.

În cazul cînd pe întreaga cooperativă planul de producție nu a fost realizat, membrii formațiunilor de lucru care au depășit planul au dreptul la retribuție suplimentară, dar numai în bani.

Pentru perioada necesară examenului de diferență se acordă concediul respectiv, fără plată.

Adaibert BENCŪ — comuna Ticvanu Mare, județul Caraș Severin :

Lucrurile sînt pe cît se poate de simple: îngrijitorul de schimb are datoria să-l înlocuiască pe muncitorul de bază în ziua liberă a acestuia, preluînd întreaga responsabilitate pentru lucrările îndeplinite.

Cît privește norma de deservire a unui muncitor de schimb, ea este de unul pentru 6 muncitori de bază.

Ing. Ana BĂRĂNESCU — comuna Goicea, județul Dolj :

Actele juridice pot fi clasificate în constitutive și declarative. Se numesc constitutive cele care creează o situație juridică nouă, staționînd raporturi juridice noi, modificînd sau stingînd raporturi juridice preexistente. Așadar, drepturile decurgînd din actele constitutive se nasc, în principiu, pe data încheierii actelor care produc efecte numai pentru viitor. Vinzarea-cumpărarea, ipototeca, legatul, renunțarea la o succesiune etc. sînt acte constitutive. Actele declarative se mărginesc să constate situația juridică preexistentă, clarificînd, consolidînd sau definitivînd raporturi juridice aflate între părți (parlașul, recunoașterea de datorii, tranzația etc.).

MEDICUL NE AVERTIZEAZĂ:

Sintem în plin sezon al virozelor. Atenție la antropozoonoză!

Da. Sintem încă în plin sezon al virozelor și considerăm, de la bun început, că o expunere sumară a celor care pot fi uneori transmise de la animale la om este binevenită. N-o să ne oprim decît la unele din aceste viroze respiratorii, asupra acelor care survin mai des.

Se știe că pseudopesta aviară, sau boala lui Newcastle, este o boală extrem de contagioasă a păsărilor și care poate uneori să fie transmisă omului, căruia îi poate provoca conjunctivită și tulburări ale tractusului respirator, de la simple rino-bronchite pînă la binecunoscutele pneumonii atipice. Încadrîndu-se printre „antropozoonoză” (zoonozele omului), boala se transmite la om prin inhalare și prin contact direct cu păsările bolnave (găini, mai rar curcanii, porumbeii, fazanii și uncori și păsările sălbatice). E firesc s-o întîlnim mai des în focare mici, la crescătorii de păsări. De reținut faptul că maladia nu trebuie con-

fundată cu „pesta aviară”, care e provocată de alt virus și care nu e contagioasă pentru om.

La om, boala lui Newcastle (de la orașul englezesc Newcastle on Tyne) apare după o incubare de 2-3 zile și ține cam două săptămîni. De obicei, evoluează fără complicații cu o conjunctivită însoțită de adenopatie preauriculară, rinită, bronșită, cefalee, lipsă de poftă de lucru. Mai rar maladia e febrilă și poate da bronșite mai accentuate, cu dureri retrosternale, uneori chiar pneumonii virale.

Tratamentul curativ e simplu, numai simptomatic; trebuie însă insistat pe profilaxie la persoanele care lucrează în contact cu păsările bolnave. Posibilitățile de contagiune sînt însă greu de combătut pentru că zoonoza se transmite pe cale aerogenă.

O altă boală virotică transmisibilă omului de la unele păsări de curte sau sălbatice este ornitoza-psitacoza.

Viroza prezintă la om un caracter de zoonoză profesională, se infectează de obicei cei care lucrează în contact cu păsările bolnave, foarte rar cercetătorii din laboratoare. Boala apare sporadic, urmează de obicei imbolnăvirilor masive la curci, la rațe mai ales, la porumbei.

Materiile virulente — secreții și excreții — sînt eliminate de păsări sau de mamiferele infectate; ele se usucă și se răspîndesc sub forma prafului prin aer (zborul păsărilor ajută răspîndirii). De remarcat că omul este foarte receptiv la infecția cu ornitoză; faptul că a făcut maladia îi conferă o oarecare rezistență la o nouă infecție. Nu trebuie uitat însă că omul bolnav tratat cu antibiotice încă de la

debutul maladiei își sterilizează organismul de infecția ornitozică, fapt care-l pune în situația să primească, cu multă receptivitate, o nouă infecție.

Sintomatologia ornitozei la om este destul de variată. Viroza debutează brusc, (după o incubare posibilă între o săptămînă, pînă la două săptămîni) bolnavul se plînge de cefalee, curbatură musculară, frisoane, stare de oboseală generală, uneori febră la plătou ca-n stările tifice; alături nu mai are apetit, suferă de constipație etc. Simptomele cele mai caracteristice însă le dau căile respiratorii: junghi toracici persistent, tuse seacă, de obicei penibilă, iritantă. Diagnosticul de pneumonie virală îl pune radiologul.

Deosebim, după evoluție, mai multe forme clinice ale acestei zoonoze: gripală, tifoidică, pneumonică; uneori dă chiar și complicații: pleurezii, miocardite, supra infecții bacteriene, altelei (mai rar) sechele: bronșectazia post ornitozică.

Tratamentul ornitozei constă în administrarea antibioticelor (tetraciclina, auromicina, reverin, cloramfenicol) în doze mari. Tratamentul cu antibiotice se continuă 10-14 zile iar în formele foarte grave (tifoidice) i se adaugă hormonii corticoizi. Convalescența este lungă, de multe ori cu recăderi și cu o stare de oboseală marcantă.

Cunoscînd amploarea pe care a luat-o în țara noastră creșterea păsărilor, se impun măsuri serioase, profilactice, pentru a se reduce simțitor morbiditatea prin ornitoză.

Dr. Ion DUMITRESCU

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 22-28 martie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: *Duminică:* programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30 *In fiecare zi de lucru:* programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 22.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

Radiojurnal: *Duminică:* programul I: 7.00; 13.00; 22.00; *In fiecare zi de lucru:* 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15. *In fiecare zi de lucru:* programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul I: 21.15 - Teatru scurt: „Rodeo” de Valeriu Sirbu.

LUNI: programul I: 20.45 - „Nevinvin-sa” de Mihai Stoian.

MARȚI: programul III: 21.30 - „Femeia mării” de H. Ibsen.

MIERCURI: programul II: 20.15 - „Căsătoria” de Gogol.

VINERI: programul II: 10.00 - Matine teatral: „Opt femei” de R. Thomas.

EMISIUNI MUZICALE

Duminică: **Muzică populară:** programul I: 7.45; 11.15; 18.00; 23.30; programul II: 15.00; 18.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 14.45; 18.50; 19.20; 20.25; 21.42; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.00; 14.30; 17.00; 20.00; 21.20; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03.

Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.25; 12.15; 14.30; 17.00; programul III: 17.00.

MARȚI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 11.20; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.00; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 15.30; 17.00; 21.05; programul III: 22.41.

MIERCURI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 11.00.

Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00; programul III: 17.01.

JOI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 23.10; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.40; 12.15; 15.00; 17.00; 22.10;

VINERI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; programul II: 6.00; 9.00; 11.15; 14.03; 15.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.30; 11.05; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-3.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 17.00.

SIMBĂTA: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.00; 11.30; 13.00; 15.35; 17.20; 22.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.05; 11.05; 12.15; 15.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 14.03; 17.35.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8.15 - Deschiderea emisiunii. Program pentru copii și școlari; 8.45 - Matine duminical: 10.15 - ORA SATULUI. *Din cuprins:* Dobrogea de aur - transmisiune din Dobrogea • Cădarul lucrărilor agricole. Prezintă dr. ing. Petre Tomoroga, directorul Stațiunii pentru culturi irigate - Dobrogea • La cota XX - reportaj despre dezvoltarea cooperativelor dobrogene • Acțiunea L - Legumicultură • Medaliiile Murfatlarului - Legende care nu mai sînt... legendă. „Lina de aur” realizată de cercetătorii Stațiunii experimentale zootehnice „Palas”

• Dialog pe aceeași scenă - finala concursului folcloric județean • Program artistic. 11.35 - Concert simfonic; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; În jurul orei 13.40 - FOTBAL: Rapid-F.C. Argeș. Transmisiune de la Ploiești; 17.00 - Deschiderea emisiunii de după amiază. Film serial: „Oliver Twist” (11); 17.30 - Realitatea ilustrată; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Noutăți cinematografice; 19.40 - Muzică populară în interpretarea orchestrei „Flacăra Tarahovei” din Ploiești, 20.0 - „Alice în Țara minunilor”. Un film pentru telespectatorii de la 7 la 70 de ani; 20.55 - „Moartea căprioarei”. Producție a Studioului cinematografic „București”; 21.20 - Spectacol de varietăți prezentat de Ansamblul „Friedrichstadt Palast” din Republica Democrată Germană; 21.55 - Concert Strauss; 22.40 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.55 - Telesport. Programul II: 20.00 - „Woyzeck” de Georg Büchner; 21.25 - Intimitate cu opereta; 21.50 - Roman foiletton „Război și Pace” (I).

LUNI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Consultații tehnice; 18.15 - „Brățara de aur” - emisiune pentru tineretul școlar; 18.45 - Cîntece de dor în interpretarea corului Ansamblului U.T.C.; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Actualitatea în economie; 19.30 - Doi interpreți îndrăgii ai cîntecului popular; 19.40 - Feciorii Vrîncioaiei; 20.00 - Reflector; 20.10 - Anunțuri - publicitate; 20.15 - Roman foiletton: „Război și pace” (III); 21.05 - Steaua fără nume; 22.05 - Agenda politică; 22.15 - Microrecital Gigi Marga; 22.25 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.35 - Scena.

MARȚI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Lumea copiilor: „Răzburarea păpușilor”; 18.30 - Ancheta economică; 18.55 - Anunțuri publicitate; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Ce știm și ce nu știm despre om?; 19.45 - Seară de teatru: „Regele Lear”. Tragedie de W. Shakespeare; 22.00 - Campionatul mondial de hochei - grupa A: Cehoslovacia - Suedia (repriza a III-a). Transmisiune directă de la Stockholm; 22.45 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.00 - Confruntări. Liceeni. Absenți numai de la școală? 18.30 - Laureatei a primei ediții a Festivalului internațional de folclor România '69; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Actualitatea în economie; 19.30 - Actualitatea muzicală; 19.50 - Teleancheta; 20.20 - Telecinemateca: „Viața lui Louis Pasteur”; 21.50 - Cum vi se pare primăvara?; Emisiune muzical-coregrafică; 22.10 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.20 - Salonul literar al Televiziunii.

JOI: Programul I: 17.30 - Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial: „Oliver Twist” (III); 18.35 - Mult e dulce și frumosă... 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Muzică distractivă interpretată de violonistul George Carabulea; 19.30 - Prim plan - Acad. Nicolae Teodorescu; 20.00 - Reflector; 20.10 - Anunțuri-publicitate; 20.15 - Stagiune lirică TV; 21.05 - Anunțuri-publicitate; 21.10 - Centenarul lui V. I. Lenin. Trenul spre Revoluție - film documentar; despre întoarcerea lui Lenin în Rusia în aprilie 1917; 22.00 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 - Actualități literare; 22.30 - Avangardă; 22.40 - Disc '70 - program prezentat de formația Casei de discuri „Electrecord”. Programul II: 20.10 - Film pentru cinefili: „Cabinetul doctorului Caligari”; 21.15 - Recital poetic; 21.45 - O oră cu Alfred Hitchcock. Reluarea episodului: „O blondă periculoasă”.

VINERI: 17.00 - 17.40 - Telescoală; 18.00 - Ziua Mondială a Teatrului; 18.15 - Argumente bazate pe fapte; 18.30 - Desene animate; 18.40 - Campionatul Mondial de hochei - grupa A: U.R.S.S.-Cehoslovacia (reprizele II și III). Transmisiune directă de la Stockholm. În pauză: TELEJURNALUL DE SEARA; 20.15 - Mai aveți o întrebare? 21.30 - Umor cinematografic; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.30 - Cadran - emisiune de actualitate internațională.

SIMBĂTA: Programul I: 17.00 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Bună seara fete! Bună seara, băieți!; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARA; 19.20 - Desene animate; 19.30 - Reflector; 19.45 - Tele-enciclopedia; 20.40 - Microavanpremieră; 20.45 - Film serial: „Răzbușătorii” - Unde se ascunde John Steed? 21.35 - Marele premiu al Eurovișunii; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE. Telesport; 22.55 - Deschizător de drumuri. Programul II: 20.40 - Mozaic cinematografic; 21.30 - Emisiune literară; 21.50 - Seara melomanului; 22.20 - Film serial: „Sumbra toamnă” (VI).

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile postale, la factorii postali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferați abonamentele pe termen lung!

CULTIVATORI,

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura:

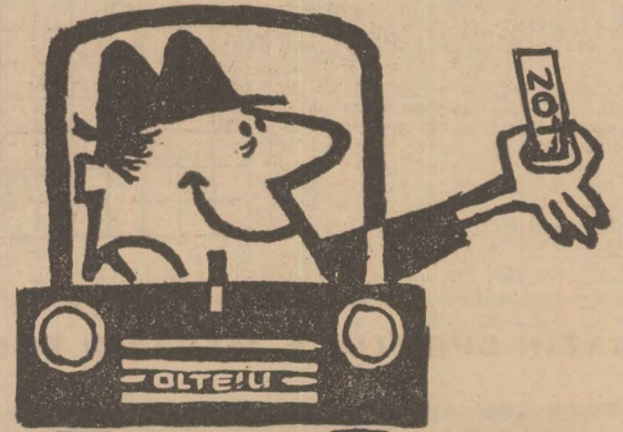
— Semințe de legume pentru răsaduri și culturi de câmp din toate soiurile raionale produse în stațiunile experimentale și în întreprinderile agricole de stat;

— Semințe de gaze și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.;

— De asemenea, în primăvară, se vor pune în vânzare pomi fructiferi și vișe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp întreprinderilor și magazinelor de desfacere din țară, care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

SIMPLU!... IEFTIN!... AVANTAJOS!...

Puteți câștiga imediat

La seriile obișnuite (3 lei): 20.000, 10.000 lei și 5.000 lei, 2.000 lei ș.a.
La seriile speciale de 6 lei autoturisme de diferite mărci.

CALEIDOSCOP

ZIG-ZAG

MONUMENTE ALE NATURII ÎN JUDEȚUL BUZĂU

FOCURILE NESTINSE

Este cunoscut faptul că dacă în drumul lor emană gazele de gaze nu întinsec ape, ele ies la suprafață iar dacă li se dă foc ard. De aici denumirea de „focuri nestinse” acordată acestora.

Focurile nestinse din Valea Slănicului nu au amplexarea pe care le-a dat-o imaginația populară. Gazele emanate se aprind când și când și se sting pe vreme de ploaie. Ele își schimbă și locul de apariție. Cîteva vetre de focuri vii se află pe

teritoriul localității Jariștea, situată pe Valea Slănicului, în dreptul comunei Lăpătari. O altă vatră de foc nestins se găsește la aproape 3 km de satul Teica, ultima localitate de pe Valea Slănicului, cînd urci spre munte. Pentru a ajunge în acest punct, călătorii trebuie să traverseze de aproape 20 de ori riul Slănic și să urce pe serpentine mari, pe spinarea însoțită a dealului, într-o priveliste incintătoare, la peste 700 de metri. Aici, sub o ripă, arde focul nestins.

Oricînd care vede acest foc rămîne impresionat de flacăra sa, înaltă de un metru, cu un diametru la bază de 20-30 cm, care se leagănă după vînt într-o parte sau alta.

Alexandru DEȘLIU

Optimistul...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Un țaran își găsește fiul adormit sub un pom. Îl trezește și îi spune:
— Bine ai făcut că te-ai așezat la umbră. Nu meriți să trăiești sub soare.

— Spuneți-mi vă rog, întrebă un tânăr pe un bancher în vîrstă, care este drumul pe care trebuie mers pentru a face avere?

— Este foarte simplu, o iei la dreapta, o iei la stînga, o iei în toate direcțiile.

Mi-ați salvat viața, îi spune salvatorului său, omul scos din apă. V-aș da 50 de dolari, dar n-am decît o bancnotă de 100 dolari.

— Poate mai săriți o dată în apă (!)

— Nu-ți place? — își întrebă o soție, soțul, văzîndu-l că se cam foiește în fotoliul de la operă.

— Tenorul e îngrozitor.

— Atunci hai să plecăm acasă.

— Imposibil. În actul al 3-lea va fi asasinat și nu mă pot lipsi de această plăcere.

Timpul probabil în meteorologia populară

În tezaurul experienței populare semnele timpului ocupă un loc special.

După părerea profesorului V. I. Vitkevič de la Academia de științe agricole din Moscova, semnele populare în general merită să fie studiate foarte amănunțit, căci printre ele se pot afla materiale de o mare valoare practică, care sînt un adevărat aport pentru știință, iar în unele cazuri sugerează că și direcții noi cercetărilor.

Iată cîteva exemple de astfel de semne:

● Vîntul a suflat iarna din nord — va fi foarte frig.

● Cînd vrăbiile se pornesc să cirpescă în cor, e semn că va fi moaină.

● Iarna ciorile se roteșc în aer înaintea ninsorii; se așează pe zăpadă înaintea moinei; se așează în virful copacilor prevestind gerul și pe crengile de jos, prevestind vîntul.

● Dacă gîsca strînge o

labă e semn că va fi frig.

● Dacă pisica se suie pe cuptor, timpul se răcește.

● Cînd fumul ieșind din coș se lasă în jos — timpul se încălzește; dacă se ridică în sus va fi frig.

● Stelele strălucesc puternic iarna prevestind ger, iar vara căldura

● Dacă noaptea e brumă, ziua nu ninge.

● Dacă iarna pădurea răsună, să ne așteptăm la încălzirea vremii.

● Dacă norii se tirăsc aproape de pămînt, va fi frig; dacă se deplasează contrar vîntului, va ninge.

● Dacă geamurile se aburesc iarna, e semn de încălzire, iar vara — va ploua.

SECVOIA ȘI INCENDIILE

Secvoia — una din curiozitățile Sierrei Nevada (S.U.A.) e un conifer gigantic, ale cărui fibre nu sînt inflamabile. Coniferul poate atinge dimensiuni uriașe și are o viață foarte lungă — două și chiar patru mii de ani. Devenind un copac alt de rar, secvoia este ocrotită în parcurile naționale din S.U.A. Toate acestea sînt lucruri știute. Mai puțin cunoscut e faptul că există destule plante pentru înmulțirea cărora un rol important îl are... focul. În ce privește secvoia, focul e indispensabil la pregătirea terenului pentru încolțirea semințelor și îndepărtarea plantelor care fac umbră și care sînt și principalii rivali ai puieților de secvoia.

Normele de ocrotire a secvoiei prevăd, printre altele, și paza contra incendiilor. Dar tocmai această reducere la minimum a numărului incendiilor creează condițiile care duc la dispariția uriașilor arbori secvoia. Secvoia poate supraviețui oricărui foc, fără de care n-ar fi putut nici... trăi, nici ajunge pînă în zilele noastre.

Fosilele din Nevada atestă că pînă la pîtrunderea civilizației apusene, în pădurile unde creștea secvoia adesea izbucneau incendii. Aproape că nu există tulpină cu diametru de 1,5 m. care să nu aibă urme de incendiu. Intrucît fibrele lemnoase ale secvoiei sînt foarte rezistente la

foc, cicatricele rămîn numai de la incendiile cele mai puternice.

Conform datelor din renumita pădure de secvoia din Maripos, ultimul incendiu de proporții mari a avut loc în 1862; în

1889 a fost un alt incendiu ce a cuprins o parte din pădure și în urma lui au apărut mulți puieți de secvoia, rezultați din semințele încolțite la scurt timp după incendiu.

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele înregistrări de muzică populară ale casei de discuri „Electrecord” notăm în primul rînd cele patru cîntece ale Mariciei Ciobanu și Ion Dolănescu care, acompaniați de orchestra Gheorghe Zamfir, lansază: „Au, lele, vino-neoa”, „Drag mi-e să fiu pădurar”, „Face-m-aș privighetoare” și „Ieși neicuță pină-n prag” (E.P.C.-10 087).

Pe un alt disc, tinăra cîntăreață Maria Haiduc lansază cinci melodii de mare succes, ale căror texte sînt culese din folclorul regional: „Bădișor, mustața neagră”, „Bade, cu de-aș ști hori”, „Aluniș cu frunza-n Criș”, „De-aici pină la Oradea” și „Badea cu ochii de mure”. Interpreta este acompaniată, pentru primele două melodii, de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii din Oradea, iar pentru celelalte trei, de Ansamblul folcloric „Crișana” și de Orchestra de muzică populară a Filarmonicii din Oradea, dirijor George Mitu Vărișescu (E.P.C.-10 060).

Patru alte cîntece mult solicitate de către ascultători sînt interpretate de Dan Moisescu pe discul E.P.C.-10 063. Este vorba de melodiile „Spune, spune, moș bătrîn”, „Iancu Jianu”, „Copilul străin” și „Rada”. Acompaniamentul: Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, avîndu-i ca dirijori pe Victor Predescu (1, 2), George Vancu (3 și 4).

La acordeon, cunoscutul interpret Nicolae Florian, acompaniat de orchestra Ionel Budișteanu, execută trei ore și o sîrbă: „Bordeiaș, bordei”, „Horă ploieșteană”, „Hora de la Chitila”, și „Sîrbă de la Ploiești” (E.P.C.-10 062).

I. ALEXANDRU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

FILE DE BOTANICĂ

ORIZONTAL: 1) Plantă erbacee cu frunze subțiri și ascuțite, ca cetina — ... de brad; 2) Compozece, cu inflorescențe aromatice, folosite în medicină — Nume feminin; 3) Miros specific — Floarea miresei; 4) Plante cu rădăcini comestibile — Pană — Stînjeneț; 5) Cel „Cîinesc” servește drept gard viu — Conifer; 6) Plantă erbacee cu flori roșii dispuse în spic — Care are multe fructe; 7) Preparat din zarzavât fierț — Plantă aromatică numită calamfîr (reg); 8) Plantă ornamentată din America — A se veșteji; 9) În ronduri! — E timpul florilor... — Arbust exotic ornamental — 10) Floarea — Își varsă apele în Dunăre — Din lămîie...; 11) Dămol — Înfoliat; 12) Ciupercă comestibilă de culoare brună-gălbule — La garoafă.

VERTICAL: 1) Plantă cu flori în formă de pîlnie — Arbore cu scoarța netedă; 2) Trandafir — Plantă erbacee care crește prin mlașini și prin locuri umede; 3) Posed — Arbore exotic, cu trunchiul verde — Penel!; 4) Plantă erbacee cu flori decorative albe, galbene, roșii sau violete, fără miros. Epocă — Aceea; 5) Fata din grădina... — Mero! — Inflorescența unor arbori; 6) Compozece cu flori mici, galbene, care își mențin aspectul natural și după ce se usucă — Măiestrie; 7) Lopăciță de curățat plugul — Arbust sud-european cu frunze aromatice, totdeauna verzi; 8) Paradis — Trunchi de brad — Resurt; 9) Plante erbacee cu tulpina mare, mult ramificată și cu flori albe — Vocale; 10) Fruct — Porumb sau mei — Măcinat mare; 11) Usturoi (reg). — O plantă... creață, cu miros tare — Și una otrăvitoare, cu flori albastre; 12) Vestesc primăvara, cu florile lor minunate — Cruciferă, cu semințe bogate în ulei.

I. PASCAL

● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ●

Începînd din acest număr vom publica fotografiile ale formațiilor pe care echipa de fotbal a României le va întîlni în cadrul grupei C de la Guadaluajara (Mexic) a campionatului mondial. Iată echipa Angliei, deținătoarea trofeului „Jules Rimet”. Primul din stînga este Moore, iar cel de al 7-lea, B. Charlton, marcea vedetă a echipei antrenată de Alf Ramsey. Antrenorul englez a declarat că echipa României nu trebuie să fie considerată, deoarece jocul său poate încuraja multe socoteli favorizilor. Ramsey a arătat că în ultimele două partide echipa sa nu a putut înfrînge formația României, jocurile terminîndu-se la egalitate. „Românii au realizat o mare performanță — a spus el — făcînd cu noi 1-1 pe Wembley.”

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

Întîlnire cu Cristian Gațu, din echipa de handbal a României, campioană mondială.

— După înfrîngerea suferită în fața echipei R.F. a Germaniei din preliminarii, ați mai sperat că vom cîștiga titlul suprem?

— Da. În meciul cu echipa R.F. a Germaniei echipa noastră nu a jucat tot timpul așa cum trebuia. Eram de acum calificați și se pare că noi toți nu am dat randamentul necesar. Totuși, datorită acestei înfrîngeri, am avut o... „pistă” mai bună în sferurile de nimic. Sincer să fiu, nu ne-a afectat de nimic înfrîngerea suferită, și în continuare ne-am urmărit planul propus, de a intra în posesia medaliilor de aur.

— În meciul final, cu echipa R.D. Germane, cînd ați apreciat că victoria nu ne mai poate scăpa?

— Noi nu am intrat în panică atunci cînd echipa germană conducea cu 3-0. La 4-4 mi-am dat seama că nu putem rata victoria finală, deși nu a fost deloc ușor și emoțiile nu ne-au ocolit. Cînd am marcat și am făcut 12-11 atunci am fost sigur că vom urca pe cea mai înaltă treaptă a podiumului asiatic. Nicu la 12-12 nu am disperat. Această pînă că adversarii noștri, depășiiți de alura meciului, nu mai riscau să tragă la poartă pentru a pierde

balonul. Noi am avut resurse nervoase de a depăși momentul psihologic și datorită lui Gruia ne-am împus la limită, dar pe merit.

— La această ediție în ce a constat superioritatea echipei noastre. Care au fost după părerea dumneavoastră cei mai buni jucători ai campionatului. Cui datorăți cariera sportivă?

— Echipa țării noastre a avut o apărare remarcabilă și o tactică superioară, dovedită mai ales în tacticele cheie ale competiției. Acest lucru este pe deplin motivat de faptul că noi am știut să cîștigăm în fața unor echipe ai căror componenți au o constituție fizică superioară colegilor mei. Campionatul a scos în evidență marile calități ale unor jucători ca Penu (România), Gruia (România), Rost (R.D. Germană), Rand (R.D. Germană), Eriksson (Suedia), Karlsson (Suedia) și alții. Cariera sportivă o datorez tatălui meu, cronicarul de fotbal Petre Gațu, care de mic copil mi-a îndreptat pașii spre terenurile de sport. Fotbalul, pe care l-am practicat la început, m-a ajutat să fiu la handbal, mai dîrz, mai rapid, mai hotărît.

Paul OCHIALBI

DOCUMENTAR EXTERN

Datorită volumului sporit al construcțiilor agro-zootehnice care se execută astăzi în toate țările lumii, prefabricarea, prezentând certe avantaje (producerea în serie a elementelor de construcție, viteza de execuție, productivitate sporită, economicitate, calitatea superioară etc.) — s-a impus și a căpătat o mare actualitate. Problema prefabricării este reliefată și prin numărul mare al expozițiilor agricole din ultimii ani (München, Paris etc) unde s-au prezentat soluții interesante, adaptate unor variate necesități. De asemenea, numeroase studii de specialitate privind proiectarea construcțiilor agro-zootehnice dovedesc preocuparea constantă în domeniul perfecționării metodelor și materialelor în vederea standardizării și modularii elementelor de construcție și clădirilor, a tipizării proiectelor.

Fără a putea trage încă unele concluzii definitive, se remarcă totuși o tendință actuală spre folosirea unor elemente prefabricate, având dimensiuni mici și mijlocii, cu greutate redusă, care permit o montare mai ușoară, uneori chiar fără ajutorul utilajelor. Astfel, în Olanda se preconizează producția unor elemente mici, pentru al căror montaj nu sînt necesare macarale (pardoseli în grajduri, plăci de fundații cu o greutate de 40 kg, elemente pentru pereți cu dimensiunile de 1,50x50x4,5 cm fixate independent pe reazeme de beton avînd o greutate de 100 kg ș.a.). La grajduri se montează două rînduri de plăci — în spațiu intermediar fiind introduse materiale termoizolante; la hambare se folosește numai un singur rând.

Construcțiile agricole din prefabricatele agricolite — tipul 24 WT — permit, de exemplu, edificarea unui complex de clădiri cu o su-

prafată de 25 ha în numai 7 zile, cu o echipă de 4 oameni. În ultimii ani prefabricarea, cu precădere cea parțială, s-a răspândit rapid în Italia, în special în domeniul adăposturilor pentru bovine, cu stabulație liberă. Într-un studiu publicat în revista „Construire”, Norberto Tubi analizează, de exemplu, 10 tipuri de grajduri de vaci care se execută din numeroase elemente prefabricate precum sînt stîlpii, plăcile de fundație, grinzile principale și

adapteză mai ușor la o gamă variată de tipuri de construcții, au o rezistență mare și o durată de exploatare mai lungă.

Extinderea prefabricării se observă și la execuția silozurilor orizontale de nutreț: panouri de beton armat cu lungimea de 2—2,5 m și lățimea de 45—60 cm, înfipte în pămînt-soluie simplă și originală — sisteme de stîlpi în formă de V și Y și plăci, pereți dintr-un element prefabricat compus în formă de L sau

ciment (strat suport de 10 mm și un strat de 40 mm de vată minerală), înveliștoarea fiind executată din foje mari de azbociment. În Marea Britanie, s-a recomandat în ultimii ani unificarea parametrilor constructivi în vederea prefabricării intensive, iar într-o lucrare recentă (R. B. Sayce — „Construcții agro-zootehnice”), autorul insistă asupra necesității aplicării pe scară largă a prefabricării. Printre alte propuneri, menționăm o structură concepută din prefabricate de beton armat, asamblate ca piese metalice, pereții și înveliștoarea fiind din azbociment. Se folosește, de asemenea aluminul, cu certe avantaje în privința greutății reduse, rezistenței și durabilității mari. În Suedia, s-au executat construcții avicole din elemente prefabricate din beton granulat, placate cu panouri de azbociment cu beton granulat (panouri tip sandvîș). Prefabricarea elementelor de beton, executate pe scară industrială, a condus la o scădere a costului pînă la 50 la sută față de metodele tradiționale. În R. P. Bulgaria, s-a adoptat un nomenclator complex de elemente prefabricate și rezultate bune, iar în U.R.S.S. există o preocupare constantă în perfecționarea construcțiilor agro-zootehnice din prefabricate (de exemplu, plăci din fibrobeton de 1,2 sau 1,5 x 6,00 m, panouri de tip sandvîș din beton armat cu materiale termoizolante, pardoseli din plăci de 1 x 50 cm din beton cu cheramzit și asfalt ș.a.). În privința modularii, tendințele sînt foarte diferite, remarcîndu-se totuși o preferință pentru modulul de 10 cm.

Adaptîndu-se particularităților fiecărei țări prefabricarea în construcțiile agro-zootehnice se impune ca o realitate a zilelor noastre.

SINTEZE ȘI ORIENTĂRI

PREFABRICAREA ÎN CONSTRUCȚIILE AGRO-ZOOTEHNICE

secundare, panourile pentru pereți din cărămidă placate cu ceramită colorată, cu o greutate de 395 kg/mp și dimensiuni între 80—200 cm, panourile din cărămidă armată pentru acoperișuri, elementele pentru planșee avînd lățimi de 80—120 cm, tencuie pe fața inferioară. În general, în Italia se insistă asupra coordonării execuției cu problema echipării cu utilaje care să corespundă specificului construcțiilor agro-zootehnice. Se constată o pondere echilibrată între folosirea prefabricatelor grele și ușoare, recomandîndu-se ca acestea din urmă să fie utilizate în cazurile unor distanțe mari pînă la locul de fabricație. Sînt, de asemenea, indicate structuri de oțel din elemente prefabricate, care se

T întors (studiu întocmit de Vicenzo Pacenti în rev. Genio Rurale).

În R. D. Germană s-au prevăzut în ultimii ani numeroase sisteme constructive bazate pe elemente prefabricate (pereți cu și fără izolație termică, stîlpi, șarpante din lemn sau beton armat, panouri de învelișori din azbociment drept sau proiectat silozuri orizontale semiîngropate pentru furaje, avînd la bază un element în formă de L. În R.F. a Germaniei, pe lîngă prefabricarea din beton armat se folosesc pe scară largă elemente prefabricate din beton ușor, cu adaos de material polimeric, panouri de lemn placate cu azbociment (plan sau ondulat) la pereți, panouri mari de acoperiș din azbo-

nare practice ce cuprind reacțiilor specializate cu privire la reacțiile cardiovasculare care au loc la diverse solicitări. Astfel, s-au efectuat transporturi de porci în condiții diferite, înregistrîndu-se înainte și după transport curenții cardiace de acțiune.

Reacția sistemului circulator la solicitări experimentale a putut fi urmărită cu ajutorul unor experiențe de anestezie la porcine, determinîndu-se totodată pericolul de curentare. Experiențele au dovedit că pericolul unei scurgeri de curent este condiționat de următorii factori: intensitatea curentului, durata acțiunii sale și traiectoria curentului prin corp. Ca rezultat suplimentar al acestor cercetări, de exemplu, s-a constatat că trebuie aduse modificări sistemelor actuale de construcții de garduri electrice de pășune. Pe baza acestei propuneri se pot construi aparate cu un efect de pază mai bun, fără a se mări pericolul de curentare pentru oameni și animale.

Numărul de date obținut din cercetări este atât de mare încît prelucrarea lor după metodele convenționale ar necesita luni și chiar... ani întregi. Din această cauză, multe cercetări sînt valorificate în comun cu unele institute, iar rodul acestor investigații se va reflecta în elaborarea unor norme științifice în vederea unui randament economic maxim în ce privește creșterea porcinelor.

LA TRIBUNE D'ALLEMAGNE

„Clinica porcinelor“ un interesant instrument de cercetare

În tratatul său despre bolile cornuțelor mari, ovinelor și porcinelor, apărut în 1791, Johann Gotfried Wolstein dedica porcului numai 12 din 116 pagini cite cuprîndea volumul. De-a lungul celor peste 170 de ani ce s-au scurs de atunci, medicina veterinară și-a revizuit radical atitudinea față de această specie. Reconoscîndu-se importanța tot mai mare a creșterii porcilor, pe scara economiei naționale, s-a impus necesitatea de a ridica diagnosticul clinic al porcinelor la rangul unei sarcini principale de cercetare în cadrul unei clinici specializate. Acest obiectiv a fost realizat la Institutul veterinar din Hannover (R. F. a Germaniei) unde cu zece ani în urmă a fost înființată „Clinica porcinelor“.

Datorită numărului mare de „pacienți“ — peste 12000 de la înființare și circa 1350 „staționari“ pe an, fără a mai socoti porcii de lapte care nu sînt numărați, — clinica este la curent cu cele mai actuale probleme ale maladiilor porcine.

Creșterea porcului prezintă a adus nu numai avantaje, ci a fost însoțită și de un număr sporit de maladii ale aparatului motor și de tulburări de metabolism.

O problemă deosebită o constituie maladiile cardiovasculare ale porcilor. De pildă, s-a constatat că se înregistrează mari pierderi economice în timpul transportului la abator. Urmărind cauzele acestor pierderi, și în general predispoziția porcinei pentru bolile cardiovasculare, clinica a efectuat controale cardiovasculare sistematice la peste 1000 de animale. Cu această ocazie s-au aplicat o serie de procedee tehnice ale diagnosticului medicoclinic ca electrocardiograma, fonocardi-

grama și metodele moderne de măsurare a tensiunii arteriale, determinîndu-se datele de electrocardiogramă și fonocardiogramă corespunzătoare porcinelor.

Importanța crescîndă a porcului ca animal de încercare în medicina umană arată că rezolvarea acestor chestiuni joacă nu numai un rol deosebit în economie, ci prezintă și un interes științific general. Și la porci se constată infarctele miocardice și maladii vasculare, infarctele miocardice puțin fiind urmărite atît pe cale clinică cît și cu ajutorul electrocardiogramei.

Dar chiar dacă electrocardiograma unui porc bolnav de infarct este extrem de revelatoare, sub aspectul medicinii veteri-

Lucrări de plantare a orezului la cooperativa agricolă din Thai Binh (R. D. Vietnam).

ORIZONTURI

SERE DE MASA PLASTICA

La Stațiunea experimentală horticolă din Lee Valley (Anglia) s-au construit mai multe sere-tunel izolate, acoperite cu masă plastică, cu tavanul în boltă. În aceste încăperi încălzite cresc bine legumele și florile.

Carcasa acoperișului acestor sere se confecționează din tuburi de oțel zincate. De carcasă se fixează acoperișul din polietilenă. Serele, cu lățimea de 4,3 m și lungimea de 20 m, au de ambele părți „storci“ pentru ventilație care pot fi deschise. Serele mai mari, cu lățimea de 6,7 m și lungimea de 46 m sînt dotate cu două ventilațoare.

CURĂȚIREA CHIMICĂ A CARTOFILOR

La Laboratorul de cercetări din Albany (California), în domeniul utilizării deșeurilor, pendente de Ministerul Agriculturii al S.U.A., se perfecționează așa-numitul proces uscat (caustic) de curățire chimică a cartofilor.

Inițial, cartofii sînt pulverizați timp de 50—100 secunde, cu o soluție de 20% leșie, la 170° F. Apoi, ei sînt uscați, întruși 5 minute la temperatura camerei și amplasati pentru 2-3 minute într-un tambur perforat rotitor, fiind totodată iradiati cu lumină infraroșie. Mai bine de jumătate din coajă este dată jos de pe tuberculi în tambur, restul fiind îndepărtat pe valțul rotitor, cu ajutorul unor perii de spălat.

BĂRZDAR DURABIL

La Institutul de siderurgie din U.R.S.S. s-a propus confecționarea, din laminate bimetalice, a unui bărzdar care poate fi folosit aproape de cinci ori mai mult decît unul obișnuit. Stralul superior al bărzdarului din oțel moale se uzază mai repede, și, ca urmare, bărzdarul rămîne ascuțit tot timpul.

Supus la probe de cîmp, bărzdarul a putut fi folosit pentru aratul în medie a 90 ha.

În U.R.S.S. a fost pusă la punct producția laminatelor bimetalice. Un strat se compune din oțel carbon obișnuit, iar celălalt, de zece ori mai subțire, din oțel de înaltă rezistență, ce conține crom vanadiu.

TULAREMIA — O PRIMEJDIE PENTRU ZOOTEHNIȘTI

Tularemia, boală cunoscută în Argentina ca zoonoză cu evoluție acută și mortală pentru rozătoarele sălbatice, a început să facă și victime omenești. Mortalitatea la om atinge 4% din cauza unor insecte hematofage care răspîndesc germele patogen.

Presa de specialitate din R. D. Germană semnalează apariția acestei boli și în Europa. Cazurile recente de tularemie la om au fost rezolvate cu greutate din cauza dificultăților de diagnostic, care impun aplicarea tratamentului. Pentru om, eficace s-a dovedit tratamentul cu cloromitrină, un antibiotic cu spectru larg de acțiune.

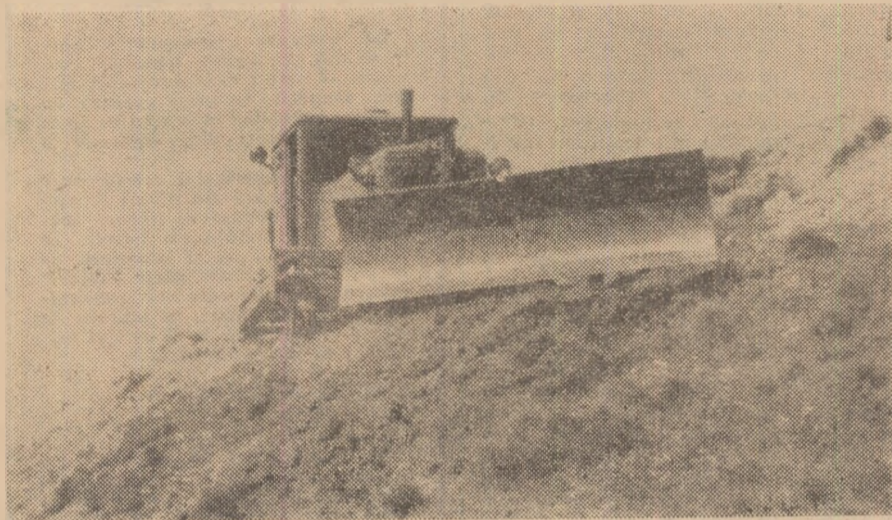
Pentru zootehniști indicată este distrugerea germenului patogen, prin fierbere timp de 10 minute. În soluție, eficient este tratamentul cu 1% Triorezol, care distruge acest germeni în 2 minute. Boala este de tip septicemic.

MASINĂ PENTRU DURIFICAREA SUPRAFEȚEI LEMNULUI MOALE

În S.U.A. a fost realizată o mașină care durifică și densifică suprafața lemnului moale. Scindurii sau piesele din lemn sînt introduse în mașină și, după 2 minute de tratament, acestea capătă noi proprietăți. Fibrele superficiale sînt durificate pînă la o profunzime de 0,8—1,6 mm, iar suprafața lemnului capătă un aspect neted. Este suficient să se aștearnă apoi un singur strat de lac pentru a se obține o finisare simțitoră celei pe care o prezintă lemnul obișnuit după șlefuire și aplicarea a mai multor straturi de lac hustruite fiecare.

Densificarea superficială mărește rezistența mecanică și, în special, rezistența la zgîriere. În plus, ea modifică în mod avantajos structura lemnului, eliminînd vînele, nodurile, textura neregulată și făcînd să apară o diferență de colorație între masa și suprafața piesei. Unele esențe moi de lemn capătă, ca urmare a tratării, aspectul esențelor tropicale. Principiul de funcționare a mașinii constă în un secret de fabricație pe care firma producătoare nu l-a făcut cunoscut. Se știe numai că nu este vorba de o imprimare. Lemnul tratat este sensibil la umezeală și nu poate fi utilizat decît în interior.

AGRICULTURA PE GLOB

ÎN SILVICULTURA CAUCAZULUI DE NORD

MECANIZAREA LUCRĂRILOR DE INSTALARE A CULTURILOR PE PANTE REPEZI

Unele leshozuri (unități silvice) din Caucazul de Nord (U.R.S.S.) au dobândit o experiență pozitivă în instalarea culturilor forestiere pe pante repezi, prin aplicarea mecanizării majorității operațiilor. În acest scop au fost create tehnologii adecvate și s-au conceput mașini noi, unele fiind produse deja în serie.

Utilitatea mare a unor asemenea culturi forestiere, în zona renumitelor izvoare de ape minerale din nordul Caucazului, constă în reducerea curgerilor de suprafață, dirijarea în adâncime a apelor și valorificarea unor terenuri erodate.

Pe terenurile cu pante pînă la 9° se utilizează pregătirea pe toată suprafața, cu efectuarea arăturilor pe curba de nivel; terenurile cu panta între 9 și 13° se pregătesc în benzi, pe curba de nivel, cu lățimea de 2,5—5 și 10 m, în funcție de pantă. Terenurile cu pante de peste 13° se terasează.

Distanța între terase și elementele geometrice ale acestora se determină

pe baza unor formule, în funcție de o serie de elemente de teren. Distanța între terase variază între 1,50—4,80 m, pe verticală și 5,50—8,20 m pe orizontală, pentru pantele de 15 pînă la 30°. Lățimea calculată a teraselor (pe orizontală) este între 4 și 6,75 m. Pe un hectar se fac 1 200—1 840 m de terase.

Pentru executarea mecanizată a lucrărilor s-a elaborat un set de mașini și agregate, compus, în principal, din tractoare cu șenile, din tipurile existente în dotarea leshozurilor (T-100, DT-54A, DT-75, T-74 etc.). Interes deosebit prezintă mașina de terasat T-4, de tipul buldozerului, echipată cu dinți pentru afinarea solului, în agregat cu tractorul T-100 M; ea poate lucra pe pante pînă la 40° avînd o productivitate medie de 90 m/oră.

Afinarea solului se realizează cu dispozitive special construite, astfel ca să corespundă condițiilor de pe terase — se lucrează în sistemul fără întoarcere — dispozitivele avînd organe active pentru fiecare direcție în parte.

Plantarea puieților pe terase a fost mecanizată cu ajutorul mașinilor LMC-2, în agregat cu tractorul DT-54A sau DT-75 (pentru două rînduri de puieți, distanțate la 1,25—2,50 m) sau LPA, în agregat cu tractoarele DT-54A, DT-75 sau T-74. De asemenea, s-au construit mașini de săpat gropi, de diverse tipuri, unele de productivitate mare, în vederea mecanizării lucrărilor de complețări și plantarea puieților în scheme largi, inclusiv a celor de pomi fructiferi.

La întreținerea culturilor se folosește o mașină care efectuează cultivația și afinarea solului pe terase. Același agregat (cu tractorul DT-54A, DT-75 sau T-74) se folosește și pentru afinarea solului pe terase, înainte de plantare. Lățimea de lucru este variabilă — între 1,50 și 3 m. Productivitatea este de circa 4 km/oră.

În funcție de condițiile staționale (în primul rînd de pantă) și de caracteristicile culturilor, s-au elaborat 7 scheme tehnologice de mecanizare, luînd în considerare diversele tipuri de mașini de lucru. Ca sortiment de specii s-au utilizat: pinul, în primul rînd, apoi molidul, teiul, stejarul, nucul comun și negru, diverse acerinee, arbuști. Pentru viitor se intenționează extinderea speciilor fructifere în special pe poalele versanților, unde solul este mai profund.

La un kilometru se plantează circa 4 000 puieți de pin, în vîrstă de 2 ani și celelalte specii însoțitoare, sau 1 000 puieți de pin bine dezvoltate, de 3—4 ani. Aceasta înseamnă, la hectar, circa 6 000 puieți în primul caz și 1 500 în al doilea. De menționat că se merge pe linia creării unei desimi mari a plantației pe terase, intervalule între acestea rămînînd neplante.

Din analizele economice întreprinse rezultă că terasarea mecanică a pantelor, pe un hectar de cultură, costă de două ori mai puțin comparativ cu o cultură similară, unde pregătirea terenului s-a făcut în schimb cu mijloace manuale, în tăblii.

Lucrări de genul celor descrise s-au desfășurat în ritm mai ridicat în ultima perioadă, ajungînd la 200 ha/an. Primele lucrări de acest gen, efectuate în jurul orașului Kislovodsk, începînd cu anul 1958, dovedesc eficacitatea acestei acțiuni, plantațiile de pin fiind cu masivul închis, cu elagaj început, avînd înălțimi de 8—10 m (este adevărat că aceste prime culturi au fost instalate în condiții de vegetație mai favorabile).

Rezultatele obținute în bazinele plantate reliefează posibilitățile punerii în valoare a unor asemenea suprafețe degradate, prin culturi forestiere și culturi silvo-pomicole. În urma lucrărilor de plantații intervalule între terase au fost înierbate, fiind astfel posibilă cosirea acestor suprafețe, anterior total neproductive.

Crearea culturilor silvice pe terase, cu mecanizarea complexă a operațiilor, în Caucazul de Nord, reprezintă o experiență deosebit de valoroasă; pentru extinderea lucrărilor leshozurile respective au fost dotate cu tractoare mijlocii și grele, precum și cu mașinile necesare. De menționat, că în conceperea și realizarea acestor lucrări o contribuție importantă au adus-o oamenii de știință. aportul lor concretizîndu-se mai ales în construirea unor noi mașini adaptate acestor condiții speciale.

Ing. Vasile BAKOȘ
din Departamentul silviculturii

CARNET ECONOMIC

PREJUDICIU CAUZATE DE ADAUGAREA ANTIBIOTICELOR ÎN FURAJE

La Londra a fost dat publicității raportul Comitetului reunit în zootehnie și medicină veterinară. În raport se recomandă interzicerea folosirii în zootehnie și avicultură a trei antibiotice (inclusiv penicilina), fără prescripția medicului. Se menționează, totodată, că administrarea de antibiotice vitelor a cauzat prejudicii sănătății oamenilor și poate chiar constitui un pericol pentru viața lor.

Se știe, menționează raportul, că adăugarea antibioticelor în furaje se soldează, pentru avicultură și creșterea porcinelor din Anglia, cu un venit suplimentar de cel puțin 1 milion de lire sterline pe an. Luînd în considerare acest fapt, comitetul propune limitarea administrării antibioticelor care nu au un efect nociv asupra eficienței altor antibiotice. Comitetul consideră însă că în perspectivă se impune găsirea unor metode de sporire a eficienței producției animaliere care să înlocuiască în general adăugarea de antibiotice în furaje.

ULEIUL DE FLOAREA-SOARELUI

Acum douăzeci de ani, producția mondială de ulei de floarea-soarelui nu atingea nici o jumătate de milion de tone. Azi, ea a ajuns la aproape 3 500 000 de tone. Printre producătorii de sămînță de floarea-soarelui, U.R.S.S. ocupă locul întâi, cu 6 650 000 de tone, urmată de Argentina, cu 950 000 de tone și România, cu 750 000 tone. La export, pe plan mondial, locul întâi revine U.R.S.S., iar locul doi României.

Floarea-soarelui a fost adusă în Europa în secolul al XVI-lea, din America Centrală, unde creștea în stare sălbatică. Uleiul de floarea-soarelui s-a fabricat pentru prima dată în anul 1850, dar el n-a intrat în marea circuit comercial mondial decît în secolul nostru, mai ales după anul 1940.

"PREA MULTA" CAFEA ÎN TANZANIA

Delegația Tanzaniei la Organizația internațională a cafelei (I.C.A.) a anunțat că volumul contingentului de export care a fost fixat pentru această țară la produsul respectiv pe anul în curs nu se ridică decît la 572 120 saci, în timp ce producția tanzaniană de cafea depășește 1 023 000 de saci. În acest mod, Tanzania este obligată să rețină mai mult de jumătate din cafeaua produsă, ceea ce aduce prejudicii serioase economiei sale.

Cererea Tanzaniei de a i se mări cota de export la cafea se lovește însă de opoziția altor producători în acest domeniu, și în special cei din America Latină.

SE PREGĂTEȘTE „FRIPTURA DE PETROL”

În curînd, în localitatea franceză Lavera își va deschide porțile o uzină care va produce „carne” din petrol. Se prevede o producție anuală de 16 000 tone de tocăni de oale, biftec și puș în sos, fabricată din petrol însămînat cu drojdie. Ca aspect și gust, asemănarea este perfectă. Rationamentul este neașteptat: 1 kg de drojdie de petrol va fi suficient pentru producerea unui kg de „carne”. Specialiștii așteptă că în decurs de 10 ani „friptura de petrol” va deveni alimentarea cu proteine a populației.

Imagine de la cel de-al 41-lea Salon internațional al mașinii agricole — Paris 1970.

„Tractoarele românești ne-au oferit o mare satisfacție”

Una dintre cele mai importante manifestări care au loc la Paris în cadrul Salonului internațional al agriculturii este Salonul internațional al mașinii agricole (S.I.M.A.). El se află, de altfel, la cea de a 41-a ediție.

S.I.M.A. este o manifestare mai largă decît Salonul internațional al agriculturii, deoarece s-a bucurat, în acest an, de participarea a nu mai puțin de 23 de țări, din toate continentele.

În cel mai mare pavilion rezervat tractoarelor au fost expuse și mașinile pavilion de uzine noastre brașovene. Standul românesc a prezentat șase tipuri de tractoare — trei din gama 45 CP (viticol, legumicol și universal), iar alături de ele U-450, U-650 și U-651 modernizate. Tractoarele românești au fost expuse și la standurile altor țări pentru a demonstra, în mod reciproc, adaptabilitatea lor și a diferitelor tipuri de mașini agricole.

L-am întrebat pe dl. Yves Cotas, directorul general al Companiei „Universal” — o importantă firmă care se ocupă cu comerțul de mașini agricole — ce crede despre tractoarele românești expuse în acest an la S.I.M.A.

„Tractoarele românești ne-au oferit o mare satisfacție — a declarat interloctul. Ele par absurd îmbunătățiri tehnice incontestabile. Ar putea să fie comuniste, în Franța, aceste mașini, sortite să se umple cu atîta ușurință de noroi, nu se vînd decît dacă au o linie și un finisaj impecabile. Tractoarele românești au reușit și în această privință.

„Trebuie să spun că de doi ani ele se află pe un drum foarte bun, lucru remarcat de presă și de personalități ale lumii comerciale. Aceasta înseamnă admiterea lor printre marile mărci”.

Ca o confirmare concretă a acestor aprecieri, numai în prima zi a Salonului au fost vîndute 100 de tractoare românești, iar alte tranzații sînt în curs. Această informație ne-a fost înaltă, cu o satisfacție firească, de responsabilul tehnic al standului românesc, Gheorghe Linteș. De altfel, am asistat personal la citeva momente „comerciale”. Vizitatorii — și nu pușini la număr — se opresc, examinează tractoarele, nu pornesc mai departe fără a cere amănunte tehnice sau economice care, în mod vizibil, îi interesează.

Vom nota, în încheiere, că la 15 martie Salonul internațional al agriculturii și-a închis porțile. Simbătă după-amiază a avut loc o mare defilare a animalelor premiate — ovine, bovine și cabaline — ultima și cea mai importantă manifestare a concursului general agricol. A fost un moment de un farmec cu totul deosebit, în care meșteșugul — mai degrabă talentul — crescătorilor de animale și-a găsit prețuirea sub forma premiilor atribuite și a aplauzelor unui public numeros și entuziast.

Adrian COSTA

Paris, 16 martie